

דבר יהוה אשר היה אל הושע בן
בארי בימי עזיה יותם אחז יחזקיה
מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל פתגם נבואה מן קיץ
יהוה עם הושע בר בארי בימי עזיה
יותם אחז יחזקיה מלכי יהודה
ובימי ירבעם בר יואש מלכא
וישראל תחלת דברי יהוה בהושע
ויאמר יהוה אל הושע בן קח לך
אשת זנונים וילדי זנונים כי זנה תהיה
הארץ מאחרי יהוה ושריות פתגמא
דין בהושע ואמר ש להושע איזיל
אתנבי נבואה עלי יתבי קדמא טעיתא
ואנון מוספיז למחטי ארי מטעא
וטעון דידי אדעא מבחר פולחנא
דשן וילך ויקח אתגמר בת דברלים
ותהדר ותלך לו בן ואזל ואתנבי עליוהו
ואם יתובון ישתכין להוץ אם לא
כמיתר עלי תנינך יתרוץ ואוסיפו
ועבדו עובדיך בישין ויאמר יהוה
אליו קרא שמו יזרעאל כי עור מעט
ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוה
והשבתי ממלכות בית ישראל ואמר
ש ליה קרי שומהוץ מכדדא ארי עור

כל
ס
הושע
מטה
אמר
קדמ

א
הושע
ס

א

א
וכל
יחז
כאור

מלכות יהוה

ממלכות יהוה וסימנא קדע עיבז בראשית קדמא יזרעאל וכל יהוש כוול י- וטחלת ג ריש פיסוך וסימנא תחלת דבליץ דבלי פיהו

אלהוה רחמיך בעובדיהו וואוסיפו
ועבדו עובדיך בישין ואמר קרא
שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי
לא אהיה לכם ואמר קרי שומרון לא
עמי ארי אתון לא עמי בדלית אתון
מקיימיך פתגמי אוריתי מימדי לא
הזה בסערכון ויהיה מספר
בני ישראל כחולתים אשר לא ימרו ולא
יספר ויהיה במקום אשר יאמר להם
לא עמי אתם יאמר להם בני אלהיו
ויהי מנין בני ישראל סגית לא דימא
אלא מיתכל לא מתמני ויהי באתלא
דאיתגליאו לביני עממיא כד עבדו
על אוריתא ואתאמר להון לא עמי
אתון יתובון ויתרבו ויתאמר להון
עמיה דאלהא קיימא ונקבצו בני
יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם
ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול
יום יזרעאל ויתלשון בני יהודה
ובני ישראל כחדא וימנון להון רישא
חד מבית דוד ויסקון מאדע גלותון
ארי רביום בנו שהון אמרו לאחיכם
עמי ולאחותיכם רחמה נביא אמרו
לאחיכון עמי תובו לאוריתי ועל

אפסר
במחבר
סיע

פול
וכד
דינ
פס
כולל

ומל

כנשתכון ארחים ריבו באמסרני
כיהא לא אשתי ואנכי לא אשה
ותסר זנוניה מפניה ונאפופיה מבין
שריה אורחיו לכנשתא דישראל
ואמרו לה ארי היא לא מתענא נפלה
ומימדי לא מקביל צלותה עד ואת
עובדהא בישא מקביל לאפדהא ופלה
טענתהא מבין קרחהא פן אפשיטנה
ערמה ודצגתיה כיום הולדה ושמחה
כמדבר ושתה כארץ ציה והמתה
בצמא דלמא אסליק שכינת מנה
ואעדי יקרה ואשוינה רטישא
כיום לא קרמא עד לא אתקרבת
לפלחני ויחול רוגזי עלה כמא דחל
על עם דראדעבדו על אוריתי
כמדברא ואשוי ארעה צדיא
ואקטלינה בכו צרתא ואתבעת לא
ארחם כיבני זנונים המה ועלבעתא
לא ארחים ארי בני דטען אנון כי
זנתה אמם הוצישה הורתם כי אמרה
אלכה אחרי מאהב נתיח לחמימימי
צמרי ופשתי שמני ושקוני ארי טעת
כנשתכון בחר נביי שקרא בהיתו
מלפיהון דהות אמרא אחר בחר

ומל

ומל

בארץ הוסימו כגן ש בארץ מצרים לא בארץ מצרים היא ויבן פן אפשיטנה ערמה פרשתי ה ולא אהיה לכם למלך

עממיא רחמי מספקי מיכילי ומשתי
כסות מילא ובוי משחזכל פרנוסי
לכן הנני שך את דרכך בסיריס וגדותי
אתגדרה ונתיבותיה לא תמצא בכין
האנא מקלקילית אורחתך כמא
דסינין בכוכיא ואפסיק כמא דמפסקין
בנתלמא ושכילהא לא תשכח וירדפה
את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם
ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה
אלא ישי הראשון כי טוב לי אז
מעתי ותרדוף שלם עם עממיא
רחמא דלא תדכיק ותבעי סעידולא
תשכח ותימר אהך ואתוב לפולחן
רבוע קדמא ארי טוב לי כד הויתי
פלחא קדמוי מבוע לא אפלח לטענותא
ודא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן
והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה
ואבבעשו לבעל ואינון לא ידעין
ארי אנא בדיכית להון עכורא וחמא
ומשחא זכספא אסגיתי להון וזהבא
מנה עכור לטענותא לכן אשוב
ולקחתי דגני בעתו ותירוש במועדו
והצלתי צמרי ופשתי לכסות את
ערוותי בכין יתוב מימרי למלט

עכורא בעדן איריה וחמרא בזמן
מעצרתיה ואעיל כסות מילא ובוי
דיהכית לה לכסאה יתקלנה ועתה
אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש
לא יצילנה מידי וכעך אגלי יתקלנה
לעיני עממיא רחמא ואנשי לא
ישיזכנה מן ידי והשכתי כל משושה
חגה חדשה ושכתי וכל מועד דה
ואכטיל כל חדותה חגהא ירחא
ושכחא וכל מועד דהא וזה שמות גפנה
ותאנתה אשר אמרה אתנה חמח לי
אשר נתנולי מאהבי ושמתים ליער
ואכלתם חית השדה ואצדי פירי
גופנה ותינה דהות אמרא יקר אינון
לי דיהבו לי עממיא רחמי ואשוננון
לחור שא ותיכילנון חית כדא ופקדתי
עליה אתימי הבעלים אשר תקטיר
להם ותעד נזמה וחליתיה ותלך אחרי
נזמה וחליתיה ותלך אחרי מאהביה
ואתי שכחה נאסיהוה ואסער עלה
ית יומיא דהות פלחא לטענותא ומסקא
להון בוסמיז הות דמיא לא יתתא
דשכחת ית בעלה ואיתקנת במקדשהא
ובחליטת מרגליתהא וטעת בחר

omi

והל

עזים

והתירוש וסימב וכל יהודה הביאו והיא לא ידעה ויען יצאמר לעמון - קדמא לא תמצא בתרג' ולא תמצא לא סימב

רחמיהא כין פנשתא פישורא חחית
למפלח לטענתא ופלחני שבקת אמר
לכן הנה אנכי מפתיה
והלכתיה המדבר ודברתי על לבך
כין האנא משעבד לה לאוריתא
זאעבד לה נסין וגבורין כמאד עבדית
לה כמדברא וכיד עבדי נביא אמליל
תחומין על לבך ונתתי לה את כרמיה
משום זאת עמק עבד לפתח תקוה
וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה
מארץ מצרים ואמננה לה ית פרנסהא
מתמן דית מי שור עבד לתחמודי
נפש דיתנהון תמן למימדי פיומי קדם
ואף אנא אעבד להון נסין וגבורין
כיום מסקהון מארעא ומצרים ויהיה
כיום ההוא נאם יהוה תקראי אישי
ולא תקראי לי עוד בעלי ויהי בעדנא
הוא אמר ש תתנהון לפלחני ולא
תפלחני עוד לטענתא והסדת את
שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו
עוד בשמים ואעדי ית שום טעות
עממא מפומהון ולא יהי דוכרין
משומהון עוד ודברתי להם ברית
כיום ההוא עסחית השדה ועם עוף

ל
ל
ל
וכת
כ

ל

השמים ורמש הארמה וקשת וחרב
ומלחמה אשבור מן הארץ והשפלותם
לכטח ואגזר להון קים בעדנא הוא
דיהון שלם עם חית כדא ועם עופא
דשמיא ורחשא דארעא דקשתא
וזרעא דעבדי קרבא אכטיל מן
ארעא ואשרינון לרוחצין וארשתין
לי לעולם וארשתין לי בצדק ובמשפט
ובחסד וברחמים ואקיימנכון קדמי
לעולם ואקיימנכון קדמי בקשטא
ובדינא ובחסדא וברחמי וארשתין
לי באמונה וידעת את יהוה ואקיימנכון
קדמי כהימנותא ותדעון למדחלמן
קדם שו ויהי כיום ההוא
אענה נאם יהוה אענה את השמים
והם יענו את הארץ ויהי בעדנא
הוא אקביל עלותכון אמר ש אפקין
ית שמיא ואנון יחתון מטרא על
ארעא והארץ תענה את הדגן ואת
התירוש ואת היצהר והם יענו את
יזרעאל וארעא תרבי עבדא וחמא
ומשחא ואנון יספקון לגלות עמי
וזרעתי לי בארץ ורחמתי את לא
רחמיה ואמרתי ללא עמי עמי אתה

סליק

בטע

בספ

ג

פס

זמין

ח

דיע

פס

ל

א

וענתה לי וסימנתי צדקתי במתן השירה כימי נעוריה - ג' פס סו פס הארץ ודברתיה והארץ ופי' במאשית אכלה נבלה הארץ והארץ חנני
והם יענו את הארץ והארץ -

והוא יאמר אלהי ואקיימן כדמי
בארע בית שכינתו וארחים עליהן
ולא רחמימן בעובדיהן ואימר
להויתני אימר להון לא עמי כדס עמי
אתון והוא יאמר אלהי
ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה
אהבת רע ומנאפת באהבת יהוה
את בני ישראל והם פנים אלהים
אחרים ואהבי אשישי ענבים ואמר
יש לי עוד אימיל אתנכי גבואה על בית
ישאלא ינון דמן לאתתא דרחימא
על בעלה ומזנא עלוהי וכל כדן
רחים לה ולא צבי למפסחה כן רחמת
ישל בני ישאלא ינון מתפנך בחר
טעות עממא כדס אס יתוכון ישתכין
להון ויהון דמן לגבר ואשתלי ואמר
מילא בחמריה ואכרה לי בחמשה
עשר בסם וחמר שערים ולתך
שערים ופרקת ינון במימרי כיום
חמישת עשר ליהר ניסן ויהבית
בסם תקליא כיפור נפש הון ואמרית
דיקרבון קדמי עומר ארמונתא
מעלת סערין ואמר אליה ימים
רבים תשכי לי לא תזני ולא תהיי

מכא
דכ
ימ
ל
ל
ח
וש
ל
אהובה

ד
א
מל

ל

טוב וזמר וסימכ - ופחדו אל שג ואל טובו כי מה טובו על כן לא - ה - יאמר להי - וסימכ - יאמר אלהי מכא דכ ימים - פ

ולית גמלי חסדא ולית דמהלכין ברחוקא
דיש בארעא אלה ופחש ורצח וגנב
ונאף פלצו ודמים בדמים נגעו וימון
לשקר וכדבין וקטו לוי נפשן וגנבין
וגיפין מולדין בנין מנשי חבריהון
וחובין על חובין מוספין על מותאנא
הארץ ואמלל כל יושב בה ברחיקת
השדה ובעוף השמים וגם דגי הים
יאספון על כין תחרוב ארעא ויצדי
כל דיתב בה בחית כרא ובעופא דשמא
ואפנוני ימא יזערון מן קדם חוביהון
אך איש אלה ואליו פחש איש ועמך
כמריכי כהן על דאמרי ספר לא
יליק ולא יולח נביו עמך נצץ עם
מלפיהון ופשלת היום ופשל גם
נפא עמך לילה ודמיתא אמן
ותתקלון בימא ויתקלון אף נביו
שיקרא דעמכון כיד בלי לא ואנחית
פנישתהון נדמו עמי מבלי הדעת
כיא אתה הדעת מאסת ואמאסאך
מכהן ליו ותשכח תורת אלהיך אשנח
בני גסאני אטפשו עמי מזריו
דעתא ארי את במידע דחלתי קצתא
ואלחתיך מלשמשא קדמי ועל

ל
וכת
בן

ל

ל

יתיר
א
ב

דאתנשי יתא אוריתא דאלהך ארחיק
בנך אף אנא כדכס בן חטא ולי כדכס
בקלון אמיר כמא דאסגית להון על לא
כין אסגיתו למחטוי קדמי וקדחון בקלון
חליפון חטאת עמי ואכלו ואלעונם
ישאון נפשו וכהנא פטו למיכל חטות
עמי כדיל לאוספא חובין על חוב
נפשיהון ויהיה פעם ככהן ופקדתי
עליו דרבי וזמער ליו אשיב לו וידי
כמא דאשוי חילונא ככהנא לאפסא
קודשי כין אפים ית יקרהון דאשוי
דיקיר לדכסיר כדיל לאתפרעא
מנהון כאורחתהון בישתא ובעונתהון
מקלקל לא אתב להון ואפריז ולא
ישבעו הזנו ולא יפרצו כיאת יהוה
עזבו לשמרו יכלון ולא יסבעו וסכל
נשיך ולא יילדון בניך ארי ית פולחנא
דש שבקו ולא נטרו זנות וייק ותירוש
יקח לב זנותא וחמרא וריוזתא שולח
זמטעי ית לעהון עמי בעצו ישאל
ומקלן יגיד לו כירוח זנונים התעה
ויזנו מתחת אלהיהם עמי דבצלים
אעיה שאיל וזמרי דחטריה מחו
ליה ארי לוח דטעו אטעיתנו וטעו

ל
חם
ב
בתל
ליע
גלגלים
דמטע

דעת אלהים גבליש וסימב ואיך דעת מעולות תמנא א- אמיר ב בתל ליע וסימב כבודם בקלון אמיר גלגלים בלאש

מוסר לכלם ודבחיז לטעון מסבין
ואנא מיתי יסורין על כוללן אני
ידעתי אפרים וישראל לא נכחד
ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא
ישראל קדמי גלץ עובדי בית אפרים
ודבית ישראל לא מסמריז מן קדמי
ארי כען טעו דבית אפרים אסתאבו
דבית ישראל וזתנו מעלליהם לשונ
אלא יהיהם כרוח זנונים בקרבם ואת
יהוה לא ידעו ולא שבקיז עובדיהו
למתב לפלחנא דאלהוין ארי רוח
דטעו אטעיתנוז ואולפן מן קש לא
תבעו וזענה גאון ישראל בפניו
וישראל אפרים יכשלו בעונם
כשולגם יהודה עמם וימאך יקר
ישאל ואנוז חזן ודבית ישראל ודבית
אפרים יתקלון כחוביהו יתקלון אף
דבית יהודה עמהו יבעאנס ובקום
ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ
מהם בענהו ובתוריהו יחבון למתבע
אולפן מן קדם פ לא ישכחו יסלוק
שכנתיה מנהו כי הוה בגדו כי בעים
זרים ילדו עתה יאכלם חדש ארץ
חלקיהם במימרא דיש שקדו ארי

י
מס

י
וכה
מנשה
ואפרים
כאן

י

בניז מבנת עממא קיימו להו כען
אתי עליהו עממא ירח בירח
ויבזו ית פירי ארעהו
תקעו שופר בגבעה חצצתה
בדמה חליו בית און אחרין בנימין
נביא ארימו קלכון כיד בשופרא
אתנבו דייטון עליהו עממין קטולין
על דאמליכו עליהו ית שאור
דמגבעתא אצוהו כיד בחצו צרתא
אימרו דייטון עליהו מלכין ומשרתו
על דלא קבילו לפתגמי שמואל נבא
דמירמתא בסרו עליהו יבנות עבדי
קדא על דשקרו במימרי ואסתחו
לא חרא מבתר פולחנא ולא פלחו קדמי
בבית מקדשא דבארע שיעט בנימין
אפרים לשמח תהיה ביום תוכחה
כשכטי ישראל הודעת נאמנה
דבית אפרים לצדו יהוה ביום תושלת
חובין פרס בשכטנא דישאל הודעת
אורייתא הי שרי יהודה במסיגי
גבול עליהם אשפך במים עברתי
הו רבבי יהודה כמשני תחום עליהו
אשפך כמא חמתי ועשוק אפרים
דצוץ משפט כי הואיל הלך אחרי

י
חם
מל

י
מל

י
מל
חם

הואיל ג' וסימב' הואיל מנשה באר כי הואיל כי הואיל הלך אחרי צו - חצצרה לוחם - במסיגי - לא ומל - חלק - פ

וְנִשְׁכַּח אֶל־הַנָּהָר כִּי הוּא טָרָף וַיִּרְפָּאנוּ
יָד וַיַּחֲכֹשְׁנוּ וַיִּמְדּוּ אֵת וְנִתְּנוּ לַלְלָהָה
דָּשׁ אֲרִי הוּא דִּמְחָנָא יִסְיָנָא וְדֹאֲדֵי
עַלְנָא חֲדָר יִנְיָח לָנָא יַחֲנוּ מִיָּמֵי בָּיוֹם
הַשְּׁלִישִׁי יִקְמְנוּ וְנִחִיָּה לִפְנֵינוּ יַחֲיִינָנָא
לִיּוֹמֵי נַחֲמָתָא דְעֵתֵי דִיךְ לַמִּיתִי בָּיוֹם
אַחֲיוֹת מִיתָנָא יִקְיִמְנָנָא וְנִחִי קִדְמוֹהִי
וְנִדְעָה נִרְדָּפָה לִדְעַת אֶת־הַנָּהָר כִּשְׁחָר
נִכּוֹן כִּי צִאָו וַיִּבּוֹא כְּגֶשֶׁם לָנוּ כִּמְלֻקֹּשׁ
וַיִּזְרַח אֲרֵץ וַיִּנְלָף נִרְדּוּף לַמִּידָע יֵת
דְּחֵלְתָא דִּשְׁכָנָהוּר עֲפֹרָא דִּמְקִשׁוּט
כִּמְפָקִיה וַיִּתֵּי כִרְכָן לָנָא כִּמְטָר מִגִּדָּר
וְכִלְקִישׁוּא דִּמְרוֹי אֲרֵעָא מַה אַעֲשֶׂה
לְרֵאפִּיִם מַה אַעֲשֶׂה לְךָ יְהוָה וְחֲסִדָּתְךָ
כַּעֲנַן בָּקָר וּכְטָר מְשֻׁכִּים הִלְךְ מִן קֳדָם
דִּין דְּקִשּׁוּט מֵאֲרַע כִּיד לְכוּן דְּבֵית
אֲפִרִּים מֵאֲרַע כִּיד לְכוּן דְּבֵית יְהוּדָה
זִטְבוֹת לְכוּן כַּעֲנַן עֲפֹרָא זְכָלָא דִּמְרוֹי
פְּסִיק עַל־כֵּן חֲצִבְתִּי בְּנִבְיִים הֲרֹגָתִים
בְּאֲמֵרֵי וּמִשְׁפָּטֵיךָ אֲוִיר יֵצֵא עַל־כֵּן
עַל־דֹּאזְחָדֵתִינוּן כִּשְׁלִיחוֹת נְבִיִּי וְלֹא
תָבוּ אֵיתִיתִי עַל־יְהוּזָן קִטּוּלִין עַל־
דְּעַכְלִין עַל־מִימַר דְּעוֹתִי וְדִינִי כִּנְהוּר
נְפִיק כִּי חֲסִד חֲפָצִתִּי וְלֹא זָכַח וְדָעַת

לרפא ב' חד חס וחד מל' וסימכ' והוא לא יוכל לרפא עת לרפא י' מעאן ב' חד חס וחד מל' וסימכ' כשחר נכון מעאן מקצה השמש

ז
ח
בז
ח
ז

ה ב
סד
ב ב
ח ב
ח ב
ו ב
מ ב
מ ב
ה ב
מ ב

3

2

100

五

44

451

مزد

עב
..

אלהים מעלות ארץ בעבדי חסדא
דעזא קדמי מדדכחזעבדי אוריתא
דש ממסקי עלון והמה באדם עבדו
ברית שם בגדו צי ואינון כדריא
קדמאי עבדו על קדמי בארע טבא
דיהבית להון למעבד רעותי ותמך
שקדו במימרי גלעד קרית פועלי
און עקבה מדם גלעד קרית אנוסין
בנכלין אשריך דם זכיי ונכלי איש
גדודים חבר כהנים דרך ירצחו שפחה
כי זמה עשו את חבלו אנון זכחנהון
באורח חדא קטלין נפשן כתף חד
ארי עיצת חטיין עבדו בבית ישראל
ראיתי שער יריה שם זנות לאפרים
נטמא ישראל בבית ישראל חזיתי
שנו אשניאו קימא דיגזיר עמהון
דלא למפלח לטעזתא תבואנון למטעי
בתר עגלא בבית אתמך טעו בית
אפרים אסתאבו בית ישראל גם
יהודה שת קציר לך בשוכי שבות
עמי ארץ בית יהודה שריאו לאסגאה
חובין ארץ להון ימטי קיצא באתלותי
גלות עמי
ונגלה עון אפרים ורעות שמרון

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

כי פעלו שקר וגנב יבוא פשטגדוד
בחוקי כמתכעי חובי ישראל ויתגלו
עזית אפרים וזישת שומרון ארי
עבדו שקר כליליא בביתא גנבין
בדלא ביממא קפחין וכלאמר
ללככם כלרעתם זכרתי עתה סבבים
מעלליהם נגד פני הוי ולא מחשבין
כלי כהון כלל בישתהון גלוי קדמי
פעק יקפוננון עובדיהון בישא דקדמי
הון גלוי ברעתם ישמחו מלך ונכחשו
שרים בסריקתהון מחדץ כר לא
זכרדיהון רבדכין כלם מנאפס נמו
תנור בערה מאפה ישבות מעיר
מלש בצק עד חמצתו בולחון מחמין
למגף נשי חבדיהון דלקין כתנורא
דאזי ליה נחתומא בכין גלוי כפריע
מקרויהון כמא דמוחץ לקימא מחשבת
דשעא זעלדלא אידכדו נסין וגבורין
דאתעבדו להון כיום מסקהון ממזלים
מעידין מלש לישא עד לא חמע יום
מלכנו חחלו שרים חמת מיין משך
ידואת לעצנים יומא דמנאו עליהון
מלכהון שראו רבדכיא למשותי עמה
חמר נגד לידיה סיעת שקרין ויכחלו

כאדם ג' וסימב' והמה אכן כאדם אס כסית' ורעות ג' וסימ דלות שמרון הדאיתני חד בול וחד בנכ וחד בכח' יוס' ויט פיס וסי אשר
עמדת מלכנו משך הווא לבנות הווא ועדיך יבע מדא' -

בתנור לבם בארבע כל חלה ושן
אפהם בקר הוא בער באש להכה
ארי את קדו לעי צת חטאין ולא עכבו
בתנור בער לעהון באת כמוניהון
כל חלה מוריק רגזהון עד צפרא
הוא דריק באישא שלהובי כלם יחמו
בתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכותם
נפלו איך קורא בהם אלי כול להון
מחממין בתנורא וכלישן שקרהון
מחממין ית דייניהון כל מלכותם
אתקטלו לית דמצי מנהון קדמין
אפרים בעמים הוא יתכול לאפרים
היה עגה בלי חפוכה בית ישראל
בעממא אנון אתערבו בית ישראל
דמן להרא עד לא אתאכרית
אתהפכת ואכלו זרים כחן והוא לא
ידע גם שיבה זרקה כן והוא לא ידע
בזו עממא נכסיהון ואנן לא ידעין
אם חלשותא מטיחנן ואיכון לא
מסתכלין וענה גאון ישראל בפניו
ולא שכי אלהיהם ואלהיהם
בקשהו בכל זאת וימאך יקר ישראל
ואנן חזן על דלא תבו דפלחנא דיש
אהון ולא בעו מן קדמוהי בכל דא

ל
וח

ל
וח
וח

ל
וח
וח

ויהי אפרים כיונה פותה אין לב מצרים
קראו אשור הלכו והיו בית ישראל
דמן כיונה שריהתא דאתנסבו בנהא
ולית לה לב למצרים אתקדו לאתור
גלו באשור ילכו אפרוש עליהם
רשותי בעוף השמים אוריהם אסילם
כשמע לעדתם באתר דיהלון אפרים
עליהון מצדתי בעופא דשמיא
אטלפילנן וסורין אתי עליהון
על דשמעו לעי צתהון
אוי להם כי נדדו ממני שר להם
כי פשעו כי ואנכי אפרים והמה דברו
עלי כזבים וי להון ארי אתרחקו מחלת
בזו זין אתי עליהון ארי מרדו במימרי
זאנא הוית פריק להון ואנן ממלך
קדמי כדבין ולא זקן אלי כלבם כי
ייללו על משכבותם על דגן ותירוש
יתגוררו יסורו כי ולא מערין קדמי
בליצהון ככין מילין על ערסתהון
בסגי עבורא וחמלא דהון כנשי מרדו
במימרי ואני יסרתי חזקתי זרועתם
ואלי יחשבו רע וכמא דאנא מיתי
יסורין ומתקין על דרעהון כין אף
אנן מוספין לחשבא קדמי בישן ישובו

ל
וח

ל
וח
וח

ל
וח
וח
וח

ל

בקשהו ב וחס וסימב - ולא בקשהו בכל זאת ובכל רצונם - אפרים ב וסימב - ואנכי אפרים מניח שאור - מילב לבן נפתל - ייללו לבם

לא עלהו כקשת דמיה יפלו בחרב
שוריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ
מצרים תבו לממרד מן אוריתא לא
על דאבא ישית להו דמך אנון כקשת
נכילא ותקטלון בחרבא רב כהו
מיעמקות לישנהו אלין עובדיהו
עד דאנון בארעא דמצרים אלחכך
שפר כנשר על בית יהודה יען עברו
בריתו ועלתו רתי פשעו נכא בחכך
אכלי כד בשופרא אימר הא כנשרא
דמשתדי פין יסקמך במשדיתיה
זשורי על בית מקדשא דש חרף
דעברו על קימי ועלאו ריתי מרדו
ליזעקו אלהי יד ענוך ישראל בכל
עידן דאנא מיתי עליהו עקא קדמי
מצלן דאמרינן כען ידענא ארי לית
לנא אלה כד מנך פרוקנא אריאנחנא
עמך ישראל זנח ישראל טוב אויב
ירדפו וטעו בית ישראל מכתד פלחני
דבדיליה אנא מיתי עליהו טובא
מכען סנאה ירדו פינון חם המליכו
ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם
וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת
אנון אמליכו ולא ממימרי רביא ואלא

לוי
כח
בספ

לוי
כח
בספ

לוי

לוי

מירעותי כספהו זדהוהו דאסיון
להו ממצרים עברו להו טעון כדיל
דישתי צון זנח עגלך שמרון חרה
אפיבם עד מתי לא יפלו נקיין טעו
בתד עגלא דשומרון תקיף רוגזי
כהו עד אימתי לא יפלו למזכייכי
מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים
הוא כי שכלבים יהיה עגל שמרון ארי
מישראל והוא גבראומן הוא עבדיה
דחלא דלית ביה צרוך הוא ארי לנדרו
לוחין יהי עגלא דשומרון כי רוח
יזרעו וסופתה יקצרו קמה איזלו
צמח כלי יעשה קמה אולי זרים
יבלעו בית ישראל דמך לדרוזח
זרעו ועל עול חציר קמא לית ליה
נוב לא יעביד מא אם יקנון נכסין
עממא יבזוננון נבלע ישראל
עתה היו בגוים ככלי איזחפא בו
את כזיז ישראל כען חונו בעממא
כמנא דלית צרוך ביה כי חמח עלו
אשור פרא בורד לו אפרים התנו
אהבים אריאנון גלו לאתור על דהו
ברעות נפשחו כערד מרוד בית
ישראל את מסדו כיד עממא דרחימו

לוי
כח
בספ

לוי
כח
בספ

לוי
כח
בספ

לוי

לוי

יובל יא וסימכ לרס אמחצס ויהונתן צמן ונלחמו ונלחמו מדברה זנח מבוא מים נענו יא נקיין גבליט לא יובלו ארחין וארחין קדו

גם כיתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו
מעט ממשא מלך שרים אף אם
ישוון בית ישראל דחלתי על לבחון
מביע עממיא אקריב גלותהון ואפילו
חכמון כזעיר אערי מנהון מדרות
מלכין שלטונין כי הרבה אפרים
מזבחות לחטא יהיו מזבחת לחטא
אריאסגיאן דבית אפרים איגורין
למחטיהון להון איגורי טעוהון
לתקלא אכתובלו רבן תורתיו כמו
זרנח שבוי כתבית להון סגיות ואנון
בעממיא אתחשיבו זבחי הפהבי
זבחי כשר ויאללו יהוה לא רצם
עתה יזכו עונם ויפקד חטאתם המה
מצרים ישוובו דבחיז דמגבן מן אונם
דבחיז כסר ואכלין וקדם לא רעוא
בהון כעין יסער חוביהון זית פרע
עוההון אנון למצרים יתובין וישבחו
ישראל את עשהו ויבן היכלות ויהוה
הרבה ערים בצורות ושלחתניאשו
בערין ואכלה ארמנותיה ושבק
ישוית פולחן עבדיה ובנא היכלין
לטעוהון ארצית יהוה אסגיאן קרוין
כריכן ואשלה אישתיא בקר וזה

ית רב
ו

מל

ותשיצי כירניתיה
ישראל אלגיל בעמים כי זנת מעל
אלהיך אתבת אתנן על כל גרנות דגן
לא תחדון דבית ישראל לא תבועון
כנמוסי עממיא ארי טעיתון מבתר
פלהנא דאלהון דחמתון למפלח
לטעוהון על כל אדרי עכור גרין
ויקבלו אירעם ותירושי כחשבה
מאידרא וממעצרא לא יתזנון וחמוא
לא יסופיק להון לא ישבו בארץ
יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור
טמא יאכלו לא יתבון באדע שכינתא
דש ויתובון דבית אפרים למצרים
לא תור יגלון מסאב יכלון לא יסכו
ליהוה יין ולא יערבבו לו זבחייהם כלום
אונם להם כלאכלין יטמאו כילחמם
לנפשים לא יבוא בית יהוה לא ינסכון
קדם שנסכין דחמר לא יתקבלון לרעוא
קורבנהון ודבחייהון כלחיס מרחק
להון כל דייכלניה יסתאב ארי קורבנהון
עלנפשהון לא מכפר עליהון בית
מקדשא דש מהתעשו ליום מועד
וליום חגי יהוה מאת עבדון ליום
מועדא וליום חגא דש כי הנה חלבו

מל
מל

אזהבים גבליען ימכר התכונא אילת נעלסה - חגש ד וס ימכר בנעריכון בצסכס בשילן מועד - בך ד דמט ופי יכון כחש

משד מצדים תקבצם מן תקבצם
מחמד לכספם קמוש יירשם חזח
באחלהם ארי הא יגלז מן קדם
בזוזין למצדים יתכנשוז למפס
יתקרבזן בית חמדת כספהזן קרסולין
ישרוז חתולין ככירנתחזן באומי
הפקדה בארימי השלם ידעו וישוא
אזיל הנביא משגע איש הרוח עד
רבעונך ורבה משטמה אתו יומי
סוערנא אתו יומי תשלמת חובין
ידעזן רבית ישראל דהזן מתנכך
להזן ככיי קשטא ומשעממין להזן
ככיי שקרא על דסגיאן חובך תקיפו
חטאך יצפה אפרים עם אלהי נביא
פח יקוש על כל דרכיו משטמה
בבית אלהי מסכן בית ישראל
דיתקיים להזן פולחן טעזתא לנביהזן
קולין צלז על כל אורחתהזן מסגן
תקלא בבית מקדשא דאלההזן
העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור
עונם יפקוד חטאותם אסגיו לחבלא
כיומי גבעתא כען יסער חוביהזן
זיתפרע עזיתחזן כענכים במדבר
מצאתי ישראל ככבורה בתאנה

ג
מל
ספ
ל

ל
ל
ל

ל
כח
ש
ומל

ל
ל
חכ
ג

מל
ל
ומל

ל
ל
ומל

בראשיתך ראיתי אבותיכם חמה באו
בעל פעור וינזרו לבשת ויהיו שמונים
כאחכם כגופך דשותיל על מבוע דמין
כין במדברא ערע מימרי לישוא
ככלא כתינתא דכארל מאככר
חכבית אכהתכזן אנוז אתחכרז ובעז
פעור וטעו לכהתאזהו שכן ציז
כדרחימו אפלים כעזף יתעזף
ככדם מלדה ומכטן ומחרין בית
ישוא כעזפא דאפרחוי מקניה
זאיטלסל כין גלא ית יקרהזן ודל לא
יסגזן ומפירי מעיהזן לא יחדזן עד
דמנעו דגליהזן מלא יתחזא בבית
מקדשי כי אם יגדלו את כנניהם
ושכלתים מאדם כי גם אוי להם כשורי
מהם אריאם ירבוז ית כניהזן ואתכללזן
מלמחוי גכרין אריאם זי להזן כסלקוז
שכינתי מניהזן אפרים כאשר ראיתי
לצור שתולה כניה ואפרים להוציא
אלהרג כניו כנשתא די שואל כמעכז
אורייתא דמאי לצור באצלחותה
כשליזתה חכו בבית אפרים לקטלא
לפלחן טעזתא כניהזן יתקלהם ידע
מהתתן תקלהם רחם משכיל שרים

ג

יעשון ה וסימכ וזה הדותה אודס את החקים ועלי תיזבל בן הדר פרי בלי עשון - בשור - ל וכת שיי - יתעוסף לא ואל

בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל
מעצתו יאף יתיה לאתור יזכרון
קורבנא למלכא דייטי לאתפרעא להון
נבא אימר להון בהתא דבית אפרים
יקבלון ויבהתון בית ישראל ממלכא
עצתהון נדמה שמרון מלכא כקצף
עלפני מים כהיתת שומרון במדבר
כדתחא על אפי מ'א ונשמדו במות
און חטאת ישראל קוצ ופרדד יעלה
על מזבחותם ואמריו להרים כסונו
ולגבעות נפלו עלינו ויצדק צמת
בית אל חובי ישראל גרמו להון דיגלון
לנבין ואטטין יסקון על איגורי הון
כען איתי עליהון עקא דיהון דמין
כאילו טוריא להון ודמתא נפלי עליהון
מימי הגבעה חטאת ישראל
שם עמדו לאתשיגם בגבעה מחמה
על בני עולה מיומי גבעתא חטיתון
דבית ישראל תמין קמו מדדון במימרי
למנחה עליהון מדבא זאף לא זכאו
דתתקיים להון מלכותא בגבעתא
לתמין אתו עליהון עבדי קרבא
לקטלא אבהן עם בנין סליקו באותי
ואסדרם ואספן עליהם עמים באסדרם

ב
מ
מקור

ב
ל
ומל

ב
מלך

ב
אספה

ז
ל
ב

ג

ו

ב
בעמלתי
ג

לשתי עינתם במימרי אותי עליהון
יסורין ובנשית עליהון עממא ושליו
בהון כמיסר פדנא על תרתין עונתיה
ואפרים עבלה מלמדה אהבתי לדוש
ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב
אפלים יחרוש יהודה ישראל יעקב
כנשתא דישאל דמ'א לעגלתא דמ'א
לה למרדי ולא אלפא דחמא להלכא
ברעות נפשה ואנא פלקית יתהון
משעבוד מצראי אעדיתי ניד תקוף
מצורי הון אשריתי בית ישראל על
תקוף ארעא דאמורא אהמכשין קדמון
דבית יהודה אחסינית יתהון אחסנא
דקיימית לאבוהון יעקב זרעו לבס
לצדקה קצרו לפיחסר נירו לבס ניר
ועת לדרוש את יהודה ער יבוא ויורה
צדק לבס בית ישראל עבדו לבון
עובדין סכין חליבו באורחא דזכו
קיימו לבון אלפא אורייתא הא כללע
נביא אמרין לבון תוכו לפלחנא דש
כען יתגלוי ייתי זכון לבון חרשתם
רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי
בחס כיבטחת בדרכך ברוכ גבורין
את עשתון אונים דשע עבד דתון

יחרוש ג' וסימכ' הכל היום חס ארכיב בבקרים ב' מל' לענין יחרוש ג' סימכ' חס עולתם פליג מעולותם ירבען
חידותם הל' ח' וכתב כ' -

את כלל חזקתו של מלכות עובדי כוזארי
אתה יצא באורחך בסג גיבך
וקאם שאין בעמך כלל מצריק ושר
כשר שלמן בית ארבל כיום מלחמה
אם ערבנים רפשיה ויקום אתר גושא
בעמך זכר כדכך יתכזזון כניזת שלמא
כמנא כוזמא דקרבא אם ער בני
קטילת ככה עשה לפס בית אלמפ
רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך
ישאל כדן גרמו לכו חובין דחזון
כנית אלמן קדם כישות עובדי כוז
כסופא כצפרא כדית אתפנע מלכא
דשאל כי נער ישראל וארבלהו
וממרים קראתי לבני ארי רביהו
ישאל ורחימתיה זקרי כניה לפלחני
וממרים קריתי להון בני קראו
לום כן הלכו מפניהם לבעלים יזכו
ורפסילים יקטרוזי שולחית נבי לאמא
להון ואנון טעו מקבילאפיהון לבעל
מבחיז ולצלמנא מסקיז בוסמיז
ואנכי תרגלתי לאפרים קחם ער
זרועותיו ולא ידעו כי דפאתם זאנא
כמלאך שולח מן קדמי רבית כאורח
תקנא ישראל לטילתנון כיד ער

ל
מל

ל
מל

ל
מל

דדעין ולא דעין דמן קדם מתרחם
עליהון בחכלי ארם אמשכס בעצות
אהבה ואהיה להם כמרימי ער
לחיהם ואט אליו אפיל כמגדת בני
רחימין נגדתנון בתקום רחמא זהוה
מימרי להון כאיכרא טבא דמקיל לנחמ
תוריא ומודך בלחות ארם כד הון
כמדכרא אסגית להון טובא למיכל
לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא
מלכו כי מאנו לשוב לא יתנון לארעא
דמצרים כרם אתורא ישרא כהון
ארי מסרביז למתכ וחלה חרב בעריו
וכלתה כדיו ואכלה מכו עצותיהם
ותחולל חרבא בקרווה ותקטיל גיביוה
ותשיצי רבבוהי ממלכי עצתהון
ועמי תלואים למשובתי ואלעל יקראו
יחר לא ירום ועמי פליגיז למדת
לארית במרועא קשיא יתער עון
כחדא לא יהון כקומא זקופא איך
אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך
כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי
לבי יחד נכמרו נחומי איכדיז אמסרניך
אפרים אשיצניך ישראל איכדיז
אכדינך כאדמה אשוניך כצבואים

ל
מל
מל

ל
מל

ל
מל
מל

ל
מל
מל

ל
מל

ממעצותיהם בכת כן וחד ממעצותיהם כה וסימב וחרב רחשימס גהים ממעצותיהם כה וסימב ממעצותיהם כה וסימב

אפס
ח
קדוב
י

יהוה זכרו הוא ש' אלהי צבאות האלה
על אברהם יצחק ויעקב וכמאמרו
על ידי משה ש' וכו' ונה לכל דבר וזר
ואתה באלהך תשוב חסד ומשפט
שמר וקנה אלהיך תמיד זאת
בפלא נא אלהך תתקף חסדא ודינא
טו וסדר לפרק נא אלהך תדינא ונענע
בין מאנני מרמה לעשוק אהב לאתח
נתגריז רבי יהוה מוזנזון דנכל למינע
חמין ויאמר אפרים אף עשרתי
מצאתי און לי בלי גיעי לא ימצאו לי
עון אשר חטא ואמרו דבית אפרים
בם עת נא אשכנא אונם לנא נביא
אימר להוין הא כל עותדי כון לא יתקם
לכון ביום תושלמת חובי ואנכי יהוה
אלהי מארץ מצרים עד אושיבך
באדלים כימי מועד ואנא ש' אלהך
דאפיקתך מארעא דמצרים עו
אותי כנך במשכני כיומי קדם ודברתי
עלה נביאים ואנכי חזון הרביתי וכו'
הנביאים אדמה ומלילית עם נביא
ואנא נבואן אסגית וכו' עכדי נביא
שלהית אסגלעד און אף שוא היו
בגלגל שורים זכחו גם מזבח ותם

ה
בתגורא
טו

ה
מ

ה
ח

ה
מה
אעידך

בגלים על תלמי שרי אס בגלעד הו
אנוסין כלם בבית בגלגל תורין לטעון
דכחו אף איגוריהו אסגיא כגריז
על תלומי חקלן וברח יעקב שורה
אדם ויעבד ישראל באשה ובאשה
שמר נביא אימר להוין הלא יעקב
אכוכון אזל לחקלי ארם ופלא ישראל
באיתתא ובאיתתא נטר ענא ובנביא
העלה יהוה את ישראל ממצרים ונביא
נשמר ואף כד נחתו אבהתכון למצרים
נביא שלח ש' ואסיק ית ישראל ממצרים
ועל ידי נביא אתנטר הפעם אפרים
תמדורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו
ישיב לו ארנו מרגזין דבית אפרים
מוספין למחטי וחובת דם זכי ראשד
עלוהי יתוב וחיסודיה יתעליה רבונה
כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל
ויאשם בבעל וימת כד ממליל אחד
מבית אפרים דהיתא אחיד להוין
לעממא מדרב רבין הוין בישראל
זכור דחבו על דפלחו לטענות מתקטין
ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה
מכספם כתבנים עצבים מעשה חדשים
כלה להם הם אמרים זכחי אדם עגלים

ס
ה

ה
מ
45

ה
ח

ה
מ
ומה

אברהם וסמכ לך נא אל העמ ויקח ויבא לאמו ולחנה יהודה כנען עדקוט יבחר ויבחר ביעקב און ג' מל בליש כהן און דליוסן
ויקח קרח מיצאית און לי א-א

ישקון ובעז מוספין למחטיו ועבדו
להזן מתכא מפספסו כדמותו חזן צלמנו
עובד אומנין כולחזן להזן אינון מטען
נכיי שקרא דבחין לעובד ידי אנשא
תוריא לעגליא נכסין וכן יהיו בענין
בקר ובטל משכים הלך כמין יסער
מגדן ובעשן מארבה בכין חזן בענין
צפרא וכטלא דמוחי פסיק כמיוצא
דנכסא לוחא מאידרא וכתנא דעדי
מפות נולא ואנכי יהוה אלהיך מאדן
מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע
אין בלתי ואנא שאהך דאסיק דרך
מארעא דמצרים ואלה בר מני לא
תידע ופריק לית אלה אנא אני ידעתך
במדבר בארץ תלאכות אנא סופיקית
עורכיון במדברא בארעא דהזיתון
צדיכין כה לכל מדעם במרעיתם
וישבעו שבעו וירם לבם על כן
שבחוני כד זנתיון סבעו מסבע
וראים לבהזן על כין שפסו להזן ית
פולחני ואהי להם כמורשחל כנמר
על דרך אשור וזהו מימרי להזן
כליתא כנמרא דכמין על שבי לא
אפגשם כדב שכול ואקדע סגור לבם

זכר
וחס
הזכר

וחס
וחס
וחס

כז
כז

זכר
וחס
וחס

ואכלם שם כלביא חית השדה תצמם
עדע מימרי בהזן כדוב מתפלל וזכרית
רשע ליבהזן וקטילתנון תמן כבני
אדיון כחית שינא דמבעא שיתתנון
שחתך ישראל כיכי בעזרך כד
מחפלין אתון עובדיכון דבית ישראל
שרטין ככון עממא וכד תבין אתון
לאוריתי מימרי הוי כסע דכון ואהי
מלכך לאפוא ויו שיעך כפל עריך
ושפטיך אשר אמרת תנה לי מלך
ושרים אין מלכך כען ויפרקך ככל
קרוך ודינך דאת אמר מני עלי מלך
דשולטונין אתך לך מלך באפי ואקח
בעברתי מנתי עלך מלכא כרוגוי
ואעדיתי כחמתי צדור עון אפרים
צפונה חטאתו גניז חובי בית אפרים
צטירין לאתפרעא כלחטאיהזן חלי
יולדה יבאו לו הואבן לא חכס כיעת
לאיעמד כמשבר בנים עקא וזיע
כחבלין על יולדא ויתון עלוהי הואבן
דאתרבי ולא חכים למידע דחלתי
כען איתי עלוהי עקא כאיתא דיתנא
על מתברא וחיל לית לה למילד ומי
שאור לאפרים ממנות אגאלסא דבליך

זכר
וחס
וחס

ואלהים ה' וסימבד פקד פקד סר מעלה זולתי אמר לבהלכ מלכי מקדס ה' על דרך ה' וסימבד וחסר דכר וישנה כנמר

מות אהי קטבך שאו לנחם יסתר מעי
 בית ישראל מיד קטול פרקתיו ומחלוא
 שיזכתנו כעץ יהי מימרי בוז לקטול
 ומפתגמי למחלוא ועל דעבדו ער
 אוריית אסליק שכינת מנחם כי הוא
 בין אחים יפלא יבוא קריס לוח יהודה
 ממדבר עלה ויבוא מקורו ויחרב
 מעינו הוא ישיסה אוצר כלכלי חמדה
 אדי אנו מתקדן בני אנוכי מקול
 אסגיא כעץ איתי עלהי מלך דתקוף
 כדוח קרומא במימרא דש מאורח
 מדברא יסק דחריב בית גנזוהי ויצידי
 קרית מלכותיה הוא יבוא או צריק כל
 מני חמדתא תאשם שמרון כי מרתה
 באלהיה בחרב יפלו עולליהם ירששו
 וחריותיו יבקעו תחוב שומרון ארי
 סריבת על מימרא אלהיה בחרב
 יתקטול עולימיהו יטרפון ומעדתו
 יתבצען שובד ישראל
 ער יהוה אלהי כי בשולת בעונך
 תוב ישראל לאלהיה דש אלהי ארי
 אתקילתא בחובך קחו עמכם דברים
 ושובו אליהו ואמרו אלי כלתשא
 עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

קריבו עמכון פתגמי דאתו דאר
 ותובו לפלחנא דש אמרו קדמוהי
 קריב קדמך למשבק על עיון ונתקבל
 הא כטבי דיהוה מלי ספותנא מתקבל
 קדמך כתורין דעזא על מדבחך
 אשור לא ישיענו על סוס לא נרנב
 ולא נאמר עוד אלהינו למעשה
 ידנו אשר בך ירחם יתום מלכי אתו
 לא יפר קוננא על רכבי סוסו לא
 נתרחיק ולא נמר עוד אלהינו לעונדי
 ידנא דמן קדמך אתרחם על אלהתנא
 דהו במצרים הא כיתמי אר פא
 משוכתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו
 אקבילנו בתיובתהו אשכח לחובו
 אדחימנו כד יתובו בנדבא אדיתב
 לוגי מנהו אהיה כטר לוישראל יפוח
 בשושנה ויך שרשיו כלבנו ידוי
 מימרי כטר לוישראל יפוח בשושנה
 דיתבון על תקוה אדעהו כאילן לבנ
 דמשולח עובדתיה ילכו ינקותיו ויהי
 כזית חורו וריח לו כלבנו יסגון כנץ
 ובנן ויהי כזי מנלת קורשא זיהו
 דריח חורו כד יח קטורת כסמא ישוב
 ישבי בצלו יחי דגן ויפרחו בגפן

ל
 מל
 וחס
 וי
 ועזב
 ירוחם

ל
 ופח
 כן
 מראש

ל

ידנו ו מל וס ימכר זה יחמנו ממעשנו ידנו לא שפכה שמענו ולא נאמר עוד אהי ידנו כעש לא ינו בן א

שְׂרִיגֶיהָ שְׂוִי פִּירִי גּוֹפְנִי עִמִּי לְעָדוּ
 וְתִנְחֹזֶן לִמְפַחַת נֶפֶשׁ מִקֶּלֶף קֶלֶף
 וְרֵמָא חֲזָרוּ שִׁבְשֹׁהָ אֵלַי כְּכַתּוּלָהּ
 חֲגֵרֶת שִׁקְ עַל בְּעַל נְעוּדִיהָ כְּנִשְׁתָּא
 דִּישׁוּרָא עֲבִידִי אֵלֵיָּא כְּכַתּוּלָא דְאִסְיָא
 סָקָא לִמְסַפֵּד עַל בְּעַל עוֹלִימוֹתָהָ
 חֲכֵרֶת מִנְחָה וְנִסְךְ מִבֵּית יְהוָה אֲבָלוּ
 חֲכֵרֵי נִסְמִי מִשְׁרָתִי יְהוָה פֶּסֶקוֹן קוֹרְבָנִי
 וְנִסְכֵּי מִבֵּית מִקְדָּשָׁא דְּשִׁא וְאֵת אֲבָלוּ
 כְּהֵנָּא דְּמִשְׁמָשִׁין בֵּית מִקְדָּשָׁא דְּשִׁי
 שׁוּדָּא שׁוּדָּא אֲבָלוּ אֲדָמָה כִּי שׁוּדָּא דְּגִן
 הוֹכִישׁ תִּירוּשָׁא מִלֵּיל צִהָרִי אֲתִכְזִיזוּ
 חֲקֵלֵיָּא חֲרוּבַת אֲדָעָא אֲדִי סָק עִיבּוּלָא
 יְכִישׁוּ גּוֹפְנָא נִתְרוּ זִיתֵּיָּא הַכִּישׁוּ
 אֲבָרִים הִילּוּ כְּדָמִים עַל חֲטָאָה וְעַל
 שְׁעוּרָה כִּי אֲבָד קִצִּיר שׁוּדָּא בְּהִיתוּ
 אִיכְדֵּיָּא אִילּוּ מִפְּלָחִי כְּדָמֵיָּא עַל
 חֲטִיין דְּעַל סַעְרִין אֲדִי סָק חֲצֵד חֲקֵלָא
 הַגִּפֶּץ הוֹכִישָׁה וְחֵת אֵנָּה אֲמַלְלָה רִמּוֹן
 גִּסְתָּמֵר וְתַפּוּחַ כָּל עֵצִי חֲשִׁדָּה יְכִישׁוּ
 כִּי הַכִּישׁוּ שִׁשּׁוֹן מִזְבֵּי אֲדָם גּוֹפְנָא
 יְכִישׁוּ וְתִנְחֵיָּא נִתְרָא רִמּוֹן אֲקֵד קִלִּין
 וְחֲזוּרִין כָּל אִילָנֵי חֲקֵלָא יְכִישׁוּ אֲדִי
 פֶּסֶקֶת חֲרוּבַת מִבְּנֵי אֲנָשָׁא חֲבָרוּ

וּסְפְרוּ הַכֹּהֲנִים הַלֵּיל לְמִשְׁרַתִּי מִזֶּבֶחַ
בָּאוּ לִינוּ בַשִּׁקִּים מִשְׁרַתִּי אֱלֹהֵי כִי
נִמְנַע מִבֵּית אֱלֹהֵיכֶם מִנְחָה וְנִסְךְ
אִסְרוּ וְסִפְדוּ כִּינֹא אֵילִיל דְּמִשְׁמֵשׁ
קָדָם אֱלֹהֵי אֲדִי אֶת מִנְעַם בֵּית מִקְדָּשָׁא
דְּאֱלֹהֵינוּ קוֹדֶשׁ וְנִסְכֵּי קֹדֶשׁ וְנִסְכֵּי
קֹדֶשׁ עֲצֵרָה אִסְרוּ וְנִסְכֵּי כָּל יִשְׂרָאֵל
הָאָרֶץ בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנִסְכֵּי
יְהוָה גְּזֵרוּ תַעֲנִי עָרְעוּ כִּי שְׂאֵלָנוּ שׁוּ
סָבִיא כְּלִיתָבִי אֲדַע אֶעֱוֹלֵל לְבֵית
מִקְדָּשָׁא דְּאֱלֹהֵינוּ וְנִסְכֵּי קָדָם
אֱלֹהֵינוּ כִּי קֹדֶשׁ יִסְכֵּי יְהוָה וְנִסְכֵּי
מִשְׁרַתִּי יִבְאוּ וְנִסְכֵּי קָדָם יִבְאוּ אֲדִי
יִבְאוּ דְּעֵתִיד לְמִיתִי מִן קִישׁ וְנִסְכֵּי
מִן קָדָם שְׂרָיִי יִתִּי הֲלוֹא נִגְדַּע עֵינֵינוּ
אֲכַל נִכְרַת מִבֵּית אֱלֹהֵינוּ שְׂמִיחָה וְגִל
הָאֵד וְנִסְכֵּי אֲחִיז עֵיבֹרָא סָפֵק
מִבֵּית מִקְדָּשָׁא דְּאֱלֹהֵינוּ חֲדָא וְנִסְכֵּי
עֵבֹרָא פְּדִיּוֹת תַּחַת מִגְרָפְתֵיהֶם נִשְׁמָר
אֲצִרוֹת נִהְרָסוּ מִמִּגְרָזֵי כִּי הִכִּישׁ דִּגְזֵי
אֶת מִסְּנָאוֹ גְּרָבִי חֲמַר תַּחַת מִגְרָפְתֵיהֶם
עֲדִיאוּ אוֹ צִיָּא אֶת פְּגָלוֹ חוֹסֵנִי אֲדִי
סָפֵק עֵיבֹרָא מִהֵנָּה נִחַח בְּהִמָּה נִכְסֵי
עֲדִי בִּקְרִי כִּי אֵין מִרְעָה לֵהֶם גַּם

ותפוח וסימכ אל גבול רמון גם תמר ובני חברון חד לשון קריה וחד לשון תפוחים וחד לשון בר נש וזעקו ג' וסימכ אצל רעיה

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

עדריו הצאן נאשמוי לחאמתאנא
בעילאמתערבלין בקרן דתורין ארי
ליתרעיא להון ארם עדריו ענא צדאיו
אליך יהוה אקרא כי אשאכלה נאות
מדבר ולהכה להטה כל עני השדה
קדמך שאנא מצלי ארי קדום תקיף
כאישא אסיף דירות מדברא ושהביתא
שיצאת כל אילני חקלא גם בהמות
שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי
מים ואשאכלה נאות המדבר ארם
חיות בר א מסכלא קדמך ארי יבשו
פצדי מים וקדום תקיף כאישא
אסיף דירות מדברא
תקעו שופר בציון והליעובד
קדשי ירגזו כל ישיבי הארץ כי בא
יום יהודה כי קרוב תקעו שופר
בציון יבצו בטורא דקודשי יזועו
כל יתבי ארעא ארי מטא יוכא
דעתיד למיתי מן קדם שארי קריב
יום חשך ואפלה יום ענן וערפל
בשחר פרש על ההרים עם רב
ועצום כמהו לא נהיה מזדה עולם
ואחריו לא יסף עד שני דור ודור
יום חשך וקבליים עננא ואמטא

ג
ב
ח
ו
מ

ב

ג
ח
ה

ד
ו
ש
ב
ג
כ

כנהור צפרא דפרים על טורא עם
רב ותקיף דכותיה לא חזה מן עלמא
ובתרוהי לא יוסף עד שני דור ודור
לפענואכלה אש ואחריו תלהט להכה
בגן עדן הארץ לפענו ואחריו מדבר
שממה וגם פליטה לא היתה לו
קדמוהי אכלא אישטא ובתרוהי
משיצא שלהביתא כגיתא דעדן
ארעא קדמוהי ובתרוהי מדבר צדי
וארם שיצא לית ביה לרשיעא נמא
סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצו
כחיו סוסותא חזויהון וכפרשיא
פיז דהטיץ בקול מרכבות על ראשי
ההרים וירקדון בקול להב אש אכלה
קש כעס עצום עדן מלחמה בקול
חתיכא על רישי טורא מקפצין
בקר שלהובי אשא דמשיצא
באשא יבשו כעמא תקיף אדידע
סדרי קרבא מפנו יחילו עמים כל
פנים קבצו פארור מן קדמוהי יזועו
עממא כל אפלא אתחפאה אכרום
אוכמין כקדרא כגבורים ירוצו
כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש
בדרכיו ילכו ולא יעבטון ארחתם

ל
מ

ב
י
ל

ב
ח
ב

א
כ

פ
ב

ב
ל
ג

ותפוח ג וסימכיה אלגבול דמון גס תמל ובב חדרון ג חדר לשון קריה וחד לשון תפוחים וחד לשון בר נש ג וזעקו ג אלו
דעיה קדשן ג נהיה ח קל וסימכיה אס מאת כי מאת וחד במהן שכר וטה תאזה כדברים וחד הנחיה כדבר הגדול הזה ג

כגידא דהטיץ כגוברי עבדי קרבא
 סלקין לשורא וגבר באורחיה אזלין
 ולא מעכבין אורחתון ואיש אחיו
 לא יחקון גבר במסלתו ילכון ובעד
 השולח יפלו לא יבצעו וגבר אחיה
 לא יחקין גבר בכבשיה אזלין ולא יחק
 דא ינון שליחין אזלין קטלין לא מקבלין
 ממון בעיר ישקו בחומה ירצון
 בבתים יעלו בעד החלונים כמאונק
 בקרתא מדינן על שורא להטיץ בבתא
 סלקין מן הרפא עלין כגנביא לפעו
 רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח
 קדרו וכוכבים אספון נגהם קדמוהי
 חרובת ארעא זעו שמיא שמשא
 זסיחא קבלין זכוכביא כנשו זיהוריחון
 ויהוה נתן קולו לפע חילו כירב מאד
 מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול
 יוסי יהוה ונורא מאד ומי יכילנו ואש
 אדים מימריה קדם משרייתיה ארי
 סגיאן לחדא משרייתיה ארי תקיפין
 עבדי מימריה ארי רבין מאד עתיד
 למיתו מן קדם שזחסיך לחדא ומן
 יכול לסובלותיה וגם עתה נאם יהוה
 שובו עדי ככל לבבכם ובצום ובבכי

ומה

ובמספד זאק כען אמר שיתובו לפלחני
 ככל לבבון ובצום אזהב כיתא ובמספד
 וקרעו לבבכם ואל לבדי יכם ושובו אל
 יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך
 אפים ורב חסד ונחם על הרעה זאעו
 רשע ליבבון ולא כביאע לבו שיכון
 ותובו לפלחני דשאלה כון ארי חננא
 זרחמנא הוא מרחיק רגז ומסג' למעבד
 טבון ומתיב מימריה מלאיתא בישא
 מי יודע ישוב ונחם והשאר אחריו
 ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם מן
 זרע דאית בידיה חובין יתוב מנדהו
 זיתרחם עלוהי זכל מן דיתוב ישתכין
 ליה חובוהי ויקביל ברכן זנחמן זעלותיה
 כגבר דמקריב קורבנין זנסכין בית
 מקדשא דשאלה כון
 תקעו שופר בציון קדשו צום קראו
 עצרה תקעו שופרא בציון גזרו
 תעני ערעו כנישא אספון עס קדשו
 קהל קבצו זקנים אספון עוללים
 וינקי שרים יצא חתן מחדרו וכלה
 מחפתה וכלו שו עמא זמינו קהל לא
 כלו שו סביא איתו טלח זינקי תדיא
 יפוק חתנא מאדון בית משפחה

יג
כח
חש

כח
כח
כח

וכוכבים וסימב אספון וחברו חקות זכר וכוכבים אשר כוננתה ירח וכוכבים למגשלות הלילה א-יכילנו לא ומגל

זכרתא מבית גנוצא ביץ הארץ ולמזבח
יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו
חוסה יהוה על עמך ואלתמן נחלתך
לחרפה ולמשלכם גוים למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם ביץ אולמא
ולמדבחה יבכו כהנא דמשמשין
קדם שיימדון חוס ש על עמך ולא
תתין אחספתך לחיסודין למשולט
בהון עממא למא יימדון בני עממא
אין דאתפדיקו במימר אלהון ויקנא
יהוה לארצו ויחמל על עמו וחס ש
על ארעיה ורחים על עמיה ויעז
יהוה ואמר לעמו הנני שלח לכם
את חדגן והתירוש והיצהר ושבעתם
אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים
ואתנב ש ואמר לעמיה האנא מברך
לכון עבדא וחמרא ומשחא ותסבעון
יתיה ולא אתנן יתכון עוד חסודי בפעל
ביני עממא ואתה צפוני ארחיק
מעליכם והרחתו אלארץ ציה
ושממה אתפניו אלהים הקדמני
וספו אלהים האחרון ועלה באשו
ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות וית
עמא דאתי מצפונא ארחיק מנכון

ט
ר

ה

ג

ב
ומל
משמחת

ג
ח

ל

ג
אלהים
הגדול

ואגליניה לארע צדא וחרכא דישיה
לימא מדבחה וסופיה לימא מערבא
ותיסק סלותיה ויהך ריחיה ארי אסגי
למעבד בישן אלתירא אדמה גיל
ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות לא
תדחלין ארעא דישירא בועי וחכא
ארי אסגי ש למעבד בך טבון לעמו
אלתירא ובחמות שדי כי דשא נאות
מדבר כיעץ נשא פדיו תאנה וגפן
נתנו חילם לא תדחלין חיות כדא
ארי אתעטרו דידות מדבחה ארי
אילנא אצלח אכיה תינא וגופנא
טענו פריהון ובני ציון גילו ושמחו
ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה
לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומקוש
בראשון ובני ציון בועו וחרוב במימא
דש אהכון ארי אתיב לכון ית מלפניו
בזכו ומחית לכון מטר בכיר בעדניה
ולקישא ברח ניסן ומלאו הגרנות
בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר
דיתמלין אידריא עבדא ויטופון נעוא
חמרא ובדיא משחא ושלמתי לכם
את השנים אשר אכל הארבה חילק
החסיל והגזם חילי הגדול אשר שולח

חמל

הקדמני גחם וסימני את חקיני כאשר יאמר משרתי אלהים צפוני ג על עמורה וסימני לגבי למשחך ויקנא יוסף עי דב יב כי

בָּכָם וְאֵשֶׁלִים לִכּוֹן שֶׁנִּיא טִבְתָּא חֲלָף
 שֶׁנִּיא דְּכִזִּי יִתְכּוֹן עִמָּמָא וְלִישְׁנִיא
 שֶׁלְטוֹנִיא וּמִלְכּוֹתָא פִּיר עֲנוֹת חִילִי
 רַבָּה דְּשִׁלְחִית בְּכּוֹן וְאִכְלִיתָם אִכּוֹר
 וְשָׁבוּעַ וְהִלְלִיתָם אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וּלְאִיבְשׁוֹ
 עַמִּי לְעוֹלָם וְתִכְלֹץ מִכָּל וְתִסְכְּעוֹן
 וְתִשְׁכַּחוּ יֵת שֶׁמָּא דְּשִׁי אֱלֹהֵכֶם דְּעִבְדִּי
 עִמָּכֶם כִּי שִׁיזָּלָא יִבְחָתוּן עַמִּי בֵּית
 יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם וְיִידְעָתֶם כִּי בְּקֶרֶב
 יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין
 עוֹד וּלְאִיבְשׁוֹ עַמִּי לְעוֹלָם וְתִידְעוֹן
 אֲדִי בְּגוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁרִיתִי שְׂכִינְתִּי
 זֶאמַר שֶׁאֲהִכּוֹן וְלִית עוֹד זֶלָא יִבְחָתוּן
 עַמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם וְהִיא
 אַחֲרֵיכֶם אֲשֶׁפֹךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר
 וְנִבְאוּ בְּנֵיכֶם וּבְנֵיכֶם זָקֵנֵיכֶם חִלְמוֹת
 יִחְלְמוּן בְּחֻזֵּיכֶם חֲזִינוֹת יִרְאוּ וְיִדְּוּ
 בְּתֵר כִּי אֲשֶׁפֹךְ יֵת רוּחִי קוֹדֶשִׁי עַל
 כָּל בָּשָׂר וְיִתְנַכּוֹן בְּנִיכּוֹן וּבְנֵיכּוֹן
 סְבִיכּוֹן חֲלָמִין יִחְלְמוּן עוֹלִימִיכּוֹן חֲזוֹנִין
 יִחְזוּן וְגַם עַל הָעֲבָדִים וְעַל הַשֹּׁפְחוֹת
 בַּיָּמִים הַהֵמָּה אֲשֶׁפֹךְ אֶת רוּחִי וְאֶף
 עַל עֲבָדֵי וְעַל אֲמָהִן בְּיִמָּא הָאֵינוֹן

והואל
בין

ג
מל

ל
ח
בליע

אֲשֶׁפֹךְ יֵת רוּחִי קוֹדֶשִׁי וְנִתְּנִי מוֹפְתִים
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּם וְאֵשׁ וְתִימָרֹת
 עֲשֵׂן וְאֶתֵּן אֶתֵּן בְּשָׁמָיָא וּבָאָרֶעַא
 דָּם וְאֵשׁ וְיִטּוֹרִץ דָּתֵנָּךְ חֲשֹׁמֶשׁ יִהְיֶה
 לְחֹשֶׁךְ וְהִירָח לְדָם לִפְנֵי כּוֹאֵם יְהוָה
 הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שֶׁמָּא יִתְחַפֵּךְ לְקִלְכֵּל
 זֶסֶה הָרָא לְדָמָא קָדָם מִיתִי יוֹמָא דְּעִתִּיד
 לְמִיתִי מִן קָדָם כִּי רַבָּא וְרַחֵלָא וְהִיא
 כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹטִי בְּיָד
 צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תְּהִיָּה פְּלִיטָה בְּאֲשֶׁר
 אָמַר יְהוָה וּבְשֶׁרִידִים אֲשֶׁר יְהוָה קוֹרָא
 וְהִיא כָּל דִּי צִלִי בְּשָׁמָיָא דְּשִׁי שְׂכִינְתִּי
 אֲדִי בְּטוֹרָא דְּצִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תְּהִי
 שִׁיזָּבְתָּא כִּמָּא דְּאָמַר שִׁי זְמִינְתָּא
 דְּשִׁי זְמִין כִּי הִנֵּה בַּיָּמִים הַהֵמָּה וּבְעֵת
 הַהִיא אֲשֶׁר אֲשׁוּב אֶת שְׂכֻנוֹת יְהוּדָה
 וִירוּשָׁלַם אֲדִי הָא בְּיוֹמָא הָאֵלֶּן וּבְעוֹמָא
 הַהוּא דְּאֶתְעִבִּית גְּלוּת אֲנִשׁ יְהוּדָה וְיִתְכִּי
 יִירוּשָׁלַם וְקִבְּצִיתִי אֶת כָּל הַגּוֹיִם וְהוֹרִדְתִּים
 אֶל עִמְקֵי יְהוֹשֻׁפָּט וְנִשְׁפָּטוּ עִמָּם שֵׁם
 עַל עַמִּי וְנִחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּזְרוּ
 בְּגוֹיִם וְאֶת אֶרֶץ חִלְקוֹ וְאֶכְנֶשׁ יֵת
 כָּל עַמָּמָא וְאֶחֱתִנּוֹן לְמִישֵׁר פְּלוֹג
 דִּינָא וְאֶת פֶּרַע מִנְהוֹן תִּמְן עַל עַמִּי

ג
מל
ח
בליע

ג
מל
ח
בליע

ג
מל
ח
בליע

ג
מל
ח
בליע

ג
מל
ח
בליע

אשוב גלות אשוב וקל חשיב וסימב יחודה מאס בעולם ותימדתג כתבן בליע וחלבו ותיממו ותימרו ותימדת עש כתימדת

ف
خ

۱۰
 ۱۱
 ۱۲

١٢١

ו
חק
בליז
חד
בלוז

7

ג
 ג
 ג
 וכת

בן
ז
ומז

א
ב
ג ד ה
ו ז ח ט י
כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

ויעלו ברכי וסימנה מן הירדן ויעלו עשר יעורו ויעלו כל הגוים ה המונס חמונס ב בפיון ומל חרבו ב בפס ארטלי ב בפס

וְהָיָה צִיּוֹן הַהוּא יִטְפוּ הַחֲרִים
עַמִּים וְהַגְבָּעוֹת תִּלְכְּנָה חֶלֶב וְכָל אֶפְסָי
יְהוּדָה יִלְכוּ מִים וּמַעֲיָן מִבֵּית יְהוָה יֵצֵא
וְהַשָּׁקָה אֶת נַחַל הַשָּׁטִים וְיִהְיֶה כַּעֲדָנָא
הַהוּא יִדְבֹּק טוֹרֵא חֲמַר מֵרִית וְרִמָּתָא
יִגְדֵּן טוֹבָא וְכָל פְּצִיֵּי בֵית יְהוּדָה יִהְיוּ
מֵיָא וּמִבְּלֹעַ מִבֵּית מֶקֶדְשָׁא דְעַי יְהִי
נְפִיק וְיִהְיֶה מְשֻׁקִי יְתֵּם מִיֶּשֶׁר שׁוֹטִיץ
מִצְרִים לְשִׁמְמָה תְּהִיָּה וְאֲדוֹם לְמִדְבָּר
שִׁמְמָה תְּהִיָּה מַחֲמַס בְּנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר
שִׁפְכוּ דָם נֶקֶא בְּאַרְצָם מִצְרִים לְצִדּוֹ
תְּהִי וְאֲדוֹם לְמִדְבָּר צִדּוֹ תְּהִי מַחֲטוּף
בְּנֵי יְהוּדָה דְּאֲשֶׁרוֹם זָכִי בְּאַרְעֵהוּ
וְיְהוּדָה לְעוֹלָם תִּשְׁכַּח וִירוּשָׁלַם לְדוֹר
וְדוֹר וְיְהוּדָה לְעוֹלָם תִּתֵּיב וִירוּשָׁלַם
לְדֹר וְדֹר וְנִקְיֵית דִּמָּס לֹא נִקְיֵיתִי וְיְהוָה
שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן וְדֹא תִפְרָעִית דְּמַחוּז מִן
עַמִּי אֲתוֹב אֲנִי עֲתִיד לֹא תִפְרָעִי
אֲמַר יְיָ דְּאֲשֶׁרִי שְׂכִינְתִּיה בְּצִיּוֹן

מִגֵּד כִּי כִשְׁלֹק צִיר בְּאוֹרָהוּ כִּי מֵלֶאכֶה
גַּת הַשִּׁיקוֹ חִיקָבִים כִּי רַבָּה רַעְתָּם
אוֹשִׁיטוּ כַחֲזוֹן חֲדָבָא אֲדִי מֵטָא זְמַן
קִיצֵהוֹן חוֹתוֹ דְּוִישִׁישׁוּ קִטְיִלֵּי גִבְרֵיהוֹן
כְּבַעֲיִט דַּמַּת כְּבַעֲיִט כְּמַעְצָא אֲשׁוּדוֹ
דְּמַהוֹן אֲדִי סְגִיאת כִּשְׁתַּחֲוִי הַמִּזְנֵם
הַמִּזְנֵם כְּעַמְקֵי הַחֲרוֹץ כִּי קְרוֹב יוֹם
יְהוָה כְּעַמְקֵי הַחֲרוֹץ מִשְׁרִיז מִשְׁרִיז
כְּמִישַׁר פְּלִיג דִּינָא אֲדִי קָרִיב יוֹמָא
דְּעַתִּיד לְמִיתִי מִן קָדָם יְיָ כְּמִישַׁר פְּלִיג
דִּינָא שְׁמִשׁוֹן יִרְחַקְרוּ וְכֹכָבִים אֲסִפּוּ
נִגְהִם שְׁמִשָּׁא וְסִיְהָא קִבְלוּ וְכֹכָבִיא
כְּנִשׁוּ זִיְהוּרֵיהוֹן וִיהוָה מִצִּיּוֹן יִשְׁאָג
וּמִירוּשָׁלַם יִתֵּן קוֹלוֹ וְרַעֲשׂוּ שָׁמַיִם
וְאָרֶץ וִיהוָה מִחֲסֶה לַעֲמּוֹ וּמַעֲזוֹ לִבֵּי
יִשְׂרָאֵל וְיִשׁ מִצִּיּוֹן יִכְלִי וּמִירוּשָׁלַם
יֵרִים מִיִּמְרִיהָ וְיִזְעֻעוּן שְׁמַיָא וְאֲדַעַא
וְיִשׁ סִמַּךְ לַעֲמִידָה וְסַעֲיִד לִבֵּי יִשְׂרָאֵל
וְיַדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שֹׁכֵן
בְּצִיּוֹן הַר קֹדֶשׁ וְהִיטָה יְרוּשָׁלַם קֹדֶשׁ
וְזָרִים לֹא יַעֲבֹדוּ בָּהּ עוֹד וְזִתְדַעוּן אֲדִי
אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁרִיתִי שְׂכִינָתִי
בְּצִיּוֹן טוֹרָא דְקֹדֶשׁ וְתִהְיִי יְרוּשָׁלַם
קֹדֶשׁ וְאֲנִי לֹא יַעֲדוּן בָּהּ עוֹד

דברי עמוס אשר היה בנקרים מתקוע
אשר חזה על ישראל בימי עזריה

והשקה ג' וסימנתי את כל פני האדמה והשקה את האשה נחל השמים וחד והשקה את המים מפיקה יי"ה בנקדים לו חסד וחסד

מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל שנתים לפני ה' עש'
פתגמי עמוס דהוה מדי גיתין מתקוע
דאתנבי עלי ישראל ביומי עזיה מלך
שפטא דבית יהודה ובימי ירבעם
בד יואש מלכא דישוראל לתתין שנין
קדם מית' זיעא ויאמר יהוה מציון
ישאג ומירו שלם יתן קולו ואברא
נאות הרעים ויבש ראש הכרמל
ואמר יש מציון יכלי ומירו שלם ידים
מימריה ויציון מדורי מלכא ויחרב
תקוף כרביהון
כה אמר
יהוה על שרשה פשעי דמשק ועל
ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות
הכרז לאתה גלעד כדנן אמר ש' על
תלת חובי דמשק ועל ארבעה לא
אשובק להון על דשו כמורג' ברזלא
ית יתבי אדע גלעד ושלחתי אש בבית
חזאל ואכלה ארמנות בן חרד ואשלח
אישתא בבית חזאל ותשיצי בירנית
בן חרד וישררת בריח דמשק והפנות
ישב מבקעת און ותומק שפט מבית
ערן וגלוי עסא דם קירה אמר יהוה
ואתבר תקוף דמשק ואשיצי יתב

בפוע
מרע

אכר
מן

ב ח
סוף
פס
בספ

מבקעת און ועכיד שלטן מבית ערן
זיגלון עמא דארם לקיריני אמר ש'
כה אמר יהוה על שרשה
פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו
על גלותם גלות שלמה להסגיד לאדום
כדנן אמר ש' על תלת חובי עזה ועל
ארבעה לא אשובק להון על דאגלאונן
גלוי שלמא לממסר לאדום ושלחתי
אש בבחומת עזה ואכלה ארמנותיה
ואשלח אישתא בשור' עזה ותשיצי
בירניתהא ויהכרתי יושב מאשור
ותמך שפט מאשקלון והשיבוני
ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים
אמר אדני יהוה ואשיצי יתב מאשור
ועכיד שלטן מאשקלון ואתיב מחת
גבורתי על עקרון ויכדון שארא
דפלשתא אמר ש' אלהים
כה אמר יהוה על שרשה פשעי
ער ועל ארבעה לא אשיבנו על גלותם
גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית
אחים כדנן אמר ש' על תלת חובי
ער ועל ארבעה לא אשובק להון על
דמסרונן גלוי שלמא לאדום ושלחתי
אש בבחומת עזה ואכלה ארמנותיה
ואשלח אישתא בשור' עזה ותשיצי
בירניתהא ויהכרתי יושב מאשור
ותמך שפט מאשקלון והשיבוני
ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים
אמר אדני יהוה ואשיצי יתב מאשור
ועכיד שלטן מאשקלון ואתיב מחת
גבורתי על עקרון ויכדון שארא
דפלשתא אמר ש' אלהים

ומל

ח

ב
בפוע
בבית

ב
סוף
פס
בספ
נח
בית

ב
ב
ישראל
בבית
וימנו

אמר ש' ח סוף פסוק בספ וסימכ' ושרין והכרת כלתים ביזם ש' קדמיה בשובי וארעה הארצה - ולא זכרו ג' בני ישראל

אשכנז להז על דקצו באוריתא דש
וקימוהי לא נטרו ואטעי אונן כדכיון
דהליכו אכתהז בתריהז ושלחתי
אשכנז ואלה אכלה ארמנות דירושלם
ואשלח אישתא בדכית יהודה ותישי
בירנת דירושלם
כה אמר
יהודה על שלשה פשעי ישראל ועל
ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף
צדיק ואכיון בעבור נעלים כדון אמר
ש על תלת חובי ישראל ועל ארבעה
לא אשכנז להז על דקצו בכסף
זכאיז וחשיכא בדיל דיהסנו השאפעם
על עפר ארץ בראש דלים ודך
ענוים יטו ואיש ואכיון ילכו אלהנערה
למען חלל את שם קדשי דשיטין
בעפרא דארעא ריש מסכנא ודין
חשיכא מסטן וגבר זכוריה אזליז
לזת עוליתא בדיל לאחלא ית שמא
דקודשי ועל בגדים חבליים יטו אצל
כל מזבח ויין ענושים ישתו בית
אלהיהם ועל שויין דמשכונ מסחלין
בסטראי גוריהז וחמר אונסא שתן
בית טעזתהז ואנכי השמרתי את
האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים

אפס ודניש
ישק

ג
ממך
בכסף
ואעיד
באס

ב

ג
תשטן
וחד
כעפר
אלץ

ח

ג
מל

ב

אפס

גבה וחסן הוא כאלונים ואשמיך פדין
ממעל ושרשיו מתחת ואנא שיעית
יתאמורא חזק קדמיכון דכרום ארזין
לומיה זחסין הוא ככלוטיין ושיעית
אכיה מלעיל לא ושורשוהי מלרע
ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים
ואולץ אתכם במדבר ארבעים שנה
לרשת את ארץ האמרי ואנא אסיקת
יתכון מאדעא דמצרים ודכרית יתון
במדבר ארבעין שנין למידת ית
ארעא דאמורא וואקים מבניכם
לנביאם ומבחרים לנזרים האף אן
זאת בני ישראל נאם יהוה ואקיימת
מבניכון לנביין ומיעולימיון למלפין
האף לית דא בני ישראל אמר ש ותשקו
את הנזרים יין ועל הנביאים צויתם
לאמר לא תנבאו ואטעיתון ית מלפין
בחמרא ועל נביא פקידתון למימר
לא תתנכון נבואה הנא אנכי מעיק
תחתכם כאשר תעיק העגלה
המלאה לה עמיר האנא מיתי עליכון
עקא ומעיק לכון באתרכון כמאד פיקא
עגלתא דטענא עמירא ואבד מנוס
מקל וחזק לא יאמץ כחן וגבור לא

ג
באש
וחס
לנערת

ו

ג
ומל

ג
וכח
כ

ג
וכח
כ

ג
וכח
כ

ג
מפיק

ואבין ט ומימנ קרא לו שמר מהבן איש אמון לא ידעו ודד שמשון איש צרי וחב ילכו - וואולף ד מל וס יג קוממיות ארבעים ארבעים
בכל ארץ כנען -

יִמְלֹט נַפְשׁוֹ וַיֵּיכַד בֵּית עִירוֹקִי מִדָּקְלִיל
וּדְתַקִּיף לֹא יִחַסֵּץ חֵילָהּ וְגִבֹּר לֹא
יַשִּׁיזֵב נַפְשִׁיהָ וְתַפֵּשׂ הַקְּשׁוּת לֹא
יַעֲמֹד וְקֹל בְּרָגְלָיו לֹא יִמְלֹט וְרַכָּב
הַסּוֹס לֹא יִמְלֹט נַפְשׁוֹ וְאֶחָיד קִשְׁתָּא
לֹא יִקּוּם וְדָקְלִיל בְּרָגְלוֹהִי לֹא יִשְׁתַּיֵּזֵב
וְרַכָּב סוֹסָא לֹא יַשִּׁיזֵב נַפְשִׁיהָ וְאִמִּין
לְבוֹ בְּגִבּוֹרִים עָרוֹם יָנוֹם בַּיּוֹם הַהוּא נָתַם
יְהוָה וּדְתַקִּיף לִבָּהּ בְּגִבֹּרָא עֲרֻטִּילָא
דְּלֹא זִין יַעֲלוֹק בַּעַדָּנָא הָהוּא אִמְרֵי
שָׁמַע וְאֶת הַדְּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל כָּל הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר הֵעֵלִיתִי מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לֵאמֹר יִקְבִּילוּ יִתְּפֹתָם מֵאֲחֵי
דְּגִזְרֵי עַל־כּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל כָּל
זֶרְעִיתָא דְּאֶסְיָקִית מֵאֶרֶץ דְּמִצְרַיִם
לְמִימְרֵי קִאתְכֶם יִדְעִיתִי מִכָּל מִשְׁפָּחוֹת
הָאֶרֶץ עַל כָּל אֶפְקָד עֲלֵיכֶם אֶת כָּל
עוֹנֵתֵיכֶם וְלִחוֹד בְּכוֹן אֶת רַעֲיִיתִי מִכָּל
זֶרְעִית אֶרֶץ עַל כֵּן אֶסַּע עַד עַל־כּוֹן
יִתְּלֹחוּ בִּכּוֹן הֵילָכוּ שְׁנַיִם יַחְדָּו
בְּרֵיתִי אֶסְנוּ עִדּוֹ הֵי הֵכּוֹן תִּרְיֵן כְּחָדָא
אֱלֹהִין אִם אֲזִדְּמִנוּ הֵי שְׂאֵג אֲרִיָּה
בִּיעַר וְטָרַף אִין לוֹ הֵי תֵן כְּפִיר קוֹלוֹ

מִמֶּנֶּנְתוֹ בִּלְתִּי אִם לֹכֵד הֵינְהוּס אֲרִיא
בְּחֹרֶשׁ אֲדַעִיד לִיתְּ לִיה הִירִים בָּר
אֲדִיזָן קָלִיה מִמֶּרְבּוֹעֵי תִּיה אֱלֹהִיז אִם
אֲחַד הַתְּפֹלֶצֶפּוֹר עַל פֶּחַח הָאָרֶץ וּמוֹקֵשׁ
אִין לָהּ הִיעֲלָה פֶּחַח מִן הָאֲדָמָה וּלְכֹד
לֹא יִלְכֹּד הַתְּפֹלֶצֶפּוֹר צִיפֹדָא בְּקוֹלָא עַל
אֲדַעִיד לִיתְּ לָהּ הִישׁוֹר קוֹלָא מִן
אֲדַעִיד וּמִיחֹד לֹא יִיחֹד אִם יִתְקַע
שׁוֹפָר בְּעִיר וְעַם לֹא יִיחֹד וְאִם תִּהְיֶה
רַעַח בְּעִיר וִיהוּה לֹא עֲשֶׂה אִם יִתְקַע
שׁוֹפָר בְּקִרְיָתָא בְּלֹא זְמִנָּה זְעֻמָּא
דְּבָה לֹא יִזְעֻזֵן אִם תִּהְיֶה בְּשִׁתָּא בְּקִרְיָתָא
וּמִן קָדָם שׁ לֹא אֲתַעֲבַדְתָּ כִּי לֹא יַעֲשֶׂה
אֲדַעִיד יְהוּה דְּבָרָא כִּי אִם גִּלְהָ סוֹדוֹ אֲדַעִיד
עַבְדֵּי הַנְּבִיאִים אֲרִי לֹא כְּשֶׁרִיז פִּתְגָמִין
דְּמִתַּעֲבַדִּין קָדָם שׁ אֱלֹהִים אֱלֹהִיז גְּרִי
רִזִּי לַעֲבֹדוֹהִי נְבִיאִי אֲרִי שְׁאֵגְמִי לֹא
יִירָא אֲדַעִיד יְהוּה דְּבָרָא מִי לֹא יִנְכָּא אֲרִיא
נְהִים מִן לֹא יִדְחֵלִי שׁ אֱלֹהִים מִלִּילָמָן
לֹא יִקְבִּיל נְבִיאָא אֲתָא הַשְּׁמִיעוּ עַל
אֲרִמְנוֹת בְּאֶשְׁדּוֹר וְעַל אֲרִמְנוֹת בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְאֲמַרוּ הָאֲסָפּוֹת עֲלֵהֲרִי שְׁמִרוֹן
וְרִאיוֹ מִהוּמֵת רַבּוֹת בְּתוֹכָהּ וְעֲשׂוֹקִים
בְּקִרְבָּהּ בְּסֻרוֹ עַל בִּירְגֵת בְּאֶשְׁדּוֹר

五
五

זיהי
בשנים

בתר
מז

2

二

ה

סלי

2
1

...

מלך ח' וסימכ' ואבד ותפס ב' בן גבר בחמורן ח' נקי רשע שקר וחד וימלט משחיתותם י"ה מהומת ב' וכת כן ופי' וראו כי מהומת

ועל כירנת בארעא דמצרים ואמר
אתכנשו על טורי שומרון וחזו שגושא
סגיא ברה ואנוסי דבגדה ואלא ידעו
עשות נכחה נאם יהוה האוצרים חמס
ושד בארמנותיהם ולא ידעין למעבד
אורייתא אמר ש דמלך אוצר יהוה חטון
וכיזא כירנתהון
אמר אדני יהוה צר וספיב הארץ והוריד
ממך ענה ונכח ארמנותיך וכן כדנ
אמר ש אהים עקא תקפה לארעא ויטו
מנך תקפיד ויתכזז כירנתך כה
אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי
הארי שתי ברעים או בדלאזן כן
ינצל בני ישראל הישכים בשמרון
בפאת מטה וכדמשק ערשו כדנ
אמר ש כמא דמשיזיב רעא מפומא
דארעא תרתין ברעין או חסחיס ואודן
כין ושותיזבין בני ישראל דיתכין
בשומרון בתקור שלטן ועל דמשק
חייצין שמעו והעידו בבית יעקב
נאם אדני יהוה אלהי הצבאות שמעו
ואסהידו בבית יעקב אמר ש אהים
אלהי צבאות כי ביום פקדי פשעי
ישראל עליו ופקדתי על מזבחות

ג
כול
חם
מל

ב
בולע
ומל
יה
שלוש

ב
שמעו

בית אל ונגד עוקרנות המזבח ונפל
לארץ ארי ביום אסעלותי חובי ישרא
עלוהי ואסער על דפלהין לאיגורא
בבית אל ויתקטפן קרנת אגורא ויפלין
לארעא והכיתי בית החרף על בית
הקין ואכדו בתי השן וספן בתיים
רבים נאם יהוה ואמחי בית סתוא על
בית קיטא ויכדון בתי דמכבשין
בשין דפיל ויסופון בתי סגיאין אמר
שמעו הדבר הזה פרות
הבשן אשר בחר שמרון העשקות
דלים הרצות אכזנים האמרות
לארניהם הכיאה ונשתה קבול פתגמא
הדין עתירי נכסא דכדכא דשומרון
דעשקין מסכינא ואנסין חשיכא
דאמרין דרבותהון אשר לטונא וניכז
נשבע אדני יהוה בקרשו כי הנתימים
באים עליכם ונשא אתכם בצרות
ואחריתכן בסירות דוגה קיים י
אהים בקודשיה ארי הא יומא אתן
עליכון ויטלון יתכון עממא ער
תריסיהון ובנתכון בדגוגית צידדיו
ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכנה
חחרמונה נאם יהוה ויתרעון עליכון

א
וכד
כן

א
ומל
א

א

כל לש אסיפה אל קלי בנגד על וסימנתי הנב אספך דמלך ואספון ואמר האספן ה ההמונה ל המסדרונה ל והשלכנה ל

שורא ד'פקון יתכון כנשיגבד לקבלה
ד'גלון יתכון להלאמן טורי חורמיני
אמר שי באו בית אל ופשעו הגלגל
הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם
לשלשת ימים מעשרתכם אדנו
לכית אל ומרדו בגלגל אסגאו למחטי
ומיתן לצפרא דבחיכון לתלת יומין
מעסדיכון וקטר מחמק תודה וקראו
נדבות השמיעו כי כן אהבתם בני
ישראלנאם אדני יהוה ומגבן מן
אונים תודתא ומיתן לה בזמר ואמר
דין לדעוא ארי כיין רח'מתון בני ישראל
אמר ש'אחים וגם אני נתתי לכם נקיון
שנים בכל עריכם וחסר לחם בכל
מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם
יהוה ואף אנא יהבית לכון אקהיות
שניין בכל קרדיכון וחסירות מזון
בכל אתריכון ולא תבתון לפלחני אמר
שי וגם אנכי מנעתי מכם את הגשם
בעור שלשה חר'שים לקציר והמטרות
על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמטיר
חלקה אחת תמטר וחלקה אשר לא
תמטיר עליה תיבש ואף אנא מנעית
מנכון ית מטר א בסוף תלת ירחין

לזמן חצ'א אחית מטר א על קרתא
חדא ועל קרתא חדא לא אחית אחסנתא
חדא ייחות עלה מטר א אחסנתא
דלא ייחות עלה מטר א תיבש ונעלו
שתים שלש ערים אל עיר אחת
לשתות מים ולא ישבעו ולא שבתם
עדי נאם יהוה וישתלה ין תרתין תלת
קרוין לקרתא חדא למשתי מ'א ולא
יסבעו ולא תבתון לפלחני אמר שי
הכית אתכם בשדפון ובירקון חרבות
גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתכם
יאהגזם ולא שבתם עדי נאם יהוה
מחיתי יתכון בשדפנא ובירקנא סגות
גיניכון וכרמיכון וזיתיכון אכל
זה לא ולא תבתון לפלחני אמר שי
שלחתי בכם דבר בדרך מצרים חרגתי
בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם
ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא
שבתם עדי נאם יהוה שלחתי בכון
מוטא כיד באורח מצרים קטילית
בחרבא עולימיכון עם שבי סוסותכון
ואסיקית סדות משרי יתכון על אפיכון
ולא תבתון לפלחני אמר שי והפכתי בכם
כמהפכת אלהים את סדס ואת עמרה

על עיר ד' וסימכ' ולא אבה דויד והמטרותי על עיר ב' בן שבעים שבעים - וסימכ' אחיכס פלון בית חר ספדל מלאו

ותהיו באור מצלם שרפה וקלא
שבתם עדי נאם יהוה רחיק מימרי
יתכון כמאד רחיק ית סדס דית
עמדה זהותון כאור משיזב מיתווא
ולא תבתון לפלחני אמר ש
לכן כה אעשה לך ישראל
עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת
אלהיך ישראל בכין דא אעביר לך
ישראל חלף דלא תבתא לאורייתא לא
אעביר לך אתקשט לקבלא אולפן
אורייתא דאלהיך ישראל כי הנחיו צר
חרים ופזרא רוח ומגיד לארס מה שחן
עשה שחר עיפה ודך על במתי
ארץ יהוה אלהי צבאות שמו ארי
הא מתגלי דצר טורא וכרא רוחא
לחואה לאנשוא מא עובדוהי לאתקנא
ניהור לצדיקא כעחור צפרא דאזיל
ותקין לאיתאח חשור לרשיעי עי
למתכר רשיעי ארעא ש אלהי
צבאות שמו שמעו את
הדבר הזה אשר אנכי נושא עליכם
קינה בית ישראל וקבילו ית פתגמא
הדין דאנא נטיל עליכון אליא בית
ישראל נפלה לאתוסין קום בתולת

ב
ב
כול
חס
בג
חד
מל
ודרך
על
במתי
יס

ישראל נטשה על אדמתה אין מקמה
נפלת ולא תוסיף למקם בנתא דא
כנשתא דישראל אתרטי ישת על ארעא
זלית דיקימנה
אדני יהוה העיר בה יצאת אלק תשאר
מאה והיו צאת מאה תשאר עשה
לכית ישראל ארי כדנן אמר ש אהים
קרתא דיפקון מנה אלפא ישת ארון
בה מאה ודיפקון מנה מאה ישת ארון
בה עמדה לכית ישראל
כי כה אמר יהוה לכית ישראל דשעני
וחיו ארי כדנן אמר ש לבית ישראל
תבעו דחלתי ואתקיימו ואלתדרשו
בית אלוהגלגל לא תכאו וכאר שבע
לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית
אלי יהיה לאן ולא תתבעון למחר לבית
אלוהגלגל לא תיתון ולבאר שבע
לא תעברון ארי דבגלגל מגלא גל
ודפלחי לטעו אתא בבית אליהון דלמא
דרשו את יהוה וחיו פקי גלה כאש
בית יוסף ואכלה ואיזמככה לבית אר
תבעו ית דחלתי דש ואתקיימו דלמא
ידלק כאישתא דוגי בבית יוסף
וישיצו ולא יהי חים בחוכי דחיותון

ח
ב
חד
מל
ודרך
חס

והיו צאת מאה תשאר עשה לך ישראל וקבילו ית פתגמא הדין דאנא נטיל עליכון אליא בית ישראל נפלה לאתוסין קום בתולת

פלחין לטענות אבות אלה פכים
 ללענה משפט וצדקה לארץ הנחיה
 דהפכין לגידא דינא וזכותא לארעא
 דטשו עשה כימה וכסיל וזה פך
 לבקר צלמות ויום לילה חשך חסות
 למימים וישפכם על פני הארץ יהיה
 שמוי שכלן למרחל קדם מן דעבר
 כימה וכסיל וזה פך לניהור קבל וימם
 לילי מקביל דאמר לבנשא משרין
 דסגיאן כמי ימא ומכר להון על אפי
 ארעא ש שמוי המכליג שר על עז
 ושר על מכצר יבוא ודמכר חלשין
 על תקיפין וכוזין על כד כחון תקיפין
 משליט שנאו בשער מוכין ודכר
 תמים יתעבבו סע למוכח להון בית
 דינא פתגמי אורייתא וזלד ממליר
 כונתא מעמקין ולכן יען כושם כם
 על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי
 גזית בניתם ולא תשבו בם כדמיחמר
 נטעתם ולא תשתו אתינים בכיז
 חלה כמי כזכר מסכניא ומינסכר
 חשיכיא וממון דשקר תקבל וז
 מנהון בתי גזית בניתון ולא תיתכון
 בחון כדמי חמדתא נצבתון ולא תשתון

יתחמדהון כי ידעת רבים פשעים
 ועצמים חטאתיכם צדדי צדיק לקח
 כפר ואכזבים בשער הטו ארי גלי
 קדמי דסגיאן מרדי כון ותקיפין תיכנתון
 מעניקין ליה לזכא בדיל לקבלא ממון
 דשקר ודין חשיכיא ככית כנישת כון
 מסטין לכן חמש כיל בעת ההיא ידם
 כי עת רעה היא בכין מלפא בעידנא
 ההיא מן קדם רשיעא שתוקן ארי
 עידן כיש הוא ודרש וטוב ואל דע
 למען תחיו ויהיכן יהיה אלהי צבאות
 אתכם באשר אמרתם תבעו לאיטבא
 ולא לאבא שא בדיל דתתקיימו ויהי
 כען מימרא דש אלהי צבאות כסעידון
 כמא דאמרתון ישנאו דע ואהבו טוב
 ודציגו בשער משפט אולי יחנן יהיה
 אלהי צבאות שארית יוסף סגר
 לאבא שא ורחמו לאיטבא ואתקינו
 בבית כנישת כון דינא מא אס יתרחם
 מן קדם ש אלהי צבאות על שא לא
 דישורא לכן כה אמר יהיה
 אלהי צבאות ארני בכל דחכות מספר
 ובכל חוצות יאמרו הוהו וקראו אבר
 אלא כל ומספר אלי דעינהי בכין

ש שמו ד וסימב יי איש מלחמה ש שמו להביד תקורא למי הים וישפכם הקורא יי הו הו ל ולטכות בכל המקרא

כדנ אמר ש אלהי צבאות יש בכל
רחובא מספדא ובכל שוקא יימרו
ויזי ויעדעון אכר לאכל ועבד מספדא
לדידע אלש ובכל כרמים מספדא כר
אכר בקרבך אמר יהוה ובכל כרמא
מספדא ארי אתגלי למעבד פורענות
דין בגוין אמר יש
המתאנים אתיוס יהוה למה זה לכם
יום יהוה הוא חשך ולא אור
דמחמדין ליומא דעתיד למיתנימן
קדם ש הוא חשך ולא ניהור כאשר
יגוס איש מפני הארי ופגעו הדב ונא
הבית וסמך ידו על הקיר וגשכו הנחשו
כמא דיערוק גברא מן קדם אריא
ויערענה דובא דייעול לביתא דיסמוך
ידיה על כותל לא דיתנה חוץ לא הלא
חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה
לוי הלא חשך יומא דעתיד למיתני
מן קדם ש ולא ניהור וקכל זלית
זיהור ליה שנאתי מאסתי חגיכם
ולא אריח בעצרתכם סעתי רחיקית
חגיכון ולא אקביל ברעוא קורבן
כעשתכון כי אסתעול לוי עלות
ומנחתים לא ארעם ושלם מראיכם

העט

4

העט

העט

העט

לא אביט אריאם תסקון קדמי עלון
וקורבניכון לא לרעוא אנכסת קדשכון
לא יתקבלון קדמי הסר מעלי המון
שריך וזמרת נבליך לא אשמע אעו
מן קדמי אתרגושת זמרך זניגון
כנרך לא אשמע ויגל כמים משפט
וצדקה כנחל איתן ויגלי כמא דיעא
זכותא כנחל מגבר הזכאים ומנחה
הגשתם לי כמדבר ארבעים שנה בית
ישראל הנכסת קורשיץ וקורבניץ
קריבתון קדמי כמדברא ארבעין שנה
בית ישראל וגשאתם את סכוית
מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב
אלהיכם אשר עשיתם לכם ונטלתן
ית סיבות פתכריכון דית כיון צלמיכון
כוכב טעזתכון דעבדתון לכון והגלית
אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה
אלהי צבאות שמו ואגרי יתכון
מהלאה לדמשק אמר יש אלהי צבאות
שמו
הוי השאננים בציון
והבטחים בחר שמרון נקבי ראשית
הגוים ובאו להם כית ישראל לוי דשולן
שליזא בציון ומתרחצין על כרמא
שומרון מקימין שום כנהון כשום

העט

העט

העט

העט

השאננים וסימניה הוי השאננים הלעג השאננים וקצף גלול וסימניה בליע וסימניה בשמחה ובשרים המון שרך
ועפעפיך ישרו ושר בשרים

בְּנֵי עַמִּי אֲמַדְמָן דִּי סְתַמְכוּן עַל־הוֹן
בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ כְּלָנָה וְדָאוּ וְלָבוּ מִשֵּׁם
חֲמַת רַבָּה וְרָדוּ גֵּת פְּלִשְׁתִּים הַטּוֹבִים
מִן־הַמַּלְכוּת הָאֵלֶּה אֲסָדָב גְּבוּלָם
מִגְּבוּלָם וְעַבְדוּ לְכָל־נָה וְחָזוּ וְאִי־לֹ
מִתְמָן לַחֲמַת רַבָּה וְחֹתוֹ לִגֵּת פְּלִשְׁתִּי
הַטְּבִיחַ מִן־מַלְכוּתֵהּ הָאֵלֶּיךָ אֲסָדָב תְּחֻמָּהוּ
מִתְחֹמְכוּן הַמַּנְדִּים לְיוֹם רַע וְתִגִּישׁוּן
שֶׁבֶת חֲמֵס־אֲנֹן מִדְּחֻקֵּי יוֹם בִּישׁוֹאֲתֹן
מִסְרָבִין בְּבֵית כְּנֵי שֶׁתְּכוּן חֲטוּף־הַשְּׂכָנִים
עַל־מְטוֹת שֵׁן וְסָרְחִים עַל־עֲדֻשׁוֹתָם
וְאֲכָלִים בָּרִים מִצֵּאֵן וְעֵגְלִים מִתּוֹךְ
מִרְבֵּק־דְּשֶׁכְּבִין עַל־עֲדָסֵן דְּמַכְכֵּשׁן
כְּשִׁין דְּפִילֵּי עֵימָק יוֹץ עַל־עֲדָסֵת־הוֹן
זֶאכְלִין פְּטִימִין מִעֵנָא וְעֵגְלִין מִבֹּר
רַבָּא הַפְּרָטִים עַל־פִּי הַנֶּבֶל כְּדוּיָר
חֲשַׁבְוּ לָהֶם כְּלֵי־שִׁיר דְּמֶנֶן עַל־פֹּם
נְבִילָא כְּדוּיָר אֲתַקִּינוּ לַהוֹן מִנֵּי זִמְרָא
הַשְּׂתִים כְּמִזְרָקִין וְרֵאשִׁית שְׂמֵנֵם
יִמְשְׁחוּ וְלֹא נִחְלוּ עַל־שֹׁכֵר יוֹסֵף
דְּשִׁתִּין כְּפִילוֹן דְּכֶסֶף חֲמִידֵי שְׂמֵשְׁחִין
טְבִיחַ מִתְמֵשְׁחִין וְלֹא כָּאִיב לַהוֹן עַל־
תְּבָרִיה דִּישׁוֹרָא לִי לִכְן עֲתִיד יִגְלוּ בְּרָאשׁ
גְּלִים וְסָר מִרְזַח סְרוּחִים כְּכִין יִגְלוּן

כַּעֲן כְּדִישׁ גִּלְגִּי וְיַעֲדִי מַנְהוֹן מִרְזָחִין
וּמַכְכִּין נִשְׁבַּע אֶרְנֵי יְהוָה בְּנֶפֶשׁוֹ נֶאֱמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי צַבָּאוֹת מִתְאַבֵּא בְּלִיתֵּי אֲנֹן
יַעֲקֹב וְאֶרְמְנוֹתָיו שְׂנֵאתִי וְהַסְגֵּרְתִּי עֵיר
וּמִלֵּאחֵי קִיִּים שְׂאֵהִים בְּמִימֵי יָם אָמַר
שְׂאֵהֵי צַבָּאוֹת מַנְכִּיל אֲנִי יֵת בֵּית
מִקְדָּשׁא רַבּוֹתִיהָ דִּיעֲקֹב וְכִירֵיתִיהָ
דְּחִיקִית וְאִמְסֹר קֶרְתָּא וּמִלֵּאחֵי וְהָיָה
אִם יוֹתֵרוּ עַשְׂרָה אַנְשִׁים בְּבֵית אֶחָד
וּמִתּוֹ וְיִהְיֶה אִם יִשְׁתַּאֲדוּן עֶסְרָה גְבוּרִין
בְּבֵית אֶחָד וְיָמוּתוּן וְנִשְׁאֹרְדוּ וּמִסְלָפּוֹ
לְהוֹצִיא עַצְמֵי מִן הַבֵּית וְאָמַר לְאִשְׁרֵי
בֵּירְכֵתִי הַבֵּית הָעוֹר עִמָּךְ וְאָמַר אֶפֶס
וְאָמַר חֶסֶד כִּי לֹא לְהַזְכִּיר בְּשֵׁם יְהוָה
וְיִסְלַנְיָה קָרִיבִיהָ מִיְּקִידָא לֹא עָקָא גְדָמָא
מִן בֵּית אֲדִימָר לֹא בְשִׁידָא דְּבֵיתָא
הָעוֹר כַּעֲן עִמָּךְ דִּימָר סָפּוֹ דִּימָר
סְלִיק אֲדִי כִּד הוּא קִיִּימִין לֹא הוּא מַעֲלִין
בְּשֵׁמֵא דִּישׁ כִּי הִנֵּה יְהוָה
מַצִּוֶּה וְהִכָּה הַבֵּית הַגָּדוֹל רְסִיסֵי וְהַבֵּית
הַקָּטָן בְּקִיעֵי אֲדִי הָאִישׁ מִפְּקִי—
דִּימְחֵי מִלְכָּא רַבָּא מִחָא תְּקִיפָא וּמִלְכוּ
זַעֲרָא מִחָא חֲלֵשָׁא הִירָצוֹן בְּסִלְעַ
סוּסִים אִם יִחְרֹשׁוּ בְּבִקְרִים כִּי הִפְכֵתָם

כדור ג' וסימכ' ומי בכל עבדך המרסם והיה הנכשל בהם וכל עשייה כוונתה ללענה ב' וסימכ' והפכים כי הפכתם לראש משפט

לראש משפט ופרי צדקה ללענה
הירחטון כפיפאטוון אם יתדדי
בתורא אדי הפכתון לריש חוין כישין
דינא ופירי זכותא לגידין השמחים
ללא דבר האמרים הלא בחזקנו וקחנו
לנו קרנים ודחין ללא מדעם דאמרי
הלא בתוקפנא קניתא לנא נכסין ופי
הנני מקים עליכם בית ישראל נאם
יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם
מלבוא חמת עד נחלה ערבה ארי
האנא מקים עליכון בית ישראל אמר
ש אלהי צבאות עמא דירחקון יתכון
ממעלנא דחמת עד נחלא דמישראל
כה הראני ארני יהוה והנה
יוצר גפי בתחלת עלות הלךש והנה
לקש אחר גפי המקל כדין אחזיני
ש אלהים זהא ברית גובי באול צימוח
לקישא זהא צמוח דעדק בשר
דאתגזיזת שיחתא דמלכא והיה אם
כלה לא כל את עשב הארץ ואמר
ארני יהוה סלחנא מי יקום יעקב
קטן הוא ויהי עד לא שיצי למיכל
יתעסבא דארעא ואמרית קביר
בעותי ש אלהים שבוק כען לחובי

ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

ש אלא דבית יעקב מן יקום דיבעי
על חטאיהון ארי מטלסלין אנון
נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר
יהוה אתיב שי רוגזיה מן דא לא
תתקיים אמר שי
כה הראני
ארני יהוה והנה קרא לריב באשארני
יהוה ונתאכל את תהום רבה ואכלה
את החלק כדין אחזיני ש אלהים זהא
עתיד למדן באישתא ש אלהים זהא
ית תהום רבה ושי ציאת ית אחסנא
ואמר ארני יהוה חדלנא מי יקום
יעקב כי קטן הוא ואמרית קביר
בעותי ש אלהים שבוק כען לחובי
ש אלא דבית יעקב מן יקום דיבעי
על חטאיהון ארי מטלסלין אנון
נחם יהוה על זאת גסה יאלא תהיה
אמר ארני יהוה אתיב שי רוגזיה מן
דא אף היא לא תתקיים אמר ש אלהים
כה הראני והנה ארני נעב
על חומת אנך וכידו אנך כדין אחזיני
זהא ש מעתד על שור דדין וקדמוהי
דין ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה
עמוס ואמר אנך ויאמר ארני הנני שם
אנך בקרב עמי ישראל לא אוסירה

ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

השמחים ג וסימב ללא דבר חלי גיל לעשות רע - עלות ז וסימב ויאבק איש עמו בהר למיזם הלךש חמת שי עלות השק

עוד עבֹד לוֹ וְאָמַר יְיָ לִי מָא אֶת חַיִּי
עָמוֹס וְאָמַר יְיָ דִּין וְאָמַר יְיָ הֲאֵנָּה עֲבֹד
דִּין בְּגוֹ עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא אוֹסִיף עוֹד
לִמְשַׁבֵּק לְהוֹן וְנִשְׁמוּ בְּמוֹת יִשְׁחָק
וּמִקֵּד שֵׁי יִשְׂרָאֵל יִחַרְבוּ וְקָמַתְי עַל
בֵּית יִרְבֵּעַם בְּחָרָב מִשְׁדֵּי יִזְכַּרְתִּי יִשְׁחָק
וּמִקֵּד שֵׁי יִשְׂרָאֵל יִחַרְבוּ וְאֶקִּים עַל
בֵּית יִרְבֵּעַם דָּקָס לִי בְּחָרָב
וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה כֹהֵן בֵּית אֵל
אֶל יִרְבֵּעַם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר קִשּׁוֹר
עָלֶיךָ עָמוֹס בְּקָרָב בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא
תִכַּל הָאָרֶץ לִהְיוֹת אֶת כָּל דְּבָרֶיךָ
וְשִׁלַּח אֲמַצְיָה רַבָּא לְבֵית אֵל לֵאמֹר
יִרְבֵּעַם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר מִיֵּד
עָלֶיךָ עָמוֹס בְּגוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא תִכְטֹל
אֲדַע לְסוֹבְרָא יֵת כָּל פֶּתַח מוֹהֵי כִי
כֹה אָמַר עָמוֹס בְּחָרָב יְמוֹת יִרְבֵּעַם
וַיִּשְׂרָאֵל גָּלָה יְגִלָּה מֵעַל אֲדָמָתוֹ אֲרִי
כִדְּנָן אָמַר עָמוֹס בְּחָרָב יֵת קִטִּיל
יִרְבֵּעַם וַיִּשְׂרָאֵל מִגָּלָה יְגִלָּה מֵעַל
אֲדָמָתוֹ
וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה
אֶל עָמוֹס חֹזֶה לֵךְ בְּרַחֲלֵךְ אֲרֶץ יְחֻזָּה
וְאֶכְלֵשׁם לֶחֶם וְשֵׁם תִּנְכַּח וְאָמַר
אֲמַצְיָה לְעָמוֹס נָבִיא אֵיחָא אִיזִיל

לֹאֲרַעֲא דְבֵית יְהוּדָה וְאִכְּלוּ תִמְן לֶחֶמָא
וְתִמְן תְּתַקִּים וְכֵּית אֵל לֹא תוֹסִיף עוֹד
לְהִנָּבֵא כִּי מִקֹּדֶשׁ מִלֶּכְךָ הוּא וְכֵּית מִמְּלִכְךָ
הוּא וְכֵּית אֵל לֹא תוֹסִיף עוֹד לֹא תִנָּבֵא
אֲדִי מִקֹּדֶשׁ מִלֶּכְךָ הוּא וְכֵּית מִלְּכוֹתָא
הוּא וַיַּעַן עֲמוּסָי וַיֹּאמֶר אֵל אֲמַצְיָה
לֹא־נִבֵּא אֲנִי וְלֹא־כָּן נִבֵּא אֲנִי כִּי־בֹקֶר
אֲנִי וְצוּלָם שִׁקְמִים וְאַתִּיב עֲמוּס
וַאֲמַר לֹא־אֲמַצְיָה לֹא־נִבֵּא אֲנִי וְלֹא־כָּן
נִבֵּא אֲנִי אֲדִי מִרִּי גִיתִין אֲנִי וְשִׁקְמִים
לִי בִשְׁפִילַתָא מִן קֳדָם חוֹבִי עֲמִי אֲנִי
מִסְגִּיף נַפְשִׁי וַיִּקְחֵנִי יְהוָה מֵאַחֲרֵי
הַצֹּאֵן וַיֹּאמֶר אֵלֵי יְהוָה לֶךְ הִנָּבֵא אֵל
עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְדַבַּרְנִי יֵשׁ מִן־דִּירָא
מִכְּתֵר עֲנֵא וַאֲמַר לִי יֵשׁ אִיזִיל וְאַתְנַבֵּי
עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שִׁמַּע דְּבַר
יְהוָה אַתָּה אָמַר לֹא־תִנָּבֵא עַל־יִשְׂרָאֵל
וְלֹא־תִטֹּיף עַל־בֵּית יִשְׁחָק וְכַעַן קִבֵּל
פְּתִגְמָא דִּשׁ אַתָּה אָמַר לֹא־תִנָּבֵא עַל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְלֹא־תִלִּיף עַל־בֵּית יִשְׁחָק
לִבֶּן כְּהֵאמֹר יְהוָה אֲשַׁתְּךָ כְּעִיר תִּזְנֶה
וְכַעַן וְכַעַן תִּבְחֹר בְּיִפְלֹ וְאַדְמַתְךָ
בְּחִבְלֵי תַחֲלֹק וְאַתָּה עַל־אֲדָמָה טַמְאָה
תָּמוּת וַיִּשְׂרָאֵל גִּלְיָה יְגִלְיָה מֵעַל־אֲדָמָתוֹ

ז
פ"ס
א"ת
ב"ה
ה"א
ה"א

וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

4 2
כנ"י בס"פ
הי"ח

١٢

۱۰

१५७७

אמריה פ' וסימנ' אז שלח אמריה ויזבד בן שמעת בשנת עשרים ושבע דעזריה יואש קדמ' ומשובב וימלך בן חשביה וישלח אמריה ויאמר אמריה
ויען עמוס ה' אמר עמי ג' ב' וסימ' ידן ויחכב הקק ה' השתק' ז' וסימ' ויקרא פרעה למא אמרת שר אפ' אבל שרה וכמו השחר ויקרא צבימלך בעיר תזע

בכין כדנן אמר ש אתתך בקריתא
 תטעי ובנך ובנתך בחרבא יתקטלוך
 וארעך בעדבא תתפלג זאת על ארעא
 מסאכא תמות וישאל מגלא יגלוך
 מעל ארעהון כה הראני ארני יהודה
 והנה כלב קיץ כדין אחזני ש אהים
 זהא מן מלי סופי קיטא ויאמר מה
 אתה ראה עמוס ואמר כלב קיץ
 ויאמר יהודה אלי בא הקץ אל עמי
 ישראל לא אוסיף עוד עבד לו ויאמר
 מא את חזי עמוס ואמרית מן מלי
 סופי קיטא ואמר ש לי מטת פורענות
 קיצא למיתי על עמי ישראל לא
 אוסיף עוד למשבק להון והילול שיוות
 היכל ביום ההוא נאם ארני יהודה רב
 הפגר בכל מקום השליך הם ויילולין
 חלף זמרא בבית הון בעידנא ההוא
 אמר ש אהים סגי פגרי קטילין בכל
 אתר דיימר רמי וסליק שמעו זאת
 השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ
 שמעו דא דשיטיץ בעפרא כריש
 מסכינא ומרמז לטלא מלי חשינא
 מן ארעא לאמר מתי יעבר החדש
 ונשכירה שבר והשבת ונפתח בך

ח

בספ

מל

עני

ל
וחד
ונפתח

להקטיץ איפה ולהגדיל שקל ולענות
 מאזני מרמה דאמרין אימתי ימטוי
 ירח עיבורא ונזכין עיבורא ושמיטתא
 ונפתח ארעהון לאזערא מכיר לא
 ולא וספא על סלעא ולשקרא במזנון
 דנכלי לקנות בכסף דלים ואביון בעבור
 געלים ומפלכר נשכיר למקנ בכסף
 מסכינן ודשיכא כדיל דיהסנו ונפתח
 עיבורא נזכין נשבע יהודה בגאון יעקב
 אסא שבח לנצח כל מעשיהם וקיים
 ש דיהב מלאכא ליעקב אם יתנשון
 לעלמין כל עובדי הון העל זאת לא
 תרגז הארץ ואכל כל יושביה ועלתה
 כארכלה וגרשה ונשקה פי אור
 מצרים העל לא לא תחרוב ארעא
 ויציץ כל דיתב בה ויסק עלה מלך
 במשריתיה ויסגי כמי נהרא ויחפיעה
 כולה ויתריך ית יתבהא ותשתקע כנהר
 מצרים ויהיה ביום ההוא
 נאם ארני יהודה והבאתי השמש בצדק
 והחשבת לארץ ביום אור ויהי בעדנא
 ההוא אמר ש אהים זאכסי שמעו
 בסיהרא זאכסיל לארעא ביום נהור
 והפכתי חגיכם לאכל ולעשיריכם

ונשקענה

אל עמי ג בספ וסימב יד ויקחני ש גאחרי הצאן ויאמר ש אלי בא הקץ אל עמי ונפתח לה רכ ונפתח לה רכ ונפתח לה רכ

לקינה והעלית על כל מתנים שקועל
 כל דאש קרחה ושמתיה כאכלי יחיד
 ואחריתה כיום מר ואחפוך חגיבון
 לאכלא זכלת ושכח תכון לאלא ואסין
 על כל חד עין סק ועל כל ריש מרט
 ואשונינה כאכלי יחיד וסופה כיום
 מרירי הנה ימים באים נאם
 ארני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא
 רעב ללחם ולא צמא למים כי אם
 לשמע את דברי יהוה והא יומיא
 אתק אמר שאלים ואשלח כפנא
 בארעא לית דכפיץ למיכל לא דיצהי
 למשתי אלהין להכלא ית פתגמא דשי
 ונעומים עיים ומצפון ועד מזרח
 ישוטטו לבקש את דברי יהוה ולא
 ימצאו וישתלהון מימא עד מערבא
 ומצפונא ועד מדנחא יהכון למתבע
 אולפן מן קדם ש ולא ישכחון ביום
 ההוא תתעלפנה הבתולות היפות
 והבחורים בצמא בעידנא ההוא
 ישתלהין אישתא דישראל ואינון
 דמן לבתולין שפידן דטעאה בשפוחין
 עם עורלימין חייבין ויהון מיטרפיין
 רמן בצחותא הנשבעים באשמת

י
 וכל
 בשק
 ואחב
 י
 ופ
 פ
 כול
 י
 ה
 דג
 י
 ה
 ה
 ח
 מ
 ו
 ח
 ח
 י
 י

שמרון ואמר חי אלהי דין וחי דרך
 באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד
 דמקיימין בחובת שומרון ואמרין
 קימא דחלתא דכדן וקיימין נימוסי
 באר שבע ויפלו ולא יקומו עוד
 ראיתי את יהוה נצב על
 המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו
 הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם
 בחרב אחרג לא יעו להם נס ורא
 ימלט להם פליט אמר נביא חזיתי
 ית יקרא דשי אסתלק בכרובא ושורא
 על מדבחא ואמר אם לית עמי ישורא
 תיבין לאורייתא כפי מנרתא יתקטיל
 מלכא ואשיה יחרב ביתא דיתפגין
 עזרתא ומני בית מקדשא בשביא
 יהכון ושאר חון בחרבא אקטיל
 לא יערוק להון דערוק לא ישתקב
 להון דמשתיזב אסיחתו בשאור
 משם ידי תקחם ואסיעלו השמים
 משם אוריהם אסי ידמון לאיטמרא
 כיד כסתרא מתמן כמימרי ידכוננון
 דאם יסקון כנענין דרמין עד צית
 שמיא מתמן כמימרי יחתוננון
 ואסיחכא בראש חכרמל משם

א

מ

כיום יא רפ וסימב ולא אן מנבך חתחת עלותה ואחריתיה ודעגתיה כיום הולדה כיום לחמנו כיום קרב מסה ואשמורה בבית וקלא

אחפש ולקחתים ואסיפתו מנגד
 עיני בקרקעיהם משם אצוה את
 הנחשונשכם אם ידמוז לאיטמרא
 בריש מגדלי כדמיא מתמן אפקיד
 בלושינ וכלשוננוז ואם ימרוזמן
 קדם מימרי בניסי ימא מתמן אפקיד
 יתעממיא דתקיפיז כחויא דיקטלוננו
 ואם ילכו בשבי לפע איביהם משם
 אצוה אתה חרב והרגתם ושמתי עיני
 עליהם לדעה ולא לטובה ואם יחכו
 בשביא קדם בעלי דכזיהוז מתמן
 אפקיד ית דקס לייז כחרבא דיקטלוננו
 זאשווי מימרי עליהוז לבישא זלא לטבא
 ואדני יהוה הצבאות הנוגע בארץ
 ותמוג ואכלו כליו שביבה ועלתה
 כיאר כלה ושקעה כיאר מצרים
 זיש אלהי צבאות דנזיה בארעא זיעא
 זיגדון כל דיתכין כה זיסק עלה מלך
 במשריתיה דסגי כמי נהרא זיחפינה
 כולה זתשתקע כנהר מצרים הנה
 בשמים מעלתו ואגלתו על ארץ
 יסרה חקרא למיהים וישפכם על
 פני הארץ יהוה שמו דאשרי בתקוף
 לזמא שכינת יקריה וכעשתיה על

המשכן

ל

מ

תז
פ

ג
כשיים
גבעות
זחב
ל
ומל

ל

ל

כת
כ
ז
ח
בל

ארעא קשטה דאמר לכעשא משרון
 דסגיאן כמי ימא ומכדר להוז על
 אפי ארעא ש שמו
 הלוא כלני כשויים אתם ליבני ישראל
 נאם יהוה הלוא את ישראל העלית
 מארץ מצרים ופלשתיים מבפתור
 וארם מקיר הלא כלני דחימין אתן
 חשיכין קדמי בני ישראל אמר ש
 הלא ית ישראל אסיקית מארעא דמזר
 ופלשתאי מקפוסקרא זארם מקידני
 הנה עיני ארני יהוה במלכה החטאה
 והשמדתי אתה מעל פני האדמה
 אפס כי לא השמיד אשמיד את בית
 יעקב נאם יהוה הא קדם ש אלהים
 גלן עובדי מלכותא חייבתא זאשווי
 יתה מעל אפי ארעא כרם ארי לא
 גמידא שיעצאה אשיצי ית בית
 יעקב אמר ש כי הנה אנכי מצוה
 והנעותי בכל הגוים את בית ישראל
 כאשר ינוע בכברה ולא יפול צדר
 ארץ ארי האנא מפקיד זאכדר בכל
 עממיא זת בית ישראל כמא דמחורין
 כערבלא זלא נפיל מניה אכז מבינא
 לארעא ובחרב ימותו כל חטאי עמי

ז מליך יים ים וסימנתי תחתיים העבריים כלמי כשדיים כבני כשיים ופלשתיים מפנים לביים סוכיים תחתיים הפקיד לשבויים חס בעני

האמרים לא תגישו תקדים בעדינו
 הרעה בחרבא יתקטלון כלחייבי עמי
 דאמרין לא תיתי ותייתי עלנא בשותא
 ביום ההוא אקים את סבת דוד הנפלת
 וגדרתי את פרציה וחרסותיו אקים
 ובניתה כימי עולם בעדנא הוא
 אקים ית מלכותא דבית דוד הנפלת
 ואבני ית כדכיהון וכנישתהון אתקין
 ותשלוט בכל מלכותא ותגמר ותשיצי
 מעריתא והיא תתכני ותשת כלל כומי
 עלמא למען יירשו את שארית אדום
 וכלהגוים אשר נקרא שמי עליהם
 נאסיהוה עשה זאת בדיל דיהסנו
 ית שארא אדום וכל עממא בית
 ישראל אתקרי שמי עליהון אמר
 ש ככין האנא עבדי דא

הנה ימים באים נאסיהוה ונגש
 חוש בקוצר ודרך ענקים במשך
 הארע והטיפו החרים עמים וכל
 הגבעות תתמוגנה הא יומיא אתן
 אמר ש ויעלע דדיא בחצו דא וענד
 ענכין במפק בר זרעא וירכון טוריא
 חמר מרית וכל רמתא יתפלחן ושבת
 את שבות עמי ישראל וכל ערים

נשמות וישכחו ונסעו כרמים ושותו
 את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם
 ואתיב ית גלות עמי ישראל וצנון קרוין
 דצדיק ויתכון ויצנון כרמין וישתון
 ית חמר הון ויעבדון גנין ויכלון ית
 איכהון ונסעתי על אדמתם ולא יתשו
 עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר
 יהוה אלהיך ואקיימן על אדמה הון
 ולא יטלטלון עוד מעל אדמה הון דיהבית
 להון אמר יש אלהיך

קמו פיו

חזון עבדיה כהאמר אדני יהוה לאדום
 שימועה שמענו מאת יהוה וציר
 בגוים שלח קומו ונקומה עליה למחמה
 נבואת עובדיה כדנאמר יש אלהים
 לאדום כסורא שמענו מז קדם ש
 ואגד בעממא שליח קומו ונתעתד
 עלה לקרבא הנה קטן נתתך בגוים
 בזוי אתה מאד יהא חלש יתכתך בעממא
 כסיראת לחרא וזון לבך השיאך שבע
 בחגויסלע מרום שבתא אמר בלבו
 מי יורידני ארץ דשע לבך אטיעך

מחמה למחמה

ונקומה ג' וסימב ונקומה ונעלה בית ג' שלחה הנער חזק ונקומה עליה למחמה חורש ל' מלך בקויעל

בנא אפטר
דויער
יש

דאת דמי לנשרא דשרי בשני כיפא
ברומא מותביה אמר כלביה מן יחתניני
לארעא אסתגביה כנשר ואסבין מוכים
שים קנך משם אוריךך נאס יהוה אס
תרים כנשרא ואס ביני כוכביא תשווי
מדורך מתמן במימדי אחתניך אמר
שיאס גנבים באולך אס שודי לילה
איך נמייתה הלא יגנבוי אס בצרים
באו לך הלא ישאירו עוללות אס גנבין
אתו עלך אס בצווי לילה איכדייך
הויתא דמור עד דגנבו מסתהון אס
חטופין כקטופין אתו עלך הלא משאין
לך עוללות איך נחפשו עשו נכבו
מצפניו איכדייך אתכליש עשו אתגליו
מטמורוהי עד הגבול שלחור כל
אנשי בריתך השיאוך יכרו לך
אנשי שלמך לחמך ישימו מזור
תחתך איך תבנה בו מן תחומא אגליוך
כל אנשי חמך אטעיוך יכילו לך אנש
שלמך אכלי פתורך שויאו תקלא תחונך
מדלית כך סכלתנו הלא כיום ההוא
נאס יהוה והאבדתי חכמים מאדום
ותבנה מהר עשו הלא בעדנא ההוא
אמר שיאוביד חכמים מאדום וכל

אס
אס
אס
אס

אס
אס
אס
אס

אס

אס
אס
אס
אס

גבר דביה סוכלת נותא מכרנא דעשו
וחתני גביריך תימך למען יכרת איש
מהר עשו מקטל דיתברוך גיכרך
דיומא כדיל דישותי צי גברא דביה
עורכא מכרנא דעשו מקטול מחמס
אחיך יעקב תפסך בוישה ונכרית
לעולם מחטוף אחוך יעקב תחפנך
בהתא ותשתי צי לעלם ביום עמדך
מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים
באו שערו ועליו שלם ידו גורלם
אתה באחד מהם ביום מקמך מקבר
ביומא דכזו עממא נכסוהי ונכסאין
עלו בקרווהי ועליו שלם דמו עדנך
אם את כחד מנהון ואלתרא ביום
אחיך ביום נכרו ואלתשמך לבני
יהודה ביום אכדם ואלתגדל פיך
ביום צרה ודחזיתא ביומא דאחך
ביום תכריה ודחזיתא לבני יהודה
ביום תכרהון ודאס גיתא למלאכדנך
בעידן עקא אלתכא בשער עמי
ביום אידם אלתרא גס אתה ברעתו
ביום אידו ואלתשלחנה בחילו ביום
אידו דעלתא בתרעי עמי ביום תכרהון
דחזיתא את כשותיה ביום תכריה

אס
אס
אס
אס

אס
אס
אס
אס

אס

ונכרים ג' בליש וסימב ופילדי ככלים ונכרים באו שערו בדיבן לנכרים - שלמך ב' חדחס וחדמל וסיג אנשי שלמך כעזר שלמך

וראו שיטתא דרך נכסוהי ביום תכריה
 ואלתעמד על הפרק להכריח את
 פליטיו ואלתסגר שרידיו ביום צרה
 ודקמתא על פרקא לשיצאה ית מעלקוהי
 דמסרתא משיקוהי בעדן עקא כי
 קרובים יהוה על בלהגוים כאשר
 עשית יעשה לך גמלך ישוב כדאשך
 אדי קריב יומא דעתיד למית מן קדם
 יש על כל עממא כמא דעבדא
 יתעבד לך גמלך יתתב כדישך כי
 כאשר שחיתם עלהר קדשי ישחיתו
 בלהגוים תמיד ושתו ודעו והיו כלא
 היו אדי כמא דחדיתון על מחתטווא
 דקודשי ושתון כל עממא כמ
 פורענותהון תדידא ושתון דיסתלעמו
 ויהון כד לא הוו ובקר ציון תהיה
 פליטה וחיה קדש וירשו בית יעקב
 את מורשיהם ובטווא דציון תהי
 שיצא ויהון קדישי ויחסנו דבית
 יעקב נכסי עממא דהון מחסני להון
 והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה
 ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום
 ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה
 דבר ויהון דבית יעקב דתקיפינ

כאי שותא ובית יוסף חסני כשלה ביתא
 ובית עשו חלשי כקשאו שלטון בחון
 ויקטלוננו ולא יהי שיצא לבית
 עשו אדי במיכרא דשיגזיר כיון וישו
 הנגב אתהר עשוה שפלה את פלשתים
 וירשו את שדה אפרים ואת שדה
 שמרון ובנימן את הגלעד ויחסנו
 יתבי דרומא ית כדכא דעשו ויתבי
 שפלה ית ארע פלשתא ויחסנו
 ית קרני אפרים וית קרני שומרון ובית
 בנימן יחסנו ית קרני יתבי ארע גלעד
 וגלת החלה לבני ישראל אשר
 כנענים עד צרפת וגלת ירושלים אשר
 בספרד ירשו את ערי הנגב וגלות
 עמא חדי לבני ישראל דבארע
 כנענא עד צרפת וגלות ירושלים
 דבספמא יחסנו ית קרני ארע
 דרומא ועליו מושיעים בקר ציון
 לשפוט אתהר עשו והיתה ליהוה המלוכה
 ויסקון משיצא בטווא דציון למדן ית כדכא
 דעשו ויתגלי מלכותא דשי על כל יתבי ארעא

ט
מיתר

ט
חס
ואכנ
בספ

ו

החל להכות את הגלעד ויכנסו אליו

כלים

כא פס

ובנימן טוסימב בכה על נואלו יששכר זבולן החל להכות את הגלעד ויכנסו אליו חס החל ד קג וחד

למנוח
כפור

ט
יג
פס

י

יג
בטע
בא

י
וחד
ותלשישה

י
וחס

ויהי דבר יהוה אליזנה בן אמת לאמר
זהו פתגם נבואה מן קדם ש עם יונה
בר אמת לאמר קום לך אל נינוה
העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה
רעם לפני קום איזל לנינוה קרתא
רבתא ואתנכי עליה ארי סליחת כשתחון
לקרמי ויקם יונה לברח תלשישה מלפני
יהוה וירד יפן וימצא אניה באה תרשיש
ויתן שכרה וירבה לה לבוא עמהם
תרשישה מלפני יהוה וקם יונה
למערק לימא מן קדם דיתנכי בשמא
דש ונחת ליפן ואשכח אלפא דאזלא
בימא ויהב אגרה ונחת כה למיעל
עמהון לימא מן קדם דיתנכי בשמא
דש ויהוה הטיל רוח גדלה אלהים
ויהי סער גדול בים והאניה חשבה
להשכר ויש ארים רוח עלימא וזהו
נחשול רב בימא ואלפא בעיזא
לאיתכרא וייראו המלחים ויזעקו
איש אל אחיו ויטלו את הכלים
אשר באניה אלהים להקל מעליהם
ויזנה ירדא לירכתי הספינה וישכב
וירדם ודחילו ספניא ובעוגבר מן
דחלתיה וזחזו ארי לית כהון צרור

ורמו ית מניא דבאלפא לימא לאקלא
מנהון דיונה נחת לאד עית שוא דבאלפא
ושכיב דמוך ויקרב אליו רב החבל
ויאמר לו מה לך נדרם קום קרא אל
אלהיך או לי יתעשת האלהים לנו
ולא נאכד וקר יכלותיה רב ספניא
ואמר ליה מא את דמוך קום עלי
קדם אלהך מא אם יתרחם מן קדם
ש עלנא ואלא ניכד ויאמרו איש אל
רעהו לכו ונפילה גרלות ונרעה בשומי
הרעה הזאת לנו ויפלו גרלות ויפלו
הגורל עליונה ואמרו גבר לחכמיה
איתו ונרמי עד כיז אנדע בדיל מן
בשתא הדא לנא ורמו עד כיז ונפר
עד בא עליזנה ויאמרו אליה הגידתנו
לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה
מלאכתך ומאי תבוא מה ארצך
ואימזה עם אתה ואמרו ליה חוי
כעין לנא בדיל מא בשתא הדא לנא
מא עבדתך ומנן את אתי אידא
מדינתך ואי מדין עמא את ויאמר
אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי
השמים אני ירא אשר עשה אתהם
ואת תבשה ואמר להון יהוה אלהי

באשר טון וסימכיה הגר חשך הסהר כדע ימצא אמתא יתחלכו תגורי בחבדך ובחרו הגידה נא תמוזי מה יכרון סוף כל האדם מלך
תרשישה י וסימכיה עברו ויקם יונה ויתפלל וחד אלישה ותרשישה י

ומן קדם שאלהא דשמא אנא דחיל
דעכד יתמא וית יכשתא וייראו
האנשים יראה גדלה ויאמרו אלין מה
זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני
יהוה הוא ברח כי הגיר להם ודחילו
גברא דחלא רבא ואמרו ליה מא דא
עכדתא ארי ידעו גברא ארי מן קדם
דיתנבי בשמא דש הוא עריק ארי חוי
להוז ויאמרו אלין מה נעשה לך
וישתק הים מעלינו כי הים הלך וסער
ואמר ליה מא נעביד לך וינזח ימא
מננא ארי ימא אזיל ונח שוליה תקיף
ויאמר אליהם שאוני והטלנו אלהים
וישתק הים מעליכם כי יורע אני כי
בשולי הסער הגדול הזה עליכם ואמר
להוז סבוני ורמוני דימא וינזח ימא
מנכון ארי ידע אנא ארי בדילי נח שולא
רבא הדין עליכון ויחתרו האנשים
להשיב אלהיבשה ולא יכלו כי הים
הולך וסער עליהם ושיטי גברא
לא תבא ליכשתא ולא יכלין ארי ימא
אזיל ונח שוליה תקיף עליהוז ויקראו
אליהו ויאמרו אנה יהוה אלנא נאבדה
בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם

נמא כאתה יהוה כאשר חפצת עשית
דעליו קדם שיאמרו קביל בעותנא
שלא כעין נכד בחובת נפשיה דגברא
הדין ולא תתין עלנא חובת דם זפי ארי
את ש כמא דעוא קדמך עכדתא
וישאול אתיונה ויטיליהו אלהים ויעמד
הים מזעפון ונסכו ית יונה ורמוני
לימא ונח ימא מנח שוליה וייראו
האנשים יראה גדולה את יהוה וינזחו
זבח ליהוה וידרו נדרים ודחילו גברא
דחלא רבא מן קדם שיאמרו להכחא
דיכח קדם שינדרו נדרין וימץ יהוה
דג גדול לכלע אתיונה ויהי יונה במעי
הדג שלשה ימים ושלשה לילות וזמין
יש נוצא רבא לכלע ית יונה וזהו יונה
במעיא דנוצא תלתה יומין ותלתה לילות
ויתפלל ליונה אליהו אלהי
ממעי הדגה דעליו יונה קדם שיאליה
ממעיא דנוצא ויאמר קראתי מצרה
לי אליהו ויענני מבטן שאול שועת
שמעת קולי ואמר צליתי מדעקת
לי קדם שיאקביל צלותי מארעית
תהומא בעיתי עכדתא בעותי ונשליכני
מצולה כלבבימים ונחר יסבבני כל

ד וסימנתי ונהר יצא מעדן ונהר יחרב ויבש ותשליכני מצולה בלבבי ימים אזלן מים א - מערה לבטעגים מלעיל א - פ

דל

ל
ח

ל

ל
בטע

ז
ח ד ר י ט
פ ט
ח ד ט
פ ט
ז
שמונה

משבריק וגלגל עלי עברי ורמיתני
לעומקא כלימא דימא זנהא סחור
סחור לי כל נחשולוהי דימא זגלוהי
עלי עדי ואני אמרתי נגרשתי מנגד
עינך אף אוסיף להביט אלך ויכל
קדשך ואנא אמרית את רכית מן קדם
מימדך ברם אוסיף לאסתכלא בך ולא
דקודשך אפפוני מים עד נפש תהום
יסבבני סוף חבוש לראשי אקפוני
מא עד מותא תהומא סחור סחור
לי ימא דסוף תלי עיל מרישי וקצפי
הרים ירדתי הארץ ברחיה בערי
לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי
לעקרי טורא נחתית ארעא נגדת
בתוקפהא עילמני עלמיז זאת קריב
קדמך לאסקא מחבלא חיי ש אלהי
בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי
ותבוא אליך תפלת אלהי כל קדשך
באשת להיות עלי נפשי פולחנא דש
אידכרית ועלת לקדמך צלותי להיכלא
דקודשך ומשמרים הבלישוא חסדם
יעצבו לא כעממא פלחי טעותא
דמאתר דמתו טב להון לית אנן ידעין
ואני בקול תודה אזכחה לך אשר

י
שמו
סוף
סכנה
שמעלה
קדמך
כח
כח

5 5

ג
בלש
א
מ
וח
ח
11

ט
ריש
פס
י
אל
נגוה
וחב
ואנכי
אענה
בבית
לחם

דסג

נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה ואנא
במלתושבחת אודאה קודבני אקריב
קדמך דנדרית אשלים פורקן נפשי
בצל קדם ש ויאמר יהוה לדג ויקח
אתיונה אלהיבשה ואמר ש לנונא
ופלטית יונה ליבשתא
ויחי דבר יהוה אליונה שנית לאמר
זהה פתגם נבואה מן קדם ש עם יונה
תנינות למימר קום לך אלנינוה ועיר
הגדולה וקרא אליה אתה קריאה
אשר אנכי דבר אליך קום איזיר
לנינוה קרתא רבתא זאתנבי עלה ית
נבואתא דאנא ממליל עמך ויקם
יונה וילך אלנינוה בדבר יהוה ונינוה
היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת
ימים וקם יונה ואזל לנינוה כפתגמא
דש ונינוה הות קרתא רבתא קש מהון
תלתא יומין ויחל יונה לבוא בעיר
מהלך יום אחר ויקראו יאמר עור
ארבעים יום ונינוה נהפכת ושרי יונה
למיעל בקרתא מהלך יומא אחד ואכרין
ואמר בסוף ארבעין יומין ונינוה מתחלל
ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו
צום וילבשו שקים מגדלם ועד קטנם

ויקרא ויאמרו וסימניה ויקרא אהרן וינצח נחמד ויקרא שמעון ויקם וילך יצטרפה ותלך לקחת הגס על החלמנה ויתמדר על הילך ויחל
יונה ויקרא תסא גבליא הבן הלז יונה נגרשתי תליס נגרשתי קינות נגרשתי וסי שגור חס

१५

והימנו אנשי נצורה במימרא דיש וגזרו
 צומא ולבשו סקיז מרבהון ועד זעיריהון
 ויגע הדברא למלך נצורה ויקם מכסאו
 ויעברא דרתו מעליו ויבס שקו וישב
 עלהא פרו ומטא פתגמא לזת מלכא
 דנצורה וקם מפורסי מלכותיה ואעדי
 לבוש יקר יה מניה ואתכסי סקא ויתב
 על לקטמא וישק ואמר בנצורה מטעם
 חמלך וגדליו לאמר האדם והבהמה
 הנקדר והצאן אלי טעמו מאומה אל
 יטעמו מאומה אלי ירעו ומים אלי שתו
 ואכריז ואמר בנצורה מגזירת מלכא
 דנצורה די למימר אנשא ובעירא תורי
 זענא לא יטעמוז מדעם לא ירעו וימא
 לא ישתו ויתכסו שקים האדם והבהמה
 ויקראו אליהם בחזקה וישבו איש
 מדרבו הרעה ומזחמסא שר בפניהם
 ויתכסו סקיז אנשא ובעירא ויצלוז
 קדם שבתקוף ויתבון גבר מאורחיה
 בשתא ומזחטפא דבידיהון מי יודע
 ישוב ונחם האלהים ושב מחרוז אפו
 ולא נאכד ומז ידע דאית בידיה חובין
 יתוב מנהון ויתרחם עלנא מן קדם ש
 ויתוב מתקוף רוגזיה ולא ניכד וידא

תדשיהו וסימנ: עברו ויקם ונה לברח תדשיה ויתפלל אליך וחד אליה ותדשיה - קדמותי ב וסימנ: על כן קדמותי

אגלי וכל פסיליה יפתו וכל אתגניה
 ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה
 כי מאתנן זונה קבצה ועד אתנן זונה
 ישבו וכל צלמנהא ידקקון וכל
 טעוזהא יתוקדון כנזרא וכל בית
 דחלתהא אשווי לצדו ארי מאגר זנתא
 אתכנשו ולבית פלחי טעוזהא יתמסדון
 עלזאת אספדה ואיללה אילכח שילל
 וערום אעשה מספר פתנים ואכל כבנות
 יענה על דא יספדון זייללון יהבוך
 בשישלא עד טילאין יעבדון מספדא
 כירורין ואכלא זאלא כבנת נעמיין
 כיאנושה מכותיה כיבאה עדיהודה
 נגע עד שער עמי עד ירושלם ארי
 ממרעא מחתה ארי מטת עד בית
 יהודה קריבת למי על בתרעי עמי
 עד ירושלם בגת אלתגידו בכור אל
 תככו בבית לעפרה עפר התפלשתי
 בגת לא תחוז מכא לא תבכון דיתכין
 בבתיא דעפדא כקטמא חופו ריש יכון
 עברי לבסיו שבת שפיר עריה בשעת
 לא יצאה יושבת צאנן מספר בית
 האצליקח מקם עמדתו ועברו לכון
 דיתכין בשפיר גלן ערא ערטילאין

כמיט גרף וסימב: מהמו גליהס והמו גליהס עבדו תזכור: שולל ג וסימב: אילכה מולך מולך קדמאה שילל כפ

וימי ש' לי לשוכב שדינו יחלק בעידן
 ההוא יטול עלי כון מת לא יא ובעינתה
 וימר את כזא את כזיזא מחולק הון
 דעמי מעדן להון מאחסנת הון טרדן
 יתהון תיכין חקלת הון מפלגין לכך
 לא יהיה לך משליך חבל בגורל
 בקהלתה בכין לא יהי לך מתח
 חוט משח בעדכא בקהלא רשאל
 תטפון יטיפון לא יטפון לא יטפון
 בלמות לא תתנכון נבואה לא תלפון
 לעמא הדין ארי לא מקבלין את כנעו
 האמור בית יעקב תקצר רוח יהוה אם
 אלה מעלליו הלא דברי ייטיו עם
 הישר הולך והכדין כשר דאמרי
 בבית יעקב האתקפד מימר מן קדם
 שאם אלין עובדוהי הלא כל פתגמי
 תקנא דאמרי לא יתאה איתתי על
 כל דמהלכין בקשוט ואתמול עמי
 לאויב קומם ממול שלמה אדר
 תפשיטון מעוז ברים בטח שובין
 מלחמה מקביל חובה הון עמי ובעל
 דבא מסירין מקבל הון עממא
 קימין מחסנין יתהון ממוז יקרהון
 מנהון נסכין עדין בארעהון לרחצן

תיכין כהון כתכירי קדכא נשי עמי
 תגר שון מבית תענגיה מעל עוללה
 תקחו חררי לעולם כעשרת עמי
 תתרכון מבית חדות הון מנהון כהון
 דבריין גלא יקרהון דהון אמריין קיים
 לעלמין קומו ולכו כי לא זאת המנוחה
 בעבור טמאה תחבל וכל נמרץ קומו
 וגלו ארי לא דא אדעא בית נחא לרשיעא
 כדילטמיותה אתון מחבלין בדיל
 לסאבותה אתון מסתיעין עלה לך
 איש הלך רוח ושקר כזב אטף לך
 לייז ולשכר והיה מטיף העם הזה
 עד דטען בחר נביי שקרא דמתנצח
 להון ברוח דשקר ומלפין יתהון לחמר
 ולריון ויהי כמא דאיליפו למטעי
 בחר נביי שקרא כין וגלון לארע
 שקרא עם דרא הדין אסף אסף
 יעקב בלך קבץ אקבץ שאר ית
 ישראל יחדא שימנו כצאן בצרה
 בעדר בתוך חדרו תהימנה מאדם
 בסופא כנשא אכעשכון בבית יעקב
 כולכון קרבא אקר יבגלותכון שארא
 דישדא כחדא אשויכון כענא בגו חטא
 כעדרא בגו דירא חמץ מסגי אנשא

כח
מ

כח

כח

כח

כח

ותבין לוחם יטב לוחם אסף להם כולה חס בן תיא סימן - שוכב ל ומל ולית נכוח - אסף ג וסימנא אסף

עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו
שער ויצאו ויעברו מלכם לפניהם
ויהוה ברשעים ויסקון משיבין
כיד בקדמיתא ויסקן מלך מדבר
ברישוהו ויתבר בעיל רבצא דמעין
להוץ וכביש כרכין תקיפין קרין
עממא יחסנון ויהי מלכהו מדבר
ברישוהו ומימרא דש בבערהו
ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני
בית ישראל הלא לכם לדעת את
המשפט ואמרית שמעו בעני רישי
יעקב ושלטוני בית ישראל הלא
לכון למידע דינא שנאי טוב ואחרי
רע גזלי עורם מעליהם ושוארם
מעל עצמותם דסנן לאיטבא
ודחמין לאבאשא אנסינ נכסי עמי
מידהוץ וממוץ יקרהוץ מנהוץ נסבין
ואשרא כלל שאר עמי ועורם מעליהם
הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו ופרשו
באשר בסיר וכבשור בתוך קלחת
ודבזו נכסי עמי וממוץ יקרהוץ מנהוץ
נסבין וית שארהוץ מגמרין תבין
ומפלגין יתהוץ כמא דמפלגין אנרא
לגו דודא זחלקיא לגו קררא אז

ב
ב

יזעקו אליהו ולא יענה אתם ויסתר
פניו מהם בעת ההיא כאשר הדעו
מעליהם בכין יצלוץ קדם שזלא
זקביל צלותהוץ ויסליק שכינדה
מנהוץ בעידנא ההוא כמא דאבאשו
עובדיהוץ כה אמר יהוה
עלה נביאים המתעים את עמי הנשכח
בשניהם וקראו שלום ואשר לאיתן
עלפיהם וקדשו עליו מלחמה כדון
אמר ש עלנביי שקרא דמטען ית
עמי דמין דמוכיל להוץ שירון דבסר
מתנבין עלוהי שלמא ודלא מוכיל
להוץ מזמני עלוהי קרבא רבין
לילה לבס מחוץ וחשכה לבס מקסם
ובאה השמש שיעלה נביאים וקדר
עליהם היום בכין תכחתון מלאת נאח
זתתנעון מלא לפא ותחפי עקא
בכבלא יתנביי שקרא ויקבל עליוהוץ
עדנא ובעשו החזים וחקרו הקסמים
ועטו על שפם כלם כי אין מענה
אלהים ויכחתון נביי שקרא ויתנעון
מלפניא ויתעטפון על ספם כחכילין
כולהוץ ארי לית כהוץ דוח נבואה
מן קדם ש ואולם אנכי מלאתי כח

ב
ב

מענה במענה ג וסימכיה ח וולח ובר נשא בהתקף א חותם ב מלכספ וסימכיה ולא יענה חותם ושמ חותם א ויסתר
ב וסימכיה ח וולח ובר נשא בהתקף א חותם ב מלכספ וסימכיה ולא יענה חותם ושמ חותם א ויסתר

את דוד יהוה ומשפט וגבורה להגיד
ליעקב פשעו ולישראל חטאתו וברם
אנא אתמלית בתקופ דוח נבואה מן
קדם ש ודין דקשורט וגיריות לאחא
ליעקב חובוהי ולישראל חטאוהי
שמעונא זאת ראשי בית
יעקב וקציני בית ישראל המתעבים
משפט ואת כל הישרה יעקב שמו שמו
פען דא רישי בית יעקב ושלטון בית
ישראל דמקלקלין אורחת דינא זית
כל זנתא מעקמיין בנה ציון ברמים
וירושלם בעולה ובענין בתיאון בציון
ברם אשיר וירושלם בנכלין ראשיה
בשחר ישפטו ובהנה במחיר יורו
וגביאיה בפסס יקסמו ועליהן
ישענו לאמר הלא יהוה בקרבנו
לא תבוא עלינו רעה וישא בשחא
דינן ובהנהא בממוץ מורץ וגביהא
בכספא מלפין ועל מימר א דיש
מסתמין למימר הלא שכינתא דיש
בינא אמרין לא תיתי עלנא בשחא
לכן בגללכם ציון שדה תחרש
וירושלם עייף תהיה וקר הבית
לכמות יער בכין בדיל חוביכון

י
א

הספר

ציון חקל תתדדי וירושלם ליגדין
תהי וטור בית מקדשא להי ששת חדשא
והיה באחרית הימים
והיה הרב בית יהוה נכון כראש ההרים
ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים
ויהי בסוף יומיא יהי טור בית מקדשא
דש מתקן כד ישי טוריא ומנטל הוא
מירמיתא ויתפנין למפלח עלוהי כל
מלכותא ויהלכו גוים רבים ואמרו לבנו
ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב
ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי
מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם
ויהיו עממיין סגיאין ויימרו איתו
וניסק לטור בית מקדשא דיש ולבית
שכינת אלהיה דיעקב וילפינא מאורח
דתקנן קדמוהי ונהך באלפן אוריתיה
ארי מציון תפוק אוריתא אלפן פתגמא
דיש מירושלם וישפט בין עמים רבים
והוכיח לגוים עצומים עד דחוק
וכתתו חרבותיהם לאתים וחתותיהם
למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא
ילמדון עור מלחמה וידין בין עממיין
סגיאין ויוכח למלכין תקיפין עד עלמא
ויעפפון סיפיהון לסכין ומוורנעת חון

א

א

א

א
ליצאה
אור

במחיר וסימב - אנכי ראשיה מאותך ענינו יקח ורחב - ילמדון ב וסימב - למען ילמדון ליראה אהי ולא ילמדון עוד

למגלין ולא יטלין עם באפי עם זין
ולא יתאלפון עוד מכין קרבא וישבו
איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין אחד
ולא יטלין עם באפי עם זין ולא
יתאלפון עוד מכין קרבא וישבו
איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין
מחריר כיפי יהוה צבאות דבר ויתבן
גבר תחות פירי גופנוהי ותחות פירי
תנוהי זלית דמנד ארי במימלא דש
צבאות גזיר כי כי כל העמים ילכו
איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם
יהוה אלהינו לעולם ועד ארי כל
עממיא יחובון על דפלאו לטענותא
ואנחנו נתרחיץ בשמא דשאלהנא
לעלמא ולעלמי עלמא
ביום ההוא אנא יהוה אספה
הצלעה והנדה אקצעה ואשור
הדעת בעדנא ההוא אמר יש אהים
אכניש מטלטליא ומכדריא אקריב
ודאתבאש להון מן קדם חובי עמי
ושמתי את הצלעה לשאלית והנהלא
לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בחר
ציון מעתה ועד עולם ואשוי ית
מטלטליא לשאר א ומכדריא לעם

ג

והוא

יהוה
בשם
יהוה
קדש

(50)

תקיף ותתגלי מלכותא דש עליהון
בטורא דציון מפען ועד עלמא
ואתה מגדל עדר עפלבת
ציון עריך תאתה ובאה הממשלה
הראשונה ממלכת לבתירושלם ואת
משיחא דישור דטמיר מן קדם חוב
כנשתא דציון לך עתידא מלכותא
למית דיייתי שולטנא קדמא להמלכות
כנשתא דירושלם עתה למח תריעי
רע המלך איך כפאסיו עזלאב כ
חזיקר חיל בי לדה כען למא את
מתכדא לעממיא המלכא לית בך
אם מלכי מלכך אכדו ארי תקפיק
עקא וזיעהא כח בליז לילידתא חולי
וגחי בת ציון ביו לדה כי עתה תצא
מקריה ושכנת בשודה ובאת עד
בכל שם תנצלי שם יגאלך יהוה
מבך איבך מדעי חושי כנשתא
דציון כילידתא ארי כען תפקי מקרות
ותשרץ בחקלא ותהכי עד בכל תמן
תשתי זביז ותמן יפרקנך ש מיד בעלי
דבכך ועתה גאספו עליך גוים רבים
האמרים תחנק ותאחז בציון עינינו
וכען יתכנשון עלך עממיא סגיאין

לגוי עצום ג ומימנא וועשה אורח חקטן יהיה והנהלאה בשם ש אה יבא וסימנא חן לאיש הזה כי כל העמים ילכו מכר

דאמרינ אימת תחוב ותחזי במפלת
ציון עיננא והמה לא ידעו מחשבות
יהוה ולא הבינו עצתו כי קבעם בעמור
גרנה ואינון לא ידעין דא דא דא
מסתכלין במלכוהי ארי קריבנו
בעמירא לא ידעו קומי ודושי בת
ציון כי קרנא אשים ברזל פרסתין
אשים נחושה והרקות עמים רבים
והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לא ידון
כל הארץ קומי וקטילי כנשתא דציון
ארי עמא דכך אשווי תקיפין כנזלא
ושאר הון חסיני כנחשא ותקטילין
עממי סגיאין ותגמרינ קש נכסיהון
וממון יקרהון קדם רבון כל ארעא
עתה תגודדי בתגדוד מצור שם
עלינו בשבט יכו עלה לחיאת שפט
ישראל בעת תסתיעין במשרין קרתא
דאשרין עליה בציר ויהון מחן כחטוא
על לסתא ית דיני ישראל

ואתה בית לחם אפרתה
צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי
יצא להיות מושלבי ישראל ומוצאתו
מקום כימי עולם ואת בית לחם
אפרת כזעיר הויתא לאתמנא

ומה צור

והס
והס
והס

כח
רע
פס

מל

באלפי דכית יהודה מנך קדמי יפוק
משיחא למהו עבד שולטין ער
ישראל די שמה אמיר מלקדמי מומי
עלמא לכך יתנס ער עת יולדה ילדה
ויתרא חיו שובין על בני ישראל
בכין יתמסרין בעידן ילדת אלמילד
ושאר אחיהון יסתמכו עליהון בני
בני ישראל ועמם ורעה בעת יהוה
בגאון שם יהוה אלחיו וישבו כי עתה
יגדל ער אפס ארץ ויקום וישלוט
בתקופת מן קדם יס ברבות שמא דיש
אלהיה ויתכנשון מביני גדוה הון
ארי בעת וסגיי שמה עס ספי ארעא
והיה זה שלום אשור כי בא בארצנו
וכי ידרך בארמנו תינו והקימנו עליו
שבעה רעים ושמונה נסיכי ארם ויהי
מכבין שלמא לנא אתורא אריו ועול
לארעא ארי ידוך בבירנא דנא
וימני לנא שבעה מלכין ותמנא דכרי
אנשא ורעו את ארץ אשור בחרב
ואת ארץ נמרוד בפתחיה והציר
מאשור כי בא בארצנו וכי ידרך
בגדולנו וידינו ית ארעא דאתור
בחרבא דית ארע נמרוד בתקופ

ט
ח
ז
ו
ה
ד
ג
ב
א

מל
והס

גבון
עכבן
מאשור

לכ

על בני ישראל וסימנא והיתה זאת ושמרה את הלויס והיתה זאת וכפר על בני ישראל

כרכהא וישיצב נצא מאת וראה זל
ייעול בארענא זלא ידווק בתחומנא
והיה שארית יעקב בקרב
עמים רבים כטרלמאת יהוה כרבים
על עשב אשר לא יקוה לאיש ולא
יחלל לפני אדם ויהי שארא דבית
יעקב בגו עממין סגיאין כטרלא מן
קדם יזכרסי מלכו שארעל עסכא
דלא מוריק לאנשי זלא מכתר לבר
אנשי והיה שארית יעקב
בגוים בקרב עמים רבים כאר יר
בבמות יער ככפיר בעררי צאן אשר
אסער ורמס וטרף ואין מצילו ויהי
שארא דבית יעקב בעממא בגו
עממין סגיאין כאר יא כבעירא
כחור שא פליתא בערדי ענא דאם
יעדי יורמוס דיקטול ולית דמשיצי
תרם ירך על צריך וכלאיכך יכרתו
סגי מבכין תתקף ירך ישדאל על
סנאך זכר בערלי דבכך ישתיצון
והיה ביום ההוא נאם
יהוה והכרתי סוסין מקרבך והאבדתי
מרכבתך ויהי בעלנא חוא אמר
ישאשיצי סוסות עממא מבינך

אפס ו
דנרא
בטע
כל
כל
וכל
תלים
כון
בז
ח
ב
וצדקים
ב
זרוע
ח
ח
ב
ח
ישועה

ב
מל
בל
ב
שנאה
חד
ח
ויהי
ערך
ב
ח

זאוכיד דתיכיהון והכרתי ערי ארץ
והרסתי כל מבצרך ואשיצי קרני
עממא מארעך ואפגר כל כרכיהון
תקיפא והכרתי כשפים מידך ומענעס
לא יהיו לך ואשיצי חרשין מבינך
ומענעץ לא יהיו לך והכרתי פסילך
ומצבתך מקרבך ולא תשתחוה עוד
למעשה ידך ואשיצי צלמי עממא
זקמתהון מבינך ולא תשתעבד עוד
לעובדי ירך ונתשתי אשירך מקרבך
והשמדתי עריך ואעקר שתלי עממא
מבינך ואשיצי בעלי דבכך ועשיתי
כאחזבחה נקס את הגוים אשר לא
שמעו ואעכיד ברגז ובחמא פורענות
דין מן עממא דלא קבילו אלמן אוריתא
שמעו נא את אשר יהוה
אמר קום ריב את הקהלים ותשמענה
הגבעות קולך ישמעו כעץ ית דש
אמר קום דין עם טוריא ישמעו רמח
קלך ישמעו הרים את דריב יהוה והאתנים
מסדי ארץ כיריב ליהוה עם עמו
ועם ישראל יתוכח ושמעו טוריא
ית דינא דש ועקר יא יסודי ארעא
ארי דינא קדם יעם עמיה ועם בית

סימן אל מענעס וענעס כפלשתיס בני עננה חס אלון מעונעס ומעונעס לא יהיו מל - עריך ב חד מל וחד חס וסימנא והשמעו

ישל

שִׁקְרָא וְלִשְׁוֹנָם רְמִיָּה בְּפִיהֶם דַּעֲתִיחָא
 מִלֵּן אוֹצְרֵיהוֹן חֲטוּף וִיתְכַּהֵם מִלֵּן
 שִׁקְרָא וְלִשְׁוֹנָם נִכְלִין בְּפִימֵהוֹן וְגַם
 אֵנִי חֲלִלְתִּי הַכֹּתֶרֶת הַשְּׁמַם עַל חֲטֹאתֶיךָ
 וְאִם אֲנִי אֶתִּיתִי עֲלֶיךָ מֵדַע וּמִדָּא
 אֲצַדִּיךָ עַל חֲטֹאתֶיךָ אֶתְּהִי תִּכְלֹל
 תִּשְׁכַּע וְיִשְׁחַךְ בְּקֶרֶבךָ וְתִסָּג וְלֹא
 תִּפְלִיט וְאֲשֶׁר תִּפְלִיט לְחֶרֶב אֲתָן אֶת
 תִּכְלֹל וְלֹא תִסָּכַע וְיִהְיֶה לְךָ לְמַדָּע בְּמַעַךְ
 וְתִדְבִּיק וְלֹא תִשְׁיִיב וְדַעֲתִיחָא
 אֲמַסֵּר יֶאֱתָה תִּזְרַע וְלֹא תִקְצֹר אֶתְּהִי
 תִדְרֹךְ זֵית וְלֹא תִסּוּךְ שֶׁמֶן וְתִירֹשׁ וְשׁוֹלֵא
 תִשְׁתַּהֲיִין אֶת תִּזְרַע וְלֹא תִחְצוֹד אֶת
 תִּבְדִּיר זֵיתִין וְלֹא תִשׁוּף מִשְׁחָא וְתַעֲצֹר
 עֲנִבִין וְלֹא תִשְׁתִּי חֲמָר וְיִשְׁתַּמֵּר חֲסֹת
 עֲמָרִי וְכָל מַעֲשֵׂה בֵּית אֲחֵאכָא וְתִלְכוּ
 בְּמוֹעֲצוֹתַם לְמַעַן תִּתִּי אֶתְּךָ לְשִׁמְחָה
 וְיִשְׂכִּיחַ לְשׁוֹרָקָה וְחֶרֶף עַמִּי תִשְׁאֹן
 עַל דְּנִסְחָתוֹן גְּזִירַת בֵּית עֲמָרִי וְעִבְדָּתוֹן
 עֲנִבִי בֵּית אֲחֵאכָא לִכְתוֹן בְּנִמוּסֵיהוֹן
 בְּדִיל לְמַמְסַר יֶתֶךָ לְעַד וְיִתְכַּהֵם
 לְאִשְׁתַּמְמוֹ וְחֲסוּדֵי עַמִּי תִקְבְּלוּן
 אֱלֹהֵי לִי כִי הִיִּיתִי בְּאֶסְפִּי
 קִיץ כַּעֲלֵלֶת בְּצִירֵי אֵין אִשְׁכּוֹל לֵאכּוֹל

וחס
 חס

פלתו

מר
 חס

א

ו

רשעת
 חס

בְּכֹרֶה אֶתְּךָ נֶפֶשׁ וְאִם נִבְּא וְיִלְאֵה
 הִיִּיתִי בְּמַסָּף טִבְיָא בְּעִידָן דְּרַבְרָא
 חֲסִידֵי אֲמִין אֶרְעָא חֲסִידֵי כִּיטָא
 כְּעוֹלָלִין בְּחֶרֶף קֶטֶף לִית גְּבַר דְּלִיה עוֹנִין
 טִבְיָא לְטִבְיָא חֲמִידַת נֶפֶשׁ וְאִבְדַּת חֲסִיד
 מִן הָאָרֶץ וְיִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ אֵין כָּלֵם לְדַמֵּם
 יִאֲדֹנוּ אִישׁ אֶת אֶחָיו וְיִצְוִי חֲרָם אֲמִין
 חֲסִידֵי אֲמִין אֶרְעָא וְדִקְשִׁיט בְּאֶנְשָׁא
 לִיִּית כּוֹלָהוֹן לְמַשְׁפָּךְ דָּם זָכִי כְּמִנִּין
 גְּבַר יִתְּ אֲחוּהִי מִסְרִין לְגַמִּירָא עַל הָדַע
 בְּפִים לְהִיטִיב הָשִׁיר שׁוֹאֵל וְהַשְׁפִּיט
 בְּשָׁלוֹם וְהַגְדוֹל דְּבַר הוּא נֶפֶשׁוֹ הוּא
 וְיַעֲבֹתוּהִי מִבְּאֵשִׁין בִּידָהוֹן וְלֹא מוֹטָן
 שְׁלִטוֹנָא שְׁאִיל וְיִצְאֵם אֲמִין עֲבִיד לִי
 דְּאִשְׁלִים לְךָ וְדָבָא מִמֶּלֶךְ לִי תִחְמוּדִי
 נֶפֶשִׁיחָא וְיִלְאֵהוֹן עַל דְּקִלְקִלָא וְהָאֵין
 בְּחֶרֶף יִשְׂרָאֵל מִמְּסוּכָה יוֹם מִצְפִּיךָ
 פְּקוּדֵיךָ בָּאָה עֵתָה תִּהְיֶה מְבוֹכָתָם
 טִבְיָא דְּאִית בְּהוֹן קָשִׁי לְמִיפְקָן מִן יִדֵּיהֶם
 כְּדִמִּין חֲדָקָא וְדִקְשִׁיט בְּהוֹן מִסִּיגָת
 סִיג בִּישׁ יוֹם סְבוּרָךְ לְטַב עוֹדִין סְעוּרָן
 בְּשִׁתְךָ מִטָּת כְּעֵן יִהְיֶה עַרְבּוּלָהוֹן אֶרֶץ
 תִּאֲמִינוּ בְּדַע אֶל תִּכְטוּחַ וּבְאִלּוּן מִשְׁכַּבְתָּ
 חִיקְךָ שֶׁמֶר פֶּתַח יִפְרֹךְ לֹא תִהְיֶה מִן בְּרָחִים

ומל
 ומל

לא אזכור חטאתיך כח ושר חטאותיך מל א - וכל מעשה ג' וסימני עזים וישתמר תקפו וגבורתו - תעלה
 וחס וסימני כל המקום כל מקום ישחל במותי וימין אתה תדרך זית

ולא תרחצון בקרוב מאיתת קימך
טרמילי פומך כיצן מנבל אכבת
קמה באמה בלה בחמה איש אנשי
ביתו ארי בעדנא הוא בלא מנכיר
אכא בדתא נציא עס אימה כרתא
מקלא לחמתה סנאוהי רגברא אנשי
ביתיה ואני ביהודה אצפה אוהלה לאות
ישעי ישמעני אלהי ואנא כמימרא
דש אבוע אדויץ לאלהא עבד פורקני
יקביל עלותי אלהי אלת שמחא אלת
לי כי נפלת קמתי כי אשב בחשך יהוה
אור לי לא תחדן רומי בעלת דבנת לי
דנפלית אקום ארי יתבית כיד בקבלא
יש ינהר עלי זעק יהוה אשא
כי לו על אשר יריב ריבי
ועשה משפטי יוציאני לאור אראח
בצדקתו אמרת ירושלם לוט מן קיש
קבילית ארי חבית קדמוהי ער דיין
דיני דיתפרדע עורבני יפקינני לניחור
אחזי בזכותיה ותרוא אלת ותבסס
בושה האמרה אלי איז יהוה אלהיך
עיני תראינה כה עתה תהיה למרמס
כטיט חוצות ותחזי רומי בעלת דבנת
ותחפינה כהתא דהות אמרא לי אן

א

א

ב
בע
ח

א

ח

ו

א

א

לבדד גוסימב הן עס לבדד ישכנן שכנן לבדד בשלום יחדו - א שכנן וסימב - ורעון שכנן סנה שכנן בחגוי סלע

אזניהם תחד שנה יחזון עממי א
זכרתון מכל גיברותהון ישוון ידחון
על פומהון אודניהון יתחדשן ילחכון
עפר כנחש כחלי ארץ ידגזומם מגלותם
אליהוה אליהונו יפחדו ויראו ממך
ישתטחון על אפיהון על אדעא כחיוא
זחלי עפרא יזועון מכירנתהון ומן
קדם שאלהנא יתברון וידחלון מן קדמך
מי אל במוך נשא עון ועבד על פשע
לשארית נחלתו לא חזיק לעד אפן
כי חפץ חסד הוא לית בר מנך את
הוא אלהא שביק לעוויץ ומעבד על
חובין לשאר אדא חסנתיה לא מוריק
לעלמין רוגזיה ארי רעי לאיטבא הוא
ישוב ירחמנו יכבש עונתנו ותשליך
במצלותים כל חטאתם יתוב מימרה
לחמא עלנא יכבוש על חובנא
ברחמיה וירמי לעומקי ימא כל
חטאי ישראל יתן אמת ליעקב
חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתנו
מימי קדם תתין קושטי יעקב ובנוהי
כמא דקיימתא ליה בבית אלטבות
אברהם לזרעיה בתרוהי כמא דקיימתא
ליה ביין בתרא תדבר לנא עמי ידות

ב
עלה
ב
ב
קולה
ח

ח
ג

יצחק דאת עקד על מדבחא קדמך תעבי
עמנא טבון דקיימתא לא חתנא מן קדם

קה פיס

משאנינוה ספר חזון נחום האלקשי
מטר כס דלוט לא שקאה ית ניגוד
מלקדמין אתנבי עלה יונה בר אמתי
נביא דמגת חפר ותבת מחובא זכור
דאוס יפת למחטי תבואתנבי ערה
דמבית קושי כמא דכתב בספרא
הדין אל קנא ונקם יהוה נקם יהוה
ובעל חמה נקם יהוה לציון ונמור
הוא לאיביו אלה דיין ופורען שמתפלע
ש וסגי חילא קדמוהי עתיד ש לאתפלע
מסנאי עמיה וברגז חסין מצעלי דננו
יהוה ארך אפים וגדל לב ונקם לא ינקם
יהוה בסופה ובשערה דרפן וענן אבק
רגליו יש מרחיק רגז וסגי חילא קדמוהי
זסלח לדתי ביין לאורייתיה ולדלא תביין
לא מזכי ש בעלעול וברוח מדבר
וענן אמיטתא כיבש קדמוהי וגער
ביסן ויכשהו וכל הנדרות החרב אמלל
בשן וברמל ופרח לבנון אמלל דננו

ל
ח

נחום

ל
ח

י
ח

ל
ח

חטאות ג וסימב - תספן קרא בגרון ותשליך במצלותים וכל יזכור ויפקד ופרשת אחרי מות כוה - ילחכו ב וסי - ערה ילחכו

בִּמְאֹמֵיכֶם לִיָּה וְכָל־נַחֲדָוֹתָא מִחֲדָיִן
צָדִי מִתְנַן וְכִרְמֵלָא וְאִלְנֵי לִבְנֵי נִתְרִי
הָרִים רַעֲשׁוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְבָּעוֹת הִתְמַגְּגוּ
וְתִשָּׂא הָאָרֶץ מִפְּנֵיו וְתִכְלֹךְ לִישְׁכִּי
כִּי טֹרֵף אֶזְעוּ מִן קִדְמוֹהִי וְרִמְתָּ
אֶת־פְּרָקָא וְחֲדָוֶכָּת אֲדַעֵא מִן קִדְמוֹהִי
וְתִכְלֹךְ לִדְתִּכֵּין כִּי לִפְנֵי זַעֲמוֹ כִּי
יַעֲמֹד וּמִי יָקוּם בְּחֶרֶץ אֶפְסֹ חֲמַתּוֹ נִתְּקָה
כִּאֲשֶׁר וְהַצָּרִים נִתְּצוּ מִמֶּנּוּ וְאִם כִּדְאִתְּגִלִּי
בְּדַחֲמָתָא לִמִּיתָן אֲוִי־יִתָּא לַעֲמִיָּה כִּד
זַעֲלָמָא מִן קִדְמוֹהִי בְּכֵין כִּד יִתְגַּלִּי
בְּרָגָז לֹא־תִפְרָעָא מִסְּנָאִי עֲמִיָּה קִדְמִי
פֹּרַעֲנוּתִיהָ מִן יָקוּם וּמִן יִסְבֵּר בְּאִנְשׁוֹת
רוֹגְזִיהָ חֲמַתִּיהָ כִּאֲשֶׁר תִּתָּא מִמֶּסֶד וְסִנְרִיָּא
אֶת־פְּרָקוֹ מִן קִדְמוֹהִי טוֹב יִתְּוָה לִמְעוֹז
כִּיּוֹם צָרָה וִידַע חוֹסִי כִּי טַבֵּשׁ לִישְׁכִּי
לֹא־סִתְּמָכָא עֲלוֹהִי בַּעֲיָדָן עֲקָא וְגִלִּי
קִדְמוֹהִי דְרַחֲמֵיָּי עַל־מִימְרֵי־יָהּ
וּבִשְׁטוֹף עֵבֶד כִּלְהָ יַעֲשֶׂה מִקּוֹמָהּ
וְאִי־כִי יִרְדֵּף חֲשֵׁךְ וְכִרְגָז חֲסִין וְכִחֲמָא
תִּקְיִפָּא גְמִירָא יַעֲבִיד עִם עַמִּיָּא
דְּקָמוּ וְאַחֲרֵיכֻּן לְגְמִירָא יִתְּכַתֵּם מִקְדָּשָׁא
וְכַעֲלִי דְכַבוֹהִי יִמְסֹר לְגִיּוֹנָם מִדְּ
תַחֲשׁוּכֵין אֶל־יְהוָה כִּלְהָ הוּא עֹשֶׂה לָּא

ל
ח
ח

ג
ל
ח

ח

ל

לֹא־תִקּוּם פְּעַמִּים צָרָה עַמִּיָּא דְכָזוֹ
יִתְּיִשְׂרָאֵל מִאֲתוֹן חֲשִׁיבֵין קִדְמִיָּי
גְמִירָא הוּא עֲתִיד לֹא־תִפְרָעָא מִנְּכּוֹן
לֹא־תִתְקִיִּים עַל־כּוֹן כִּבְיִת יִשְׂרָאֵל חֲתִין
זְמַנֵּין רוּחַ בְּתֵר עֲקָא כִּי עַד־סִרִּים סְבָלָם
וּכְטָבָאם סְבָאִים אֲכָלוּ כִּקְשֵׁי בִשְׁמֵלָא
אֲדִי שִׁלְטוֹנֵי עַמִּיָּא דְכָזוֹ יִתְּיִשְׂרָאֵל
וְכִמְאֲדָטֵעֵן בְּחִמְרָא אֲטַעֵיאוּנָן שִׁינְאוּנָן
כִּמְאֲדָמְשִׁי צִיָּא אִישְׁתָּא כִּקְשָׁא יִשְׂרָאֵל
סְגִי מִמֶּךָ יִצָּא חֲשֵׁכַע עַל־יְהוָה רַעֲהָ יַעֲשֶׂן
בְּלִיעַל מִנְּךָ נִינּוּה נִפְקָא מִלְּבָא דְחֲשִׁיב
עַל־עֲמִיָּה דִּשְׁכֵּי בִישָׁא מִלִּיד מִלִּיד מִלִּיד
דְּרִשְׁעֵי כִּי אֲמַר יְהוָה אִם
שְׁלָמִים וְכֵן רַבִּים וְכֵן נִגְזֵין וְעַבְדֵּי וְעִנְיָן
לֹא־אֲעַנְךָ עוֹד כִּדְנָן אֲמַר־יָא אִם יְהוָה
שְׁלָמִין בַּעֲיָא וְסָגִיאִין בְּאִתְּמַנְיוֹתָא
עַמִּיָּא דְמִתְכַּנְשִׁין לֹא־עֲקָא לִיד יְיָ שְׁלָמִים
יְגֻזֵּין יִתְּדָגְלִית זֵיעַ כְּרוֹן יִתְּכַתֵּם וְיִתְּוָה
לַעֲלִיּוֹתֶיךָ וְדִשְׁעַבְדְּתֶיךָ וְלֹא־אֲשַׁעֲבִדְנֶיךָ
עוֹד וְעַלְהָ אֲשַׁבֵּר מִטְּהוֹ מַעַרְיָךְ
וּמִוִּסְרוֹתֶיךָ אֲנִתְּקִין וְכַעֲן אֶתְבֵּר נִיר
עַמִּיָּא מִצִּירֵיכֻן וְחֲנִיקֵיכֻן אֶפְסִינָן
וְצוּהָ עַל־יְיָ יְהוָה לֹא־יִזְרַע מִשְׁמַךְ
עוֹד מִכִּיתֵּי אֱלֹהֵיךָ אֲכָלִית פֶּסֶל וּמִסִּכָּה

ל
ח
ח

ל
ח
ח

ל
ח
ח

יַעֲמֹד גְּמִירָא לִפְנֵי זַעֲמוֹ וְיִבְרַח בְּעַל־רוּחַ וְהִצִּילָהּ חֲזַק וְסִימַכָּה אֶתוֹ חֲזַק וְלִבְלִית חֲזַק חֲזַק מִתְנַסֵּס וְעַתָּה חֲזַק אֶת

ל
ח
ה

2

ל
ה

ל
ה

ל

ל

והנה
במקום
הזה
נמצא
המקום
הזה

אשים קברך כי קלות ויפקיד עלך
יתמלא אדמתך ולא יהי דונך משמך
עוד מבית טענתך אשיני ציר
ומתכאמתך אשוי קברך אדי קליל
הנה עלה הרים
רגלי משר משמיע שלום רגלי
יהודה חגיר שלמי נדרים כלא יסק
עוד לעברך בלי על כלה נכדתה
הא על טורי אדעא דישראל רגלי
מכסר משמע שלמא חגי יהודה חג
שלימי נדרך אדי לא יוספוך עוד
דיעכרון ביד רשיעני כולהון אשת צאון
עלה מפיק על פנק נצור מצורה צפה
דרך חזק מתנים אמך כח מאד דהו
סלקין ומתכדדן על אדעך ציר
עלך בעיר מקימין סכואין ער
אורחתיך תקיפי קרל חסיני חיל לחא
כי שביחיה אתגאון יעקב כגאון
ישראל כי בקום בקקים וזמריהם
שחתו אריא תיבש תוקפיה ליעקב
רבותיה לישא ארי בזונן בזון זין זקון
תושב חתון חבילי מגן גברי חו מאדם
אנשי חיל מתלעים באש פרדות
הרעב בזום הפינו והברשים הרעלו

ל
ה

ל
ה

י
ה

ג
ה

ח
ה

ח
ה

ל
ה

ל
ה

ל
ה

ל
ה

ל
ה

ל
ה

ל
ה

ל
ה

ל
ה

ל
ה

ל
ה

תריסי גיבדיהון מסמקין גברי עבדי
קרבא לבישיך זהוריתא באישתא
פילי רתיכיהון זמיניך ליום קשוחון
ודבני משרי תהון מסרבליך בצבעני
בחוצות יתחוללו הרעב ישתק שקון
בדחכות מראיהן כלפדים כבדקים
ירוצצו בשוקיא משתגשיך דתכא
קל נקוש זינהון משתמע ברחובי
קריא חזויהון כבעורין כבדקין כדדן
יזכרא דיין יכשלו בהליכותם ימדרו
חומתה וזכרן הסכך ימנון ריש משדית
יתקלון במהכהון ייחון יכשון שווא
זיבנון מגדליא שיערי הנהרות נפתחו
וההיכל נמוג גשורי נהרותא אתפתחו
ומלכא כהיכליה זע וזעב גלתי
העלתי ואמהתי מנהגות בקול יונם
מתפסת על לבבך ומלכתא יתבת
ציבא בגליא נפקת ואמהתך א
מידברך אזלן בתרהא מנהמן כקל
יונין מטרפץ על לביהון ונינוה כדלת
מים מימי היא והמה נסים עמרו
עמרו ואין מפנה זיננוה כבית כעשת
מלא מיומי קדם היא ואינון ערקין
קומו קומו ולית דמתפנ למקם בזון

מראה הן בלש וסימב ונבאנה אל קרבנה ומראהיהן שפלה מראהיהן כלפדים - והוכן גב מלחמה חס וסי בחסד והנחה הסכך חס

על אפך ואחזי עממי אכה תתך
 ומלכותא קלניך והשילכתי עליך
 שקוצים ונבלתיך ושמתך כראי
 וארמי עלך שקוצין ואנכליניך
 ואשוניך מבעל לעיני כל חזק
 ותיה כל דאך ידור ממך ואמר שדדה
 ננוה מינך לה מאין אבקש מנחמים
 לך ויהי כל דיחזיניך יתרחק מניך וימר
 את ביזת ננוה מזידי עולה איכא
 אשכח דמנחמי לך התיטבי מנא
 אמון הישבה בי ארים מים סביב לה
 אשר חילים מים חומתה יהא את טבא
 מאלכסנדריא דבתא דיתכא בעינה דותא
 מיא סחור סחור לה דשורה ימא מי
 ימא שורה ובוש עצמה מצרים ואין
 קצה פוט ולובים היו בעזרתך ובוש
 סמכותא ומצרים זלית סוף פוטאי
 זלובאי הווי סעדיך גסה היא לגולה
 הלכה בשבי גם עולליה ירטש ובואש
 כל חוצות ועל נכבדיה ידו גורל וכל
 גדוליה דתקו בזקים אף היא לגלותא
 תהך בשביא אף עולליה ירטש
 בדיש כל שוקיא ועל ימיהא דמו
 עד ביזת כל דכרהא ודקדקן כשישון

ל
וחס

ל
וחס
ב
בעז
ומ

ב
ידבה
ה

ג

גסאת תשכדי תהי נעלמה גסאת תשכדי
 מעוז מאויב אף את דמיא לרוא
 מסלעמא אף את תבען סעיד מעיל
 דכבא כל מבצריך תאנעם עם בכורים
 אסינו עוונפלו עלפי אכל כל דכדך
 דמן לתניך ככירך דאם ידעונונו יתן
 וישתארוך בהון צמוקיך דכשורי
 למיכלי הנה עמך נשים בקר בך
 לאיכך פתח נפתחו שערי ארצך
 אכלה אש בריחך יהא עמך חלשין
 כנשיא בגויך דבעלי דכבך אתפתחא
 יתפתחון תרעי ארעך שיעיאתא שותא
 תוקפק מי מצור שאכלך חזקי
 מבצריך באי כטיט ורמסי בחמר
 החזיקי מלכך מיא בצירא כנשי לך
 תקיפי כדכך אסגא מרוא ושיעבידי
 כטיינא אתקיפי בניך שם תאכלך
 אש תכריתך חרב תאכלך כירק
 התפכך כירק התפכך בארבע
 לתמן ייתון עלך עממיא דתקיפין
 כאישותא ישיציןך קטולוי חרבא
 יתכנשון עלך משרית עממין דסגיאין
 כזחלא יחפיניך כקמצא יחסנוניך
 כגובא וחרביתך וכליך מנוככי השמים

ל
מל

ל
ל

ל
ל

אוכל מל וסימכ כי אס הלחם אשר הוא אוכל יחלם הרעב יכנעו גם איש שלמי ו... וזמן קצתה ה וסימכ וזמלא ארצו
 ב בן לגויה לתכונה כוש עצמה

ילק פשט ויעק אסגית תגדך מכותכי
שמא כזה לאד שלח ופרח ומגדך
כארצה וטפסריך כגוצב גובי החונים
בגדרות כיום קרה שמש זרח וגודך
ולא נודע מקומן איס האטסך מעלותי
כגוצב אטפסרך כזה לגובי רשרץ
ככותליא כיום קריר ככד שמשא דנחא
עליהן מתכדריין ולא אתידע אתהון
עדקין נמו רעך מלך אשור ישכנו
אדירך נפשו עמך עלההרים ואין
מקבץ איתכרו גיכרך מלכא דאתור
גלו עם משריתך אתכדלו עמך על
טורא זולית דמכניש אין כהה לשכרך
נחלה מכתך כל שמעי שמעך תקעו
כף עליך כי עלי לא עברה רעתך
תמיד לית דכאיב עלתכרך ממדעא
מחתך כל שמעי שמעך עתך
טפחו ידיהן עלך חדיאו ארי על
מז לא עדת מחת כשתך תדירא

מז פס

המשא אשר חזה חכוק הנביא
נבואתא דאתנפי חכוק נביא עד

אנה יהוה שועתי ולא תשמע אזעק
אליך חמס ולא תושיע עד אימתי
יש אנא מצלי הלא גלא קדמך קבילנא
קדמך על חטופיך הלא יוכלא קדמך
למפרק למח תראני און ועמלת כטי
ושד וחמס לגדי ויהי ריב ומדון ישא
למא אנא חזי אנטין ומסתכל בעבדי
ליאות שקר וכזון וחטופיך לקבלי
דבתחלותא וכזי דנחא מתגכדין על
כנתפוג תורה ולא יצא לנצח משפט
כי רשע מכתיר אתה צדיק עלבן יצא
משפט מעקל עלבין פגת אורייתא
ולא נפיק לאפרש דינא ארי רשיעניא
מסלעמין לצדיקיא עלבין לא נפיק
דינא כיון דאנכגויס והכיסו והתמהו
תמהו כי פעל פעל כימיכס לא תאמינו
כי יספר חזו בעממא ואסתכלו ואתלמו
שהו ארי עובדא אתעכיד כיומיון ולא
תהימנון ארי ישתעון לכון כי דגני
מקיס את הכשודים הגוי חמר והנמהר
החלך למרחבי ארץ לרשת משכנות
לא לו ארי האנא מקיס ית כסדאי
עמא מוחיא זקלי לא דאזיל לפתאי
ארעא לאחסנא קרוין דלא דיליה

4
115

3
מפס

295
מפס

ולא תשמעו וסימכד לא תמזה לו ואם יפנה לבבך לשובו עד מעד ששועתי - ה ולא יצא ב וסימכד - ולא יצא לנצח משפט

עממין לא בחיים
אעמדה ואתיצבה על מצור ואצפה
לראות מה ידבר בי ומה אשיב על
תוכחתי ואמר נביא על מטרתי אנא
קאים עתיד משמיש על מצדתי
מסכינא למחזי מאיתמלל עמי ומא
איתתב על בעותי ויענני יהוה ואמר
כתוב חזון ובאר על הלחות למען
ידוע קרא בו ואיתתביתמן קש ואמר
כתובא נבואתא ומפרשא על ספרא
דאורייתא כדילדייחי למחכסמן דקרי
ביה כי עור חזון למועד ויפח לקץ ולא
יכזב אסיתמהמהמה לו כי בא יבא
לא יאחר ארי עתידא נבואתא לזמן
ומתקן קצא ולא יבטלאסיה אדכא
לפתגמא סברו ליה ארי בזמניה ייתי
אלא יתעבב חנה עפלה לאישרה נפשו
בו וצדיק באמונתו יחיה הארשיעיא
בלב חזון אמריז לית כל לאליז וצדיקא
על קושט חזון יתקיימו
ואם כידע בגד גבר יהיר ולא
יגוה אשר הרחיב כשאוול נפשו והוא
כמות ולא ישבע ויאסוף אליו כל
הגוים ויקבץ אליו כל העמים ואם

ל
ב
ח
ב
ג
ג

הא כטעי בחמר גבר יהיר ברשע ולא
יתקיים דאפתי כשאוול נפשו והוא
כמותא לא סבע זכנש לותיה כל
עממין וקריב לותיה כל מלכו דנא
הלא אלה כלם עליו משל ישאו ומליצה
חידות לו ויאמר הוי המרבה לא לו
עד מתי ומכבד עליו עכטיט והלא
אליז כולחון עלוהי מתלא יסלון ושוני
חודיז ימדון ליה וימר יי דמסג נכסין
דלא דיליה עד אימתי את מתק יר
עלך תקוף חובין והלא פתע יקומו
נשכיר ויקצו מזעזעך והית למשמות
למוי הלא כתבך יקומוז אנשך ויתגלי
מזעזעך ותהי לעדי להון כי אתה
שולת גוים רבים ישלך כל יתר עמים
מדמי אדם וחמס ארץ קריה וכלי שכי
בה ארי את בזתא עממין סגיאין יבאון
כל שאר שבטא מדמי אנשא וחטוף
ארעא דישרא קדתיא ילוי שלם וכל דידיו
הוי כצעכצע דע לביתו
לשום במרום קנו להנצל מבקדע יי
דאנש ממוז דרשע לביתיה לשואה
במרומא מדוריה לא שת זבא מיד
בישי יעצת בשת לביתך קצות עמים

י
ר
י
חטף
י
ומי

כשאוול ג' וסימב' אשר הרחיב קשה כשאוול נבלעס כשאוול חיים וחוטא ג' בליש וסימב' הוי גוי וחוטא נפשו חוטא נפשו

רבים וחזק נפשך מלכתא כהתא
לכיתך כזהא עממין סגיאין ועל
נפשך חטיתא כיאבן מקיר תזעק
וכפס מעץ יעננה ארי אכנא
מכותלא צוחא על דאנים לה ושיפא
מגו מדישא עני לה
עיר כדמים וכוון קריה בעולה יידי
קרתא כדס אשיד ומשכליל קריא
בנכלין הלא הנה מאת יהוה צבאות
ויגעו עמים כדי אש ולאמים כדי
ריק יעפון והא מחזן תקיפן ודחסינן
אתין מן קדם יי צבאות וליאות
עממא תסיף אשתא ומלכותא
לדיקנו ושתלהין כי תמלא הארץ
לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על
ים ארי תתמלי אדעא למידע ית
דחלתא די כמא דלימא חפץ
הוי משקה דעהו מספח
חמתך ואף שכר למען הבית על
מעוריהם יי דמשקי חכדיה וזליף
בחמא כדיל די שתי ויתדוי ויתגלי
קלנה שבעת קלון מכבוד שעתה
גם אתה והערל תסב עליך כוס ימין
יהוה וקיקלון על כבודך סבעתא

א
בלית
ג
מל
וה
חט

חט

י

א
בלית
ומל
כי
ידא
אר
עמל
למען
הבית
ל

קלנא מיקרא אשתאף את ואת ערסל
יסתחד עלך כס דלוט מן קיש וייתי
קלנא עליך דכי חמס לבנון יכסך
ושד בהמות יחיתן מדמי אדם וחמס
ארץ קריה וכלי שכיבה ארי חטוף
בית מקדשא יחפינך וביזת עמיה
יתכרינך מדמי אנשא וחטוף ארע
דישראל קרתא ירושלם וכל דיתבן
מה הו עיל פסל כי פסלו
יוצרו מסכה ומרה שקר כי בטח
יצר יצרו עליו לעשות אליהם
אלמים מא אהני צלמא ארי אתכיה
עכדיה מתכא ודחלת שקר ארי
אתרחיק ליכא דעכדיה עלוהי למענה
טעון דלית כהון צלוד
אמר לעץ הקיצה עורי לאבן דומם
הוא יורה הנה הוא תפוש זהב וכסף
וכל רוח איז בקרבך דאמר לצלום
אעא קום ולדחלת אכנא אתעירי
זהיא שתקא ורמא הוא מכלי הא
הוא מחפי ליה דהב וכסף וכל רוח
לית במעוהי
בהיכל קדשו הם מפני כל הארץ
וש אתרעי לאשראה שכינתיה

ב
חט
עמר

ג
לעץ
אל
תנוח
לפוך
כל
הגוים

לזכרון
לזכרון
לזכרון

משקה ו וסימכה חטאן מספח וכלכלי וחברו וחד ממשקה ישרא - ו חוטא ג בלית ג מל וחד חט וסי הוי גוי נפשך נפשו קדוש

כהיכלא דקודש יהי יסופין מן קדמוהי
 כל דחלת ארעא תפלה
 לחכוק הנביא על שגיונות צלותא
 דעלי חכוק נביא כד אתגלי ליה על
 אדכא דיהב לדשיעיא דאם יתובין
 לאורייתא בלבב שלים ישתיבין להון
 ויהון כל חוביהון דחבו קדמוהי הא
 כשלותא יהוה שמעתי שימער
 יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חיהו
 בקרב שנים תוריע בגז רחם תזכור
 ש שמעית שימער גבורתך דחלית ש
 דברבין עובדך דאת יהיב ארכא
 לדשיעיא דאם יתובין לאורייתך ולא
 תבו ואינון מרגזין קדמך בגו שניא
 דיהבת להון חייא כפיך את עמיד להודע
 גבורתך בגו שניא דאמרתא לחדתא
 עלמא לאתפרעא מן דשיעיא דעבדו
 עלמימר וצדיקיא עבדי דעוותר
 בגו רוגזך רחמיך תדבר אלוה מתמן
 יבוא וקדוש מהרפארן סלה בסה
 שמים הודו ותהליתו מלאה הארץ
 במיתן אורייתא לעמיה אהא מדרומא
 אתגלי וקדישא מטורא דפארן בגבורת
 עלמיך אתחפאו שמיא זיו יקרדיה

וְאָמַרְתִּי תִישַׁכַּח תִּיהִי מִלֵּיאֵי אֲרָעָא וְנִגְדָה
בְּאֹר תִּהְיֶה קֶרֶנִּים מִיָּדוֹ לֹא וְשֶׁסְּחָבוֹן
עֲזָה וְזִיחֹר יִקְרֶיהָ כְּזִיחֹר בְּרֹאשִׁית
אֶתְגַּלִּי וְזִקְוִקִין מִמֶּרְכַּבֶּת יִקְרֶיהָ נִפְקִין
תִּמְן גֵּלָא יֵת שְׂכִינְתָּהּ דְּהוּת מִטְמָרָא
מִבְּנֵי אֲנָשָׁא בְּתַקּוּף רוּמָא לִפְעֻיָּךְ
דְּבִר וִיֵּצֵא רִשְׁף לְרַגְלִי מִן קֶדְמוֹהִי
מִשְׁתַּלַּח מִלֵּאךְ מוֹתָא וְנִפְקִין בְּשִׁלְחוֹכִית
אִישׁוֹתָא מִמִּמְרִיהָ עֲמַד וִימַדֵּד אֶרֶץ
רִאָה וִיתַרְגּוּם וִיתַפְּצֻ צוֹהַר רִירִי עַד
שְׁחוֹבָעוֹת עוֹלָם הִלִּיכּוֹת עוֹלָם לֹא
אֶתְגַּלִּי וְאִזִּיעַ אֲרָעָא וְאִיתִי מִכּוֹלָא עַל
עַם דְּרֹאדְעָבְלוֹ עַל מִמְרִיהָ וְאִף
בְּתֵינִיתָא כְּדִלְכּוֹ קֶדְמוֹהִי בְּחוּבִיהוֹן
כִּין בְּלִבִּי לִנּוֹן לַעֲמִמָּיָא וְאֶת פֶּרֶקוֹ
טוֹרָא דְּמִלְּקָד מִין מִכָּא רִמְתָּא דְּמִן
עַלמָא גְבוּרָת עַלמָא דִּילִיהָ וְתַחַת אִין
רִאִיתִי אֶהְלִי כּוֹשֵׁן יִרְגָּזִין יִרֵּעוֹת אֶרֶץ
מִדִּין כְּדִלְכּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִטְעוֹתָא
מִסְרֵתִינוֹן כִּיד כּוֹשֵׁן חֵיִיבָא וְכִד תָּבוֹ
לִמְעַבְדֵּי אִוְרִיתָא עַבְדֵּי תִלְחֹן נִפְקִין
וְגִבּוֹרִין פֶּדְקֵתִינוֹן מִיד מִדִּינָאִי עַלִיד
גְּדֵעוֹן כְּדִי וְאִשׁ הַבְּעֵרִים חֲרָה יִתְּנָה
אִם בְּעֵרִים אִפְךָ אִם כִּיָּם עֵבְרִיתְךָ כִּי

לרגליו וסימניו ותגע לרגליו ממעל לרגליו וינאדשך והפינזהו וסימניו גבעות וסימניו עולם אלו שבא ביתך וסימניו עזה

פיה

והוא צלח
וחס

תרכב על סוסים מרכבתך ישועה
הא על מלכין ומשרית הון דסגיאין
כמי נהרא הוה רגז מן קדמך פועל
מלכיא הוה רוגזך ובימא הודעתא
להון פורענות גבורתך אדי אתגליתא
על מרכבת יקרך שכינתך לעמך
תקום ופורקן עריה תעור קשתך
שבעות מטות אמר סלה נהרות
תבקע ארץ אתגלאה אתגליתא
גבורתך בדיל קימך דעם שבטא
מימך קיים לעלמין להון בצעתא
טגריז תקיפין נפקון נהרין שיטפין
ארעא דאוכ יחילו הרים זרם מים
עבר נתן תהום קולו רום ידיהו נשא
באתגליותך על טורא דסיע חזו יקרך
זעו טורא עננ מטרא עדו ארים
תהומא קליה חילי מדומא תמהו
וקמו שמש ירח עמד זבלה לאור
חציר יהלכו לגה ברק חניתך אף
במעבדך נסיך ליהושע במישור
גבעון שמשא וסיהרא קמו במדודיהו
עמך במימרך אתגברו בתקום
נצחין גבורתך בצעם תצעד ארץ
באף תדוש גוים באיתיותך לוט

חס

ג
ל
ומה

ל
וחס

בפי

ג

ק
ל
ג
ו

ג

ג
ומה
ג

על סנאי עמך באתגליותך למתבר
דשיעי ארעא ברגזך קטלת עממא
יצאת לישע עמך לישע את משון
מחצת ראש מבית רשע ערות יסור
עד צואר סלה אתגליתא למפרק
ית עמך למפרק ית משיחך שיצתא
מן קדמיהו מלכיא ושלטו ניא
מבתי הון תריכת חייבא תכרת חילון
רגלי עמך על צורי סנאיהו מימך
קיים לעלמין נקבת במפיו
ראש פרזו יסערו להפיצני עליצתם
כמו לאכול ענב במסתר בצעתא ימא
בחוטריה דמשה וגברי לישעי משרת
פרעה דחשיבו מחשבין על עמך
דברתנו ברוח על עולין טבעתנו
בימא דסוף על דרחקו ושיעבדו ית
עמך ויהבו עיצא בסתרא לאובידיהו
דרכת בים סוסים חמרמים רבים
אתגליתא על ימא במרכבת יקרך
בדגור מייז סגיאין שמעתי ותרגז
בטני לקול צללו שפתי יבוא דקב
בעצמי ותחתי ארגז אשר אנוח ליום
צרה לעלות לעם יגודנו אמרת
בכל שמעית וזעו מלכי מן קדם דנא

והוא צלח
וחס

יסערו וסמכיהם כח ש להפיצני כח שמך ג צללו ג וסימכיהם במים אדירים צללו שפתי שיערי ירושלים סימכיהם

ואת המשותחיים הנשבעים ליהוה
והנשבעים במלכם וית דסגדין על
אגריא לחילי שמיא וית דסגדין
ודמקיימין בשמא דיש תיכין בשום
פתכריהון ואת הנסגים מאחרי יהוה
ואשר לא בקשו את יהוה ולא דרשו
וית דאסתחרו לאתרא מכת פולחנא
דיש ולא תבעו ית דחלתא דיש ולא בעו
מן קדמוהי יהס מפני אדני יהוה כי
קדו ביום יהוה כיה כין יהוה זכר
הקדיש קדאיו ספן כל רשיעיא מן
קדם שיש אלים ארי קריב יומא דעתיד
למית מן קדם שיש ארי את קין ש קטול
עד עמזמנוהי ויהי ביום
זבח יהוה ופקדתי על השרים ועל
בני המלך ועל כל הלויים מלבוש
נכדיו ויהי ביום קטולא דעתיד למית
מן קדם שיש ואסער על דברביא ועל
בני מלכא ועל כל דמתרגשין למפלח
לטענותא ופקדתי על כל הדולג על
המפתן ביום ההוא הממלאים בית
אדוניהם חמס ומרמה ואסער על
כל דמחלכין בנמוסי פלשתאי בעדנא
ההוא דמלך בית רבונאהון חטום אנלין

ל

כת
בן

ל
ונל

ה

והיה ביום ההוא נאם יהוה קול צעקה
משער הדגים ויללה מן המשנה ושבו
גדול מהגבעות ויהי בעדנא ההוא
אמר ש קל צוחת מתרע נונא וילא
מן עופלא ותברא לבא מן גבעדנא
הליל וישבי המכתש כי נדמה נלעם
כנען נכרתו כל נטילי כסם אילין
דיתכין כנחלון דקדרון ארי איתכרל
עמא דמך עובדיהון לעובדי עמא
דאדעא דכנען אשתיציאו כל עתירי
נכסא ויהי בעת ההוא
אחפש את ירושלם בנרות ופקדתי
עלה אנשים הקפאים על שמריהם
האמרים בלבכם לא יטיב יהוה ולא
ירע ויהי בעדנא ההוא אפקיד ית
כלו שיש ויכלשון ית ותבי ירושלם
כמא דכלשין כנדרשתא ואסער
על גבריא דשרן שליוא על נכסיהון
דאמריין בליבהון לא רעזא קדם יי
לאטבא ואם לא לאבא שא ויהי חילם
למשפחה ובתיהם לשממה ובנו בתים
ולא ישבו ונטעו כרמים ולא ישתו
את יינם ויהוה בתיהון לעדי ובידניתהון
לביזא ויכנוז כתיין ולא יתבון ויכנוז

ל
ונל

ל
ה

על האנשים ה' וס' מב' תכבד העבדה על האנשים רב שקה וחברו הקפאים על שמריהם וילכו ויגידו לדויד ה' נטילי

כרמיז ולא ישותן יתחמדהו קרוב
יום יהיה הגדול קרוב ומהר מאד
קול יום יהיה מר צלח שם גבור קרוב
יומא דעתיד למיתי מן קדם ש דבא
קרוב ומוחי לחדא קל יומא דעתיד
למיתי מן קדם ש דביה מרר וצוח
תמן גיברא מתקטלין יום עברה
היום ההוא יום צרה ומצוקה יום
שוואה ומשוואה יום חשך ואפלה
יום ענן וערפל יום תעבור יומא ההוא
יום עקא ועיק יום רגוש ואתרגושא
יום חשור וקבל יום עננא ואמפסא
יום שופר ותרועה על הערים הגדולות
ועל הפנות הגבוהות יום שופר וצלצא
על קרדיא כריכתא ועל רמתא מנטולא
והצרותי לאדם והלכו בעורים כי
ליהוה חטאו ושפך דמם בעפר
ולחמם בגללים ואעיק לבני אנשא
ויהכז כסמן ארי קדם ש חבו וישתפך
דמהו בעפרא ונבילתהו כסחוטא
גם בספס גם זהבם לא יוכל להצילם
ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תאכל
כל הארץ כי כלה ארץ נבילה יעשה
את כל יושבי הארץ אף כספהו אף

ח

ב
ב

ז

ח

י

דהכחז לא יכול לשיזכותהו כיום
רוגזא דש ובאישות פורענותיה יסופן
כל רשיעי ארעא ארי גמירא ברם
שיצאה יעביר עם כל יתבי ארעא
התקו שישו וקשו הגוי לא
נכסא את כנשו ואיתו ואתקרבו עם
דלא דלא חמיר למתב לאור יתא
בטרם לדת חק כמק עבר יום בטרם
לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם
לא יבוא עליכם יום אף יהוה עד לא
תפוק עליכון גזירת בית דינא ותהו
דמן לכמוצא מאידרא דנסכא רוחא
וכסלא דעדי מן קדם יומא עד לא
ייתי עליכון תקוף רוגזא דש עד לא
ייתי עליכון יום רוגזא דש בקשו את
יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו
פעלו בקשו צדק בקשו ענוה אולי
תסתרו ביום אף יהוה תכלעו יתדהלתא
דש כל ענותני ארעא דיני רעותיה
עכדי תכלעו קושטא תכלעו עמחנותא
מא אם יתגן עליכון ביום רוגזא דש
כי עזה עזובה תהיה ואשקלון לשממה
אשדור בצהלים יגרשוה ועקרון
תעקר ארי עזא שביקא תהי ואשקלון

ל
ל
ומל

ז
י

ל

ש
ש

לאדם ז' וסימכ' מי שם פה לאדם ידעתי יז והיה לבית והינדול הק יראת ש במים הפנים לפנים וכול קהלה במלך שכלא

לעדו אשדוד כטיהרא יתרכבו
 ועקרו תתעקרו
 חכל חים גוי כדתים דבריהוה עליכם
 כנען ארץ פלשתים והאבדתיך מאין
 יושב יי דיתכין כספר ימא עמא
 דחייכין לאשתי צאה גזירת פתגמא
 דש ערליכין דיתכין בכנען ארע
 פלשתא וצאכדינכין מבלי יתבי ויהיה
 חכל חים נות כדת רעים וגדרת צאן
 ויהי ספר ימא דיראות בית משרי רעין
 וחטריין דעין ויהיה חכל לשארית
 בית יהודה עליהם ירעון ככרתי
 אשקלון בערב ירצון כי יפקדם
 יהוה אלהיהם ושכ שבותם ויהי עדנא
 לשאר אבית יהודה עליהן יתפרנסון
 בבתי אשקלון כדמשא יביתון ארי
 ייעול דוברנהון לטבא קש אלההון
 ויתבי גלותהון שמעתי חרפת מואב
 וגרפי בני עמון אשר חרפו את עמי
 ויגדילו על גבולם שמיע קדמי
 חסודי מואב ואת רבבות בני עמון
 דחסידו ית עמי ואת רבבו עלת חומהון
 לבן חילאני נאם אדני צבאות אלהי
 ישראל כי מואב כסדרם תהיה ובני

ג
 בטע
 בנל
 וכל
 אורי
 כון
 בנל
 חד
 וחס
 אר
 ארס
 מעו
 ויהיה
 ח
 וחס
 ג
 ובע
 קדמ
 מל
 בתר
 חס
 יו
 4

ג
 תחת
 חרור
 ג
 חס
 יו

עמון כעמרה ממשיק חרור ומכרה
 מלח ושממה עד עולם שארית עמי
 יבזום ויתרגו יגחלוס ככין קיים אנו
 אמר ש צבאות אלהא דישראל ארי
 מואב כסדרם תהי ובני עמון כעמון
 משמט מלוחין ומחפורין דמלח וצון
 עד עלמא שארא דעמי יבזונון
 ושאר שבטיא יחסנונונון זאת להם
 תחת גאונם כי חרפון יגדלו על עס
 יהוה צבאות דא להון חלק את רבבותון
 ארי חסידו ואת רבבו על עמיה דש
 צבאות נורא יהוה עליהם כי רזה את
 כל אלהי הארץ וישתחוולו איש
 ממקומו כל איי הגוים דחילא ש אמר
 למפרק הון ארי אמאיך ית כל דחלת
 ארעא ויבעון מן קדמוהי גבר מאתליה
 כל נגזות עממא גס אתם כושים חללי
 חרבי המה אף אתון כושיא קטילי
 חרבי תהון ויטי ידו על צפון ויאבד
 את אשור וישם את עינוה לשממה
 ציה כמדבר וידיים מחת גבורה תיה
 על צפונא ויאבד ית אתוראה וישו
 ית עינוה לעדו אשתממו כמדברא
 ורצו בתופה עדרים כל חיתוגי גס

ג
 אר
 ג

כמדם וקיימנא חיינו לעמלה תין לי כלם כי מואב וישתחו ורפי וקיימנא יעבדוך ג בו לבזה יזכרו גוים יעבדהו

קאתגם קפוד בכפתריה ילינו קור
ישורר בחלון חורב כסף כי ארז
ערה ישרון בגוה עדין דכל חיות
בא אף קתין אף קופדין בפירתו
תרעהא יכיתון קל עופא דמנציה
בכוהא חלובו תרעהא וטלהא סתרו
זאת העיר העליזה הישבת לבטח
האמרה בלככה אני ואפסי עוד איך
היתה לשמה מרבץ לחיה כל עבר
עליה ישרק יניע ידו דא קורא תקיפת
דיתכא לרחצן דאמרא בליכא אנא
ולית בר מני עוד איכדין הות לעדו
בית משורי חיות כללא כלדיעבר עלה
וכלי וינד בידיה
והגאלה העיר הינה יידמוהיא
ומתפרקא קרתא דמסגיא לאר גלא
לא שמעה בקול לא לקחה מוסר ביה
לא בטחה אלהיה לא קרבה לא
שמעת בקול עבדוהי נביא זלא
קבילת אלפן במימרא דש לא אתרחעת
ולפולחנא דאלהיה לא אתקרבתי שריו
בקרבה אריות שואגים שפטיה זאבי
ערב לא גרמו לבקר וברכהא בגוה
פאדין נהמין דינחא דיכי דמשא

מל
בל
ורשוה
וקיר

לא מורכין לעפרא נביאיה פחזים
אנשי בגדת כהניה חללון שחמסו
תורה נבי שקהון דבגוה באשיז
גבדין שקדין כהנא מפסין קודשא
חטפין באורייתא
צדיק בקרבה לא יעשה עולה בבקר
בבקר משפטו יתן לאור לא נעדר
ולא ידע עול בשותף זכאה אמר
לאשראה שכינתה בגוה לית קדמוהי
למעבר שקר הא כניהור צפרא דאזיל
ותקין כיין דיניה נפיק לאפרש זלא
מתעכב ולא ידעין עוליא בהרתא
הכרתי גוים נשמו פנתם החרבתי
חוצותם מבלי עבר נצדו עדיהם מבלי
איש מאין יושב שיעיתי עממיה
אצריאה בירנתהון אחרי בית שוקיהן
מבלי עדי צדיאה קרויהון מבלי אנש
מבלי יתיב אמרתי אדתי ראי אותי
תקחי מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר
פקדתי עליה אכל השכימו השחיתו
כל עלילותם אמרית ברם תדחלון מן
קדמי תקבלון אולפן ולא יפסוק מדווחון
מארע בית שכינתי כלטבון דאמלית
להון איתי להון ככין אקדימו חבילון כל

כ
כ

י

מל

י
ומל
וחד
מענה
להי
קדס
וחס

משפטון וסימכד ואיש ואשה ישב איוס בקשו ש צדיק בחיק - ולא יכרת וסימכד כל בשר עבר שם המות מעונה

עובדיהו' וז' לכן חכו לינאסיהו' וז'
ליום קומי לעד כי משפטי לאסוף
גוים לקבצי ממלכות לשפך עליהם
זעמי כל חרוץ אפי כי באש קנאתי
תאכל כל הארץ בכי סדו למימרי
אמר שי ליום אתגליותי למדן ארי
דיני לכנשא עממיא לקרנא מלכותא
למשפך עליהו' חמתי כלתקוף רוגזי
ארי באישת פורענותי יסופון כל
רשיעי אדעא כי אז אהפך אלעמים
שפה ברורה לקרוא כלם בשם יהוה
לעבדו שם אחר ארי בכי אשני
על עממיא ממלל חד בחיר לעלאה
כולהו בשמא שי למפלח קדמוהי
כתף חד מעבר לנהרי כושי עתרי
בתפיצי יוכלון מנחתי מעבר לנהרי
הודו ברחמי יתובון גלות עמי ואתגלאו
ויהו' מיתן להו' הא פקורבני ביום
ההוא לא תבשי מכל עלילותי אשר
פשעתי כי אז אסיר מקרבך עליזי
גאותך ולא תוסיפי לגבה עור בהר
קדשי בעדנא ההוא לא תיבהתין מכל
מכל עובדך בשיא דמדינת במימרי
ארי בכי אגלי מגויך תקיפי תשבחתך

ח

ב

ב

ב

ב

מב

ולא תיספי לאתברבא עוד בטורא
דקודשי וזה שארתי בקרבך עם עני
ודל וחסו בשם יהוה ואשאר בגויך
עם ענותן ומקביל עולבן דיתרחצון
בשמא שי שארית ישראל לאיעשו
עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא נפיו
לשון תרמית כיהמה ירעו ורצו ואין
מחריף שארא דישרא לא יעבדו
שקר ולא ימללון כדכי ולא ישתבח
בפומהו' לישן דנכליז ארי אנון תפלתו
ויערוז ולית דמנדי
ציון חריעו ישראל שמחי ועלי בל
לכ בת ירושלם שכי כנשתא דציון
יבעו ישראל חדא וכו' בכל לב
כנשתא דירושלם הסיר יהוה משפט
פנה איבך מלך ישראל יהוה בקרבך
לא תיראי דע עור אגלי יצ דיני שוקא
מגויך פלי בעלי דכך מלכיה דישרא
יפ אמר לאשרא שכינתיה בגויך לא
תרחליז מן קדם בישא עוד
ביום ההוא יאמר לירושלם אל
ציון אלירפני דיק בעדנא ההוא יתאמר
לירושלם לא תרחליז ציון לא יתדשון
ידך יהוה אליך בקרבך גבור ישיע

משאתה בליש וסימכיה החלה העיזו ארוחה כוגי ויתן משאתה לגבהה ולית דכור מעשפטיך ולית דכור

ושיש עליך בשמחה יחריש בחדותו
יגל עליך ברגל ישי אהיך אמר לאשואו
שכינתיה בגוין גיבר פריק יחדי עליך
בחדו יבכוש על חובך ברחמיה
ידוין עליך בדין ינגי ממנו עראספת
ממך היו משאת עליה חרפה רחיו
מעכבין בך זמני מועדיך אדחיקת
מגוין וי עליהוץ על רחיו נטלין זיתון
לקבליך ומחסידין לך הנני עשה
את כל מעניך בעת ההיא והושעת
את הצלעה והנדה אקבץ ושמתי
לתהלה ולשם בכל הארץ בשמתי האנ
עבד גמירא עם כל משעבדך בעדנא
ההוא ואפרוק ית מטלטליא ומבדנא
אקריב ואשוינון לתושבא ולשום
בכל ארע כהתתיון בעת ההיא אביא
אתכם ובעת קבצי אתכם כי ארנן
אתכם לשום ולתהלה בכל עמי הארץ
בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר
יהוה בעדנא ההוא אעיל יתכון ובעדנא
ההוא אכניש יתכון ארי אתיך יתכון
לשום ולתושבא בכל עממי ארעא
כד אתיב ית גלותכון לעיניכון אמר ישי

נג פס

בשנת שתים לדרין ש המלך בחדש
הששי ביום אחד לחדש היה דבר
יהוה בירחי הנביא אלזר בבל בן
שאלתיאל פחת יהודה ואליהו שע
בן יהו צדק הכהן הגדול לאמר בשנת
תרתינן לדריוש מלכא בירחא שתיתא
ביום אחד לירחא הזה פתגם נבואה
מן קדם ש ביד חגי נביא לות זרובבל
בד שאלתיאל רבה בבית יהודה לות
יהושע בד יהו צדק כהנא רבא למימר
כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה
אמרו לא עתכא עת יהוה להבנות
בדנן אמר ישי צבאות למימר עמא חדי
אמרו עד כען לא מטא עידן בית
מקדשא דשי לאתבנא
ויהי דבר יהוה בירחי חגי הנביא לאמר
זהו פתגם נבואה מן קדם ש ביד חגי
נביא למימר יהעת לכם אתם לשבת
בבתיכם ספונגים והבית הזה חרב הכדין
כשר לבון דאתון יתכין בבתיא דמטולין
בכיון ארציא ובית מקדשיא חדין
חרוב ועתה כה אמר יהוה צבאות

ולשם ד סימנא ד ילד גם הוא ולתפארת מעניך בעת ההיא ולתפארת שאלתיאל ב סימנא בשנת אחרת וכולה

תחזקת

ומל

ומל
ומל

ומל

ומל

ומל

לעמאלמימר מימרי בסער כון אמר
פני יער יהוה את דנה זרבלבן שולתאל
פחת יהודה ואת דנה יהושע בן יהונדן
הכהן הגדול ואת דנה כל שארית העם
ויבאו ויעשו מלאכה בבית יהוה צבאות
אלהיהם ואמר ש ית לוח זרבלב
שאלתאל רבא בבית יהודה וית לוח
יהושע בר יהונדן כהנא רבא וית לוח
כל שאר ארעמא ואתו ועבדו עבדות
בבית מקדשא דש צבאות אלהון
ביום עשרים וארבעה לחדש
בששי בשנת שנים לדרין של המלך
ביום עשרין וארבעה לידהא בשנת תאה
בשנת תרתין לדרין של מלכא בשביעי
בעשרים ואחר לחדש היה דבר יהוה
בירחג הנביא לאמר בשביעי אחר
בעשרין וחד לידהא הזה פתגם נבואה
מן קדם ש ביד חגי נביא למימר אמר
נא אל זרבלב בן שולתאל פחת יהודה
ואליהושע בן יהונדן הכהן הגדול
ואל שארית העם לאמר אימר פען
לזרבלב בר שאלתאל רבא בבית
יהודה וליהושע בר יהונדן כהנא
רבא ול שאר ארעמא למימר מימרי

א

א

הנשאר אשר ראה את הבית הזה נכבד
הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלא
כמהו כאין בעיניכם מן כון ראשתאר
רחא ית בביתא הדין כי קריה קדמא
ומא אתון חזן יתיה כען הלא כדליתווי
כין הוא בעיני כון ועתה חזק זרבלב
נאם יהוה וחזק יהושע בן יהונדן
הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם
יהוה ועשו כיאני אתכם נאם יהוה
צבאות וכען תקם זרבלב אמר יי
ותקם יהושע בר יהונדן כהנא רבא
ותקם כל עמא דארעא אמר יי ועבדו
ארי מימרי בסער כון אמר ש צבאות
את הדבר אשר ברת אתכם בצאתכם
ממצרים ורוחי עמדת בתוככם אל
תיראו ויתפתגמא דגזרית עמכון במפקדון
ממצרים ונביי מלפין כיני כון לא תדלוין
כי כה אמר יהוה צבאות
עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את
השמים ואת הארץ ואת הים ואת
החרבה ארי כדנן אמר יי צבאות עוד
חדא זעירא היא ואנא מזיעית שמיא
וית ארעא וית ימא וית יבשתא וחדעשת
את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים

is

4

שאלתאל ג וסימב יי ושמע ושלוח חין ושלוח חין ג ויער ג וסימב זרבלב פול יהודים ג נאם ש צבאות כן בן

ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר
 יהוה צבאות ואזיע את כל עממיא
 ויתן חמדת כל עממיא ואמלי ית
 ביתא הדין יקרא אמר ש צבאות לי
 הכסף ולי הזהב נאם יהוה צבאות
 דילי כסף אודילי זהב אמר ש צבא
 גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון
 מן הראשון אמר יהוה צבאות במקום
 הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות
 סג יחי יקריה דביתא הדין בתלוא
 מן קדמאה אמר ש צבאות ובאתלא
 הדין אתיך שלמא אמר ש צבאות
 בעשרים וארבעה לשע
 בשנת שתים לדין שיהיה דבר יהוה
 אלחגי הנביא לאמר ובעשרין וארבעה
 לתשיעאה בשנת תרתין לדין שיהיה
 פתגם נבואה מן קדם ש עס חגי נביא
 למימר יפה אמר יהוה צבאות שאל
 נא את הכהנים תורה לאמר כדנן
 אמר ש צבאות שאל כענ ית
 כהניא אורייתא למימר הן ישא איש
 בשר קדש בכנף בגדו ונגע בכנפו
 אלה לחם ואלה נזיד ואלה יין ואלשמן
 ואלכלמאכל היקדש ויענו הכהנים

ב
 פס
 דמין

פו
 חן

ב
 להשיע
 שנת
 וכול
 ביד
 חג

ל
 ל

ויאמרו לא הא פול גבד כסד קדש
 בכנף לשיה זיקרב ככסותיה ללחמא
 ולתכשילא ולחמרא ולמשחא ולכל
 דמתאכיל היתאסר ואתיכו כהניא
 ואמרו לא ויאמר חגי אסיגע טמא
 נפש בכל אלה היטמא ויענו הכהנים
 ויאמרו יטמא ואמר חגי אם יקרב
 טמי נפשא בכל אליך היסתאכ ואתנו
 כהניא ואמרו יסתאכ

ויען חגי ויאמר כן העם הזה
 וכך חגוי הזה לפני נאם יהוה וכך כל
 מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא
 הוא ואתיב חגי נביא ואמר כן עמא
 הדין זכנ כנשתא הדיא קדמי אמר
 ש זכין כל עובדי ידיהון ודיקרבון
 חמן מסאב הוא ועתה שימונא
 לבבכם מזהים הזה ומעלה מטרם
 שום אכין אלאכין בהיכל יהוה ופען
 שון פען ליכזון מן יומא הדין ולעילא
 עד לא יתסם נדבך על נדבך בהיכלא
 די שמה יותם בא אל ערמת עשרים
 והיתה עשרה בא אל היקב לחשן
 חמשים פורה והיתה עשרים ומדחיות
 עליך לערמת עשרין והוויא עסרה

ב פיסן אית בהו לי ולי וסימנתי הכסף לי גלעד קדמא - ס טמא ד וסימנתי והנגע בכל טמא שפרנס ב בו אם יגע חג

עלין אתון למעצרת דבה חמשיין גרין
דחמר דהוין עסרין והכית אתכם
בשרפון ובירקון ובכרד את כל מעשה
ידיכם ואיזאתכם אלי נאסיהוה יחזית
יתכון בשרפון ובירקון ובכרד את
כל עובדי ידיכון דלית יכון תבין לפלוג
אמר ששימונא לבככם מן היום הזה
ומעלה מיום עשרים וארבעה לתשיעי
למן היום אשר יסר היכל הוה שימו
לבככם שווי כעין ליכון מן יומא חדין
ולעילא מיום עסרין וארבעה לתשיעי
למן יומא שרי לאשת כללא היכלא
דש שווי לכון העור הזרע במגורה
ועד הגפן והתאנה והרמון ועץ הזית
לא נשא מן היום הזה אברך העד
כעין עיבורא כאידרא ועד כעין גופנא
ותינא ורמונא ואילני זיתא לא
טענו מן יומא חדין אברך
ויהי דבריהוה שנית אלחגי
בעשרים וארבעה לחדשי לאמר
זהה פתגם נבואה מן קדם ש תנינות
עם חגי בעסרין וארבעה לירחא
למימר אמר אלזרכל פחתיהוה
לאמר אני מדעיש את השמים ואת

הארץ אימר לזרכל רבא דבית
יהודה למימר אנא מזיעית שמאי
וית ארעא והפכתי כסא ממלכות
והשימתי חזק ממלכות הגוים והפכתי
מרכבה ורכביה וירדו סוסי ורכביהם
איש בחרב אחיו ואהפוך כורסי מלכות
ואתכר תקוף מלכות עממאי ואהפוך
חכין ורכביהו דיתקטלו סוסי ו
דרכביהו גבר בחרבא דאחיהו ביום
ההוא נאסיהוה צבאות אקחך זרכל
כך שאלתיאל עבדי נאסיהוה ושמתי
בחזקתם כיבד בחרתי נאסיהוה צבאות
בעדנא ההוא אמר ש צבאות אקדכינך
זרכלך שאלתיאל עבדי אמר יי
ואשוינך בגלף דעקא על יד ארי
כך אתרעיתי אמר יי צבאות

ג
שמיני
בין
ושמתי

לח פס

בחדש השמיני בשנת שתים לדיוש
היה דבריהוה אלזכריה בן ברכיה בן
עדו הנביא לאמר בידחאתמינא
בשנת תתין לדיוש הזה פתגם נבואה
מן קדם ש עם זכריה בן ברכיה בן

מלע

נאס ש צבאות בן וסימכ ונבחר כי אשבר באוריה קדם וקמתי ונאטארה ושבת תמוש והעבדתי וגלית חייני מנה בתרד לחזק
לי הכסף ובמקום קדמא ובתל דאקחך שוכו שסנו מפתח ושלחה הויעזרה היפלו ממלא בתורת הנש נהם

עדו נביא למימר קצף יהיה על אבותיכם
קצף יהיה רגז מן קדם ש על אבותיכם
על דארגיו קדמוהי ואמרת אלהם
כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם
יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה
צבאות ותימר להוץ כדנן אמר ש צב
תובו לפולחני אמר ש צבאות זאת פני
במימרי לאיטבאל כון אמר ש צבאות
אלתהוץ באבותיכם אשר קראו אליהם
הנביאים הראשנים לאמר כה אמר
יהוה צבאות שובו נא מדר כיכם
הרעים ומעליליכם הרעים ולא שמעו
ולא הקשיבו אלי נאם יהוה לא תהוץ
כאצח תכון דאתנביאו להוץ נביא
קדמאי למימר כדנן אמר ש צבאות
תובו פען מאורחת כון בישו נא
זעובדי כון בישו זלא קבילו ולא
אציתו למימרי אמר ש אבותיכם איה
הם והנביאים הלעולם יחיו אצח תכון
אן אנון ואם תימרו נביא לעלמא
קיימין בקו שטא נביא לא לעלמא
קיימין אף דברי וחקי אשר צוית
את עבדי הנביאים הלא דשיגו
אבותיכם וישובו ויאמרו כאשר

ג
מל
בספ

סימ

י
41

ג
מל
בספ
תאנף

אמס יהוה צבאות לעשות לנו כדרךנו
וכמעללינו כן עשה אתנו ברם פתגמי
וקימי דפקידית ית עבדי נביא הלא
אדכיקו אצח תכון וזכו ואמרו כמא
דחשיביש צבאות למעבד — לנא
כאורחתנא וכעובדנא כין עבד עמנא
ביום עשרים וארבעה לעשר
עשר חדש הוא חדש שבט בשנת
שתים לדיוש היה דברי יהוה אלזכור
בן בר כיהו בן עדוא הנביא לאמר
ביום עשרין וארבעה לחד עשר ירחין
הוא ירחא שבט בשנת תרתין לדיוש
הזה פתגם נבואה מן קדם יש עם זכור
בר בר כיהו דר עדו נביא למימר ואת
הלילה והנהאיש רכב על סוס אדם
והוא עמר בין ההרסים אשר במצרה
ואחריו סוסים ארמים שרקים ולבנים
חזיתי כליליא והאגברא דביב על סוס
סמוק והוא קאים כין אילני הדסא
די בבבל וזכוריה סוסוון סומקין קחין
זחירין ואמר מה אלה אדני ויאמר
אלי המלאך הדבר כי אני אראך מה
המה אלה ואמרית מא אליך רבני
זאמר לי מלאכא דממלכא עמי אנא

כול
חס
ג
חס

סימ שובוג מלכות וקומו עבדו לך אמור להם שאר אולי ויעד דמלך ואשרח דהוקס אמר שכוניא פליג צדקיה הלך חס בעל בגל
ושב כל — אבותיכם ג מלכספ ולי כענבים קצף ש איה הם —

אחזיקך מאנון אליך ויען האיש
העמד ביך החסדים ואמר אלה אשר
שלח יהוה להתהלך בארץ ואתיבגדא
דקאים בין אילני הדסא ואמר אליך
דשלח ע להלכא בארעא ויענו את
מלאך יהוה העמד ביך החסדים ואמר
התהלכנו בארץ והנה כלהארץ ישבת
ושקטות ואתיבו ית מלאכא דקאים
בין אילני הדסא ואמר דהליכנא בארעא
זהא כל ארעא יתכא שליזא ושקטא
ויען מלאך יהוה ואמר יהוה צבאות
עדמתי אתה לא תרחם את ירושלם
ואת ערי יהודה אשר זעמתי זה
שבעים שנה ואתיב מלאכא דקאים
ש צבאות עדאימתי את לא תרחם על
ירושלם ועל קרוא דבית יהודה דאיתנא
עליהן לוט דנן שבעין שנין ויען
יהוה את המלאך הדבר כי דברים טובים
דברים נרחמים ואתיב ש ית מלאכא
דממליך עמי פתגמיך תקנין פתגמיך
דניחומיך ויאמר אלי המלאך הדבר
כי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות
קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה
ואמר לי מלאכא דממליך עמי אתנבי

א

א
ובעז

ל

ל
מל

אמר

למימר כדנן אמר ש צבאות מתפלע
אנא פורענות ירושלם וציון קנאה
דבא וקצף גדול אני קצף על הגוים
השואננים אשר אני קצפתי מעט ודמה
עזרו לדעה ורגז רב אנא רגז על
עממיא דערין שליזא דאנא רגזית
על עמי זעיר ואנון מסייעין לאכאשא
לכן כה אמר יהוה שבת
לירושלם ברחמים ביתי יבנה ביה
נאם יהוה צבאות וקו ינטה על ירושלם
בכין כדנן אמר ש אתוב לירושלם ברחמים
בית מקדשי ביתי יתבנה אמר ש
צבאות וחוטד משחתא יתנגד על
בען כותלי ירושלם ועוד קרא לאמר
כה אמר יהוה צבאות עוד תפוי צנה
ערי מטוב ונחם יהוה עוד את ציון
ובחר עוד בירושלם עוד אתנבי
למימר כדנן אמר ש צבאות עוד
יתמליך קרוי עמי טובא וינחיים ש
עוד ית ציון דיתרעי עוד בירושלם
ואשא את עיני וארא והנה
ארבע קרנות וזקפית ית עיני וחזית
זהא ארבע מלכוון ואמר אלהמלאך
הדבר כי מה אלה ויאמר אלי אלה

א

א
ה

ל
אמר
ח

א

מעט וסמכ ונשארתס ואוספה יתבו זרעס פנה וקצף הכחבס וכל איתנא וסו פסו כוור פלזות גבליש וסי ואמרת
אעלה תשבע על פך היהודים

אחר כבוד שלחני אל הגוים השוליים
אתכם כי חנגעכם נגע בכבת עיניו
ארי כדנן אמר יי צבאות בתי יקרא
דאמיר לאיתאח עליכון שלחני על
עממי אדכזיז יתכון ארי דמנזיק
לכון כיד מושיט ידיה למקרב בגלגלי
עיניה ופי הנני מנפא אתירי עליהם
והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה
צבאות שלחני ארי האנא מרים את
מחת גבורתי עליהון ויהון עדי לפלחון
ותדעון ארי יי צבאות שלחני

יה
כז
תקין
סוף

דני ושמחי בת ציון כי הנני
בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה בועי
והנא כנשתא דציון ארי הא אנא
מתגלי ואשרי שכנתי בגוין אמר
יי ונלוו גוים רבים אליהוה ביזס ההוא
והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעתם כי
יהוה צבאות שלחני אליך ויתוספון
עממי סגיאין על עמיה דש בעדנא
ההוא ויהון קדמי לעם ואשרי שכנתי
בגוין ותידעין ארי יי צבאות שלחני
לאתנבא ליך ונחליהוה את יהודה
חלקו על ארמת הקדש ונחר עור
בירושלם ויחסיץ יי לבית יהודה

אפס
בהעלה

חולקהון על ארעא דקודש ואיתרע
עור בירושלם יחס כלבשר מפני יהוה
כי נעור ממעון קדשו ספון כלדשיעא
מן קדם ש ארי אתגלי ממדור קודש
ויראני את יהוה שעה חכהן הגדול עמר
לפני מלאך יהוה והשטן עמר על
ימינו לשטנו ואחזיני ית יהושע
כהנא רבא קאים קדם מלאכא דיי
וחטא קאים על ימינה לאסטנא ליה
ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה בך
השטן ויגער יהוה בך הנחר בירושלם
הלוא זה אודי מצל מאש ואמר יי
לחטא יגער ש בך חטא ויגער ש בך
דאתרעי לאשראח שכינתיה בירושלם
הלא דיין אודי משייזב מיקי דא ויהושע
היה לשש בגדים צואים ועמר לפני
המלאך ויהוה שעה חכה ליה בנך דנסיבן
להון נשיץ דלא כשרן לכהונתא וקאים
קדם מלאכא ויען ויאמר אל העמדים
לפניו לאמר הסירו הבגדים דצאים
מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך
עונך והלבש אתך מחלצות ואתיב
ואמר לדמשמשיי קדמוהי למימר
אימרו ליה ויפיק נשיץ דלא כשרן

ל
ומל

ל

ל

ל

ל
בטע
//

ל
בטע

ל
וחס

וידעתם וסימנתי ונחלת והיו מלכים ונקתחלב גוים וארשתוך לי ונלוו ויהי בשכבו - נעור ל ומל ולית

לכהונתא מכיתה ואמר ליה חזי ואעתי
 מנך חובך ואלכישית יתך זכון ואמר
 ישימו צניף טהור על ראשו וישימו
 הצניף הטהור על ראשו וילבשוהו
 בגדים ומלאך יהוה עמך ואמר שו
 מצנפא דכיא על רישיה ושואו מצנפא
 דכיא על רישיה ואסכוהי איתתא
 דכשרא לכהונתא ומלאכא דש קאים
 ויעל מלאך יהוה ביהושע לאמר
 ואסהיד מלאכא דש ביהושע למימר
 כה אמר יהוה צבאותאם
 בדרכי תלך ואסאת משמרת תשמר
 וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את
 חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים
 האלה וכדנן אמר ש צבאותאם באורון
 דתקנן קדמי תהך ואם יתמטרת מימרי
 תיטר ואף את תדין לדמשם שיין
 בבית מקדשי ואף תיטר ית עזרת
 ובאחיות מיתא אחינך ואתיין לך
 רגלין מהלכין בין סרפא האליין
 שמענא יהושע הכהן הגדול אתה
 ודעיד הישבים לפניך כי אנשי
 מופת המה כי הנני מקיא את עבדי
 צמח שמע כען יהושע כהנא רבא

חס
 וזכון
 חס
 בלי

ג
 הגות
 ידעת
 תדין

ב
 מר
 בעי
 וסי
 ונעל
 שמע

את וחכרך דיתכין קדמך אלי גבריין
 כשריין למעבד להון נסא אנון אלי
 האנא מיתי ית עבדי משיחא דיתגלי
 ביהנה האכז אשר נתתי לפני יהושע
 על אכז אחת שבעה עינים הני מפתח
 פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את
 עון הארץ ההיא כיוס אחר וארי הא
 אכזא דיהכית קדם יהושע על אכזא
 חדא שבעה חזין לה האנא גלי חזיתה
 אמר ש צבאות ואעדי ית חוב ארעא
 ההיא כיוסא חד כיוס ההוא נאם יהוה
 צבאות תקראו איש לדעהו אלתחת
 גפן ואלתחת תאנה בעדנא ההוא אמר
 יצ צבאות תעדעון גבד לחבר יה
 לתחות פירי גופנוהי ולתחות פירי
 תינוהי וישב המלאך הדבר בי ויעלני
 באיש אשר יעור משנתו ויתב מלאכא
 דממליל עמי ואערני כגברא דמיתער
 משנתיה ויאמר אלי מה אתה ראה
 ויאמר ראיתי והנה מנרת זהב בלה
 וגלה על ראשה ושבעה נרות עליה
 שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר
 על ראשה ואמר לי מא את חזי ואמרת
 חזיתי זהא מנרתא דהכא כולה

חס

ואמר
 חס
 חס
 חס

וכל כותב כות מל במשלה כולה חס במנא מל לך התחמס חס וילבשהו חס בליע וסימ המלבשכס שני וילבשהו בגלים וילבשם וינעלום
 והלבשון לדכיא וכל אורי כות במנא ואת ערת גרין חס

וגדלתא על דיישה דשבעה בוצינהא
דעלה שבעה ושבעה דמר יקין
מנהון משחא לבוצינהא דעל דיישה
ושנים זיתים עליה אחד מימין הגולה
ואחד על שמאלה ותריז זיתין דעלה
חד מימין גולתא ואחד על שמאלה
ואען ואמר אלהמלאך הדבר כי
לאמר מהאלה אדני ואתיבית ואמרית
למלאכא דמחליל עמי למימר מא
אלין רבוני ויען המלאך הדבר כי
ויאמר אלי הלא ידעת מהמהאלה
ואמר לא אדני ואתיבית למלאכא דמחליל
עמי ואמר לי הלא ידעת מא אנון אלין
ואמרית לא רבוני ויען ויאמר אלי
לאמר זה דבר יהוה אל זרובבל לאמר
לא בחיל ולא בכח כי אסכרוהי ואמר
יהוה צבאות ואתיב ואמר לי למימר
דין פתגמא דש עס זרובבל למימר
לא בחיל ולא בגבורא אלהיך כמימרי
אמר ש צבאות מיאתה הר הגדול
לפני זרובבל למישר והו צא אתהאנן
הראשה תשא ותחזן לה מא את
חשיבא מלכותא טפשתא קדם
זרובבל הלא כמישרא וגלית משחיה

ג
בדל
ח
ח
וב
מ

ואמר שמיה מלך דמיך דישלוט בכל
מלכותא ויהי דבר יהוה אלי
לאמר יהוה פתגם נבואה מן קדם ש
עמי למימר ידני זרובבל יסדו הבית
הזה וידיו תצבענה וידעת כי יהוה
צבאות שלחני אליכם וידני זרובבל
שראא למכני ביתא הדין וידוהי
ישכלליניה ותידעון אריש צבאות
שלחני לאתנבאא עליכון
כי מי בן ליום קטנותו שמחו
וראו אתהאנן הבדיל בין זרובבל שבעה
אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל
הארץ אדני מן הוא דיני דבסר יומא
דין על בננא דהוא זעיר הלא יתוב
זיחדי כד יחזי יתאנן משקול דלתא
בידא דזרובבל שבעה נדבכין כאלין
קדם ש גרין עובדי בני אנשא בכל
ארעא ואען ואמר אלין מה שני חזתים
האלה עלימין המנורה ועל שמאלה
ואתיבית ואמרית ליה מא תריז זיתא
האלין עלימין מנרתא ועל שמאלה
ואען שנית ואמר אלין מה שתי שכלי
הזתים אשר ביד שני צנתרות הזהב
המריקים מעליהם הזהב ואתיבית

סליק

ומל

ג
בדל
ח
ח
וב
מ

ושנים
ושלשה
עשר
וכבוד
ומל
קדם
ח

אמר ש צבא ד וסימנא לא במחיר ומלאכי גדול ואשוב לאביחיל קומ בהקצין ומן בן יכבד אב לכול ספ במג הארצה כי שנת חזקו
ואמר דכח ויאמר וקל ואמר ד וסימ עמלקי לא טוב מנרת יפתחו

תנינות ואמרית ליה מאתלין שובלי
זיתא דכיד תלין אסקריטוון דדחב
דמריקין מנהון משחא לכוניני דהנא
ויאמר אלי לאמר הלוא ידעת מה אלה
ואמר לא אדני ואמר לי למימר הלא
ידעתא מא אלין ואמרית לא רבוני
ויאמר אלה שני בני דיעהר העמדים
על אדון כלה ארץ ואמר אלין תלין
בני דכדכא דקיימין קדם רבון כל
ארעא ואשונב ואשא עיני
ואראה והנה מגלה עפה וזתכית וזקפית
עיני וחזית והא מגלא פרחא ויאמר
אלימה אתה ראה ואמר אני ואחמגלה
עפה ארכה עשרים באמה ורחבה
עשר באמה ואמר לי מא את רחזי
ואמרית אנא חזי מגלא פרחא אורכה
עשרין אמיץ ופותיה עשר אמיץ ויאמר
אלי זאת האלה היוצאת על פני כל
הארץ כי כל הגנב מזה כמזה נקח וכל
הנשבע מזה כמזה נקח ואמר לי מא
מומתא דעתידא למפק על אפי כל
ארעא ארי כל דגניב ומכדיב מידא
לקי וכל דמקיים בשמי לשקר מידא
לקי והוצאתיה נאם יהוה צבאות ונאח

5
בליג
4
מז
בליג
בג
ובכח
וקי
והוצת
מזה
זאת
האלה
ושלח
אין
פריץ

11

אל בית הגנב ואל בית הנשבע בשמי
לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עניו
ואת אבניו אפיקתה אמר יצבאות
ותיעול לבית גנבא ולבית דמקיים
בשמי לשקר וזתכית בגו ביתה ותשיני
זית אעוהי דית אכנוהי ויצא המלאך
הדבר בי ויאמר אלי שאנא עניך
ודאה מה היוצאת הזאת ונפק מלאכא
דממליל עמי ואמר לי זקוף כעין עיניך
וחזי מן דגלן אלין ויאמר מהדיא ויאמר
זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינס
בכל הארץ ואמרית מא אנון ואמר
אלין עמא דהו נסביז זיהבין במכילתא
דשקרא זה אנון גלן קדם כל יתבי
ארעא והנה ככר עפרת נשאת וזאת
אשה אחת יושבת בתוך האיפה והא
עממין קלילין מגלן יתהון כקלילין
וזאתו עממין אוחדנין ויתכין כרת דהון
על דהו נסביז זיהבין במכילתא דשקרא
ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל
תוך האפה וישלך את אבן העפרת
אל פיה ואמר על דא אתחייבו וגלן
על דהו נסביז זיהבין במכילתא
דשקרא זאתו עממין אוחדנין ויתכין

ג
ה
פ
ז

עשרים באמה 4 בליג וקיימין ואת המושכן ויעשו כל חכם לב ותאון שלשה מכו ארכה עשרים באמה 4 אחת ח זק פה וסיה
ינצנע ויקבו סגר ויחלק גזרו ככל כיור המחלקת וכל חקה מדה שנה תורה כותב בליל נקי יהיה לביתו שנה אחת 4

באתרהוין ואשא עיני וארא
והנה שתיים נשים יוצאות ורוח נפשות
והנה כנפים כנפי החסידה ותשנה
את האפה בין הארץ ובין השמים
וזקפית עיני וחזית והא תרתי מדינן
גלין ועממין קלילין מגלין יתרוץ
בקלילן כמא דמשתדי נשוא ואגלאו
יתעמא דהו ונסבין ויהבין במכילתא
דשקרא לביני מלכות עממי ארעא
דתחות כל שמיא ואמר אלהמלאך
הדבר בי אנה חמה מולכות את האפה
ואמרית למלאכא דממליל עמי לאן
אנון מגלין יתעמא דהו ונסבין ויהבין
במכילתא דשקרא ואמר אלי לכות
לה בית בארץ שנער וחופן והשחה
שם על מכנתה ואמר לי לא תקנע להוין
אתר במדינת ככל דיתעכבון ויתאחזון
תמן עד דימטי זמנהוין
ואשב ואשא עיני וארא והנה ארבע
מרכבות יצאות מבין שני ההרים
וההרים הרי נחשת וזת בית וזקפית
עיני וחזית והא ארבע דתיביא נפקן
מבין תריין טוריא וטוריא טורי
נשא במרכבה הראשנה סוסים

ב
מל
אבע
ז
ח
את
האפה
קולן
בתל
וסול
מוסף
קולן
קרימ
כח
ק
ג
לא
מפיק
הי
ג
ח
בס
ופלג

ארמים ובמרכבה השנית סוסים
שחרים וברתיכא קדמי תא סוסוין
סומקין וברתיכא תנייתא סוסוין ואומין
ובמרכבה השלישית סוסים רבעים
ובמרכבה הרביעית סוסים ברדנים
אמצים וברתיכא תליתיתא סוסוין
חורין וברתיכא רביעיתא סוסוין ופצחין
קטמנין ואעין ואמר אלהמלאך הדבר
בי מה אלה אדני ואתיבית ואמרית
למלאכא דממליל עמי מא אלין דבנוי
ויען המלאך ואמר אלי אלה ארבע
רוחות השמים יוצאות מהתיצבע על
אדון כל הארץ ואתיב מלאכא ואמר
לי אלין ארבע מלכוין דאנין כארבע
רוחי שמיא גלין מלאת עדא קדם לבון
כל אדעא אשרבה סוסים השחרים
יצאים לארץ צפון והלכנים יצאו
אל אחריהם והברדנים יצאו לארץ
התימן ודבה סוסוין אופמין נפקין
לארע צפונא וזחורין נפקו בתריהוין
ופצחין נפקו לארע דרומא והאמצים
יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ
ויאמר לבו התהלכו בארץ ותתהלכו
בארץ וקטמנין נפקו ובעו למיזל

לשו
ח

ב
מל
נשים
רוחות
דלשאב
מים
יציאת
כח
וש
יציאת
כח

יציאת כח

לה ג לא מפיק הי וסימכ אהל נבח לביתה דבעז חר בתנ וחד בנב וחד בכח יוצאות ב מל נשים רוחות דלשאב מים יצאות

להלכא בארעא ואמר איזילו הליכו
 בארעא והליכו בארעא ויזעק אתי
 וידבר אלי לאמר ראה היוצאים אל
 ארץ צפון הנח את דוחי בארץ צפון
 ואכריז עלי ומליל עמי למימר
 חזו דכלל לארע צפונא אימר להון
 עבדיו ויתדעותי בארע צפונא
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
 זהו פתגם נבואה מן קדם ש עמי
 למימר לקוח מאת הגולה מחלדי
 מאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה
 ביזם ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה
 אשר באו מבבל סבמין בני גלותא
 מחלדי ומן טוביה ומן ידעיה ותייתי
 את ביזמא ההוא ותיעול לבית יאשיה
 בר צפניה דאתו מבבל ולקחת כסף
 וזהב ועשית עטרוזת ושמת בראש
 יהושע בן יהו צדק הכהן הגדול
 ותיסב כסף וזהב ותיעביד כלי לזב
 ותשוי בדישי יהושע בר יהו צדק
 כהנא רבא ואמרת אליו לאמר
 כה אמר יהוה צבאות לאמר הנח
 איש צמח שמו ומתחתיו יצמח
 ובנה אתה כל יהוה ותימר ליה

ל

ל

ז
בטע
ברו

ל

ח
ז
ב
ח

ז
ח

למימר כדנן אמר ש צבאות למימר
 הא גברא משיחא שמייה עתיד דיתגלי
 ויתרבי ויבני יתהיכלא דשן והוא יבנה
 אתהיכל יהוה והוא ישא חור וישב
 ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו
 ועצת שלום תהיה בין שניהם הוא
 יבני יתהיכלא דשן והוא יטול זיו ויתב
 וישלוט על כורסוהי ויהי כהן רב על
 כורסוהי ומלכא דשלמא יהי בין
 תרויהון והעטרות תהיה לחלם ולטוביה
 ולידעיה ולחזן בן צפניה לזכרון בדידי
 יהוה ותשבח אתהי לחילם ולטוביה
 ולידעיה ולחזן בר צפניה לדברנא
 בהיכלא דשן ורחוקים יבאו ובנו
 בהיכל יהוה וידעתם כיהוה צבאות
 שלחני אליכם והיה אם שמעת שמעון
 בקול יהוה אלהיכם ומאדע רחיקא
 ייתון ויבנו בהיכלא דשן ותדעון ארי
 יצ צבאות שלחני לאתנבא להון ויהי
 אם קבלאת קבלון למימר ראדש אלהון
 ויהי בשנת ארבע לדרוש
 המלך היה דבר יהוה אל זכריה
 בארבעה לחדש התשעי בכסלו ויהוה
 בשנת ארבע לדרוש מלכא ההוה פתגם

ובאת בטע ברו וסימכ ואקמות במשמעהו ודכחנא דמכדנן ואקיימת בגלותא תלייתא - לזכרון ח וסימ ויהיה היום והיה
 לך ונשא מהרן וחז ולקחת וביזם שמחתכס והיו האבנים והעטרוזת דונשא וחז חס - התשעי ד חס וקראו צום התשעי בכסלו לישוע

וְלָכֵן שָׁמוּ שְׁמִיר מִשְׁמוֹעַ אֶת־
 הַתּוֹרָה וְאֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה
 צִבְאוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד הַנְּבִיאִים הָהֵם
 וַיְהִי קֶצֶף גָּדוֹל מֵאֵת יְהוָה צִבְאוֹת
 וְלִכְהוֹן שׁוֹי אֹת תְּקִיף כְּשֶׁמִּירָא
 מִלִּקְבֵּל אֵת אֲוִירֵית אֲדִית פֶּתַח מִיָּא
 דְּשִׁלַּח יֵי צִבְאוֹת כְּמִימְרֵיהּ בְּיַד
 נְבִיא קְדָמָא וְהוּא רַגְזָא רַב מִן קֳדָם
 יֵי צִבְאוֹת וַיְהִי כֹאֲשֶׁר
 קָרָא וְלֹא שָׁמְעוּ בֶן יִקְרָאוּ וְלֹא אֲשַׁמַּע
 אָמַר יְהוָה צִבְאוֹת וְהוּא כְּמֵאֲדָתָנְכוּ
 לְהוֹן נְבִיא וְלֹא קָבִילוּ כִּי יַעֲרֹץ
 קֳדָמִי וְלֹא אֶקְבִּיל עֲלוֹתָהוֹן אָמַר יֵי
 צִבְאוֹת וְאֶסְעֵרְם עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 לֹא יִדְעוּם וְהָאָרֶץ נִשְׁמָה אַחֲרֵיהֶם
 מֵעַבְרָא וּמִשְׁבַּח וּשְׁיִמוֹ אֶרֶץ חֲמֻדָּה
 לְשִׁמְהָ וְאֶבְדֵּינָהּ בִּינֵי עַמֵּי מִיָּא
 דְּלֹא יִדְעוּנָהּ וְאֶדְעָתָנְכוּ בְּתִלְיָהוֹן
 מִדְּעֵדִי וּמִדְּתֵאִיב עַל דְּשׁוֹיָא אֶדְעָ
 חֲמֻדָּתָא לְעֵדִי וַיְהִי דְּבָרֵי
 יְהוָה צִבְאוֹת לֵאמֹר וְהוּא פֶתַח נְבוֹאָה
 מִן קֳדָם יֵי צִבְאוֹת לְמִימְרֵיהּ אָמַר
 יְהוָה צִבְאוֹת קִנְיָתִי לְצִיּוֹן קִנְיָתִי
 גְּדוּלָּה וְחֻמָּה גְּדוּלָּה קִנְיָתִי לְהַכְדֵּן

ב
 שש

י
 ח

ב
 במחול

כו
 בן

י
 שמע
 דבר
 וישע
 הצוס
 קנתי
 צוס

אָמַר יֵי צִבְאוֹת מִתְּפִלָּה אֲנִי מוֹדֵעַ
 צִיּוֹן קִנְיָתִי וְרַגְזָא רַב מִן קֳדָם יֵי
 עַמֵּי מִיָּא דְּאֶקְבִּילוּ אֵיכָּה אָמַר יְהוָה
 שְׁכֵנִי אֶל צִיּוֹן וְשִׁכְנִיתִי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם
 וְנִקְרָאָה יְרוּשָׁלַם עִיר הָאֱמֶת וְהָיָה
 צִבְאוֹת הַר הַקֹּדֶשׁ שִׁכְנֵי כְדֵן אָמַר יֵי אֲתוֹב
 לְצִיּוֹן וְאֲשֶׁרִי שְׁכֵנִיתִי בְּגוֹ יְרוּשָׁלַם
 וְתִתְקַדֵּי יְרוּשָׁלַם קִרְתָּא דְּקוֹשְׁטָא וְטוֹר
 בֵּית מִקְדָּשָׁא דְּיֵי צִבְאוֹת טוֹרָא קְדִישָׁא
 כֹּה אָמַר יְהוָה צִבְאוֹת עֵד
 יִשְׁכְּנוּ קִנְיָם וְזִקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם
 וְאִישׁ מִשְׁעֲנָתוֹ בִּירוֹ מִרְבֵּי יָמִים כְּדֵן
 אָמַר יֵי צִבְאוֹת עוֹד יִתְכּוֹן סִבִּין וְסִבִּין
 בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם וְגַבְרָא עוֹבְדֵי תְּקֵנָא
 יִגְבְּזוּ עֲלוֹהֵי מִסְגֵּי יוֹמִין וְרַחֲבוֹת דְּעִיר
 יִמְלֹאוּ יִלְדִים וְיִלְדוֹת מִשְׁחָקִים בְּרַחֲבוֹתָהּ
 וְרַחֲבוֹת קִרְתָּא יְרוּשָׁלַם יִתְמַלֵּין עוֹלָמִין
 וְעוֹלָמִין מִשְׁכָּחִין כִּפְתָּאָהָא
 כֹּה אָמַר יְהוָה צִבְאוֹת כִּי יִפְלֹא
 בְּעֵינֵי שְׂאֵרֵי תְּהֵם הַזֶּה בְּיָמִים הָהֵם
 גַּם בְּעֵינֵי יִפְלֹא נֶאֱמַר יְהוָה צִבְאוֹת כְּדֵן
 אָמַר יֵי צִבְאוֹת כִּד תִּיקַר דְּחִלְתִּי בְּעֵינֵי
 שְׂאֵרֵי דְּעַמָּא הָדִין כִּי מִיָּא הָאֵינוֹן
 אֶקְדָּמִי יִקְרוֹן אָמַר יֵי צִבְאוֹת

ויהי דבר יי צבאות ויסימכו ודבר שמע דבר דישעיה הצוס צמיתונ קנתי לעיר קנתי גדולה צוס א-משחקים
 ב וסיל במחול במחול

כה אמר יהוה צבאות הנני
מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמש כדנן אמר ש צבאות
האנא פריק ית עמי מארע מדנחא
ומארע מעלני שמ שא וזהבאתי אתם
ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני
איהיה להם לאלהים באמת ובצדקה
ואעיל יתחזק וישרון כגו ירושלם ויהיו
קדמי לעם ואנא אהוי להון לאלה בקשט
וכזכו כה אמר יהוה צבאות
תחזקנה ידיכם השמעו כימיס
האלה את הדברים האלה מפי הנביאים
אשר ביום יסד בית יהוה צבאות
ההיכל להבנות כדנן אמר ש צבאות
יתקפץ ידיכון דשמעין ביוםא האלין
יתפתגמא האלין מפוס נביא דבומא
דשרי לא שתכלא בית מקדשא דש
צבאות היכלא לאתבנאח כי לפני ימים
ההם שבר הארס לא נהיה ושבר הבונה
אינה וליצא ולבא איך שלום מז
הצר ואשלח את כל הארס איש בדעתו
ארי קדם מיתי יומיא האנוך אגרא
דאנשא לא חזה ואגרא דבערא ליתוה
ולנפקא ולעליא לית שלמא מז

ה
בלי

י

ה
ב

ה
ב

ה
ב

מעיקא ואגרי ית כל אנשא גבר
בכריה ועתה לא כימיס הראשונים
אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות
וכען לא כיוםא קדמא אנא לשארא
דעמא הדין אמר ש צבאות כיזרע
השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן
אתיבולה והשמים יתנו טלם והעלות
את שארית העם הזה את כל אלה
ארי בעדנא חהוא דרעא יהי שלם
גופנא תתין אבה דארעא תתין ית
עללתה ושמא ישמ שוננון בטלהון
ואחסין לשארא דעמא הדין ית כל
ברכתא האלין והיה כאשר הייתם
קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל
כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל
תיראו תחזקנה ידיכם ויהי כמא דהיוון
לוטא בעממא בית יהודה ובית ישראל
פינא פרוק יתכון ותהון מבר כין לא
תידחלון יתקפץ ידיכון כ
כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי
להרע לכם בהקציף אבותיכם אתי
אמר יהוה צבאות ולא נקמתי ארי
כדנן אמר ש צבאות כמא דחשיבת
לאבא שא לכון כד ארגיו אבהתכון

י

י

ה
בטע

ה
בטע

י

בימים האלה ה' בליע וס' ימנ' תחזקנה זממתי ובמלאת קראו בזכרים - יסד ד' וס' הדביעות שימו תחזקנה מזוס - להרע וס' עממי להטיב נשבע זממתי חכמים מחר -

קדמי אמר יי צבאות ולא תבמימרי
כן שבת זממתי בימים האלה להטיב
את ירושלם ואת בית יהודה אליהו
כין תבית חשיבית ביום יא האלין
לאיטבא ליחבי ירושלם ולדבית
יהודה לא תדחלוקי אלה הדברים אשר
תעשו ודברו אמת איש את דעהו אמת
ומשפט שלום שפטו בשעריכם
אלין פתגמי אדת עדן מלילו קשטא
גבר עם חכריה קושטא ודינא דשלמא
דינו בקרוי כון ואיש את דעת רעהו
אלתחשבו כלבבכם ושבעת שקר
אלתאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי
נאם יהוה וגבר ית בשות חכריה לא
תחשבו כלבבון ושבעת אד שקרא
לא תרחמו ארי ית כל אלין דחיקית
אמר יי ויהי דבר יהוה
צבאות אלי לאמר כה אמר יהוה צבאות
צום הרביעי וצום החמישי וצום
השביעי וצום העשירי יהיה לבית
יהודה לששון ולשמחה ולמועדים
טובים והאמת והשלום אהבו כדנן
אמר יי צבאות צומא רביעא וצומא
חמישא וצומא שביעא וצומא

ה

ה
ז
ח
ט
י

י
יא
יב

יג

עסדא יהי לבית יהודה לביע ולחורא
ולמועדין טובין ולקשטא ושלמא רחמן
כה אמר יהוה צבאות עד
אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות
כדנן אמר יי צבאות עוד דייתון
עממין ויתבי קרוין סגיאין ויהלכו
ישבי אחת אחת לאמר נלכה חלוק
לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה
צבאות אלכה גם אני ויהלכון יתבי חורא
עם חורא למימר ניזיל מיזל לצללא
קדם יי ולמתבע אולפן מן קדם יי
צבאות דין לדין וימר איזילאקאנא
ובאו עמים רבים וגוים עצמים לבקש
את יהוה צבאות בירושלם ולחלות
את פני יהוה וייתון עממין סגיאין
ומלכוון דכדנן למתבע אולפן מן
קדם יי צבאות בירושלם ולבקש את יהוה
כה אמר יהוה צבאות
בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה
אנשים מכל לשנות חגוים ויהחזיקו
בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם
כי שמענו אלהים עמכם כדנן אמר
יי צבאות ביום יא האנן דיתקפון
עסרה גברין מכל לישני עממיא

יד
טז

יז
יח
יט

כ
כא

ולשמחה ג' וסימנ' לדיגון לששון מה זה עשה - ולבקש י' וסימנ' י' אורי צבאות מלא אכלם ויקם אדם לרדפק - אלה הדברים
ה' וסיג' אשר תדבר אשר דבר עשיתם אשר תעשו אשר צוה -

ויתקלון בכנה גבר יהודי למימר נחיל
 עמכון ארי שמענא דמימרא דרשי
 בסע דכון משא דבר
 יהוה בארץ חדרך ודמשק מנוחתו
 כי ליהוה עין אדם וכל שבמי ישראל
 מטר פתגמא דרשי בארע דרומא דמשק
 תתוב למחוי מארע בית שכינתיה ארי
 קדם שגלן עובדי בני אנשא אתרע
 בכל שבטא דישאל וגם חמת תגבל
 בה צור וצידון כי חכמה מאד דאף
 חמת תתוב למחוי מארע בית שכינתיה
 צור וצידון ארי תקיפת לחרא ותבן
 צר מצור לה ותצבר כסף כעפר
 וחרוץ כטיט חוצות ובנת צור
 תוקפא לה וכנשת כספא כעפרא
 וזה בא כסין שוקין הנה יהוה יורישנה
 והנה בים חילה והיא באש תאכלה
 שמתיר לה זירמי בימא עותרה
 זה בא בנורא תתוקד תלא אשקלון
 ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי
 הדיש מבטח ואבד מלך מעזה
 ואשקלון לא תשב תחזי אשקלון
 ותדחל ועזה ותזוע לחרא ועקרון
 ארי כהיתת מבית לוח צנה דייכר

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל
חם

כה
ו
מנה
קמ

מלכא מעזה ואשקלון לא תתיתב
 וישב ממזר באשדוד והכרת גאון
 פלשתים ויתכון בית ישראל באשדוד
 דהו בנה בנוכראין ואכטיל רבות
 פלשתאין וחסרת דמיו מפיו ושקצו
 מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו
 והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוס
 ואשי צי אכלי דמא ושקצא מבניהון
 ויסוף חילון וגיורין דישת ארון
 בהון יתוספון אף אנון על עמא דלחמ
 ויהון כדברין דבית יהודה ועקרון
 תתמלי בית ישראל כידושלם וחנית
 לבית מצבה מעבר ומשב ולא יעבר
 עליהם עוד נגש כי עתה ראית בעיני
 ואשרי בבית מקדשי שכינת יקרי
 ותקור דרע גבורתי כשור דאישא
 מקמליה סחור סחור מדעדי ומדתאב
 ולא יעבר עליהון עוד שלטון ארי
 פען גלית גבורתי לא יטבא להון
 גילי מאד בית ציון הדיע
 בתירושלם הנה מלכך יבוא לך
 צדיק וגושע הוא עני ורכב על חמור
 ועל עיר כן אתנות בו עי לחרא כנשתא
 דציון יבעי כנשתא דירושלם הא מלכך

וזה בא כסין שוקין הנה יהוה יורישנה
 והנה בים חילה והיא באש תאכלה
 שמתיר לה זירמי בימא עותרה
 זה בא בנורא תתוקד תלא אשקלון
 ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי
 הדיש מבטח ואבד מלך מעזה
 ואשקלון לא תשב תחזי אשקלון
 ותדחל ועזה ותזוע לחרא ועקרון
 ארי כהיתת מבית לוח צנה דייכר

בעיני כה וסימנך וגם מעצת ואדער וייטב בעיני ישראל יעמד נא דוד לפני גדלה נפשך וטוב בעיני והייתי שפל בבית יקרות ומשע צדע

אֶתִּי לְגֹיֶךָ זָכִי וּפְרִיק הוּא עֲנוּתֶךָ
וְכִיבַעֲלָחֶמֶר וְעַל עֵיל כֹּר אֶתְךָ
וְהַכְרַתִּי דָבָר מֵאֶפְרַיִם וְסוֹס מִירוּשָׁלַם
וְנִכְרַתְהָ קֶשֶׁת מִלַּחֲמָה וְדָבָר שְׁלוֹם
לְגוֹיִם וּמִשְׁלֹמִים עַד יָם וּמִנְהַר עַד
אֶפְסַי אֶרֶץ וְאֲשִׁי צִי דַת כִּיז מֵאֶפְרַיִם
זָסוֹס וְזֶן מִירוּשָׁלַם וְאֶת־כֹּר תִּקְוָה
עַד־יִקְרַב מִשְׁרֵית עֲמֻמָּיָא וִידִין
שְׁלֵמָא לְמַלְכוּתָא וְשְׁלֹט מִימָא
עַד מַעֲרָבָא וּמִפְּרֵת עַד סִיפֵי אֶרֶץ
גַּם אֶת־כָּדָם בְּרִיתְךָ שְׁלַחְתָּ אֶסְרִיךָ
מִבּוֹר אֵיז מִיִּסְכּוֹ אֶת־אֶתְךָ דְּעַל
דְּמָא אֶתְגַּזֵּר לְכֹז קִיס פְּרִקִּית יִתְכֹז
מִשְׁעֵכֹד מִצְרָאִי סוֹפִיקִית צוֹרֵכִיז
כְּמַדְבַּר צָדִי הָא כְּגֹב דִּיקָן דְּלִית מִיין
כִּיחַ שׁוֹבֵי לְבַצְרוֹן אֶסְרִי חֶתְקוֹרָה
גַּם־יִסְמַגִּיד מִשְׁנֵה אֲשִׁיכָּלִי תְכֹז
לְמַהוּי כְּדִכִּיז תְּקִיפִי אֶסְרִי אֶדְמַסְכִּין
לְפֹרֶקֶן אֶת־יִמָּא דִּין אֶשְׁלַח לְחֹאֲחַ
לְכֹז דְּעַל־חֶד תִּרִּין כְּטַבּוֹן דְּאֶמְרִית
לְכֹז אִיתִי לְכֹז יִכְיִל־כְּתִי לִי יְהוּדָה
קֶשֶׁת מִלֶּאֱתִי אֶפְרַיִם וְעוֹרֶרְתִּי כִנֶּךָ
צִיֹּן עַל־כִּנֶּךָ יִין וְשִׁמְתִּיךָ כְּחֶרֶב
גְּבוּרִי אֲדִי תְקִיפִית קָדְמִי דְּבִיתִי הוּדָה

ל
ומל

מחטבות

ל
ומל

ל
ומל

כְּקֶשֶׁת מִתִּיחָא כְּכִית אֶזְנֵי מִלִּית גְּבוּרָא
כִּית יִשְׂרָאֵל וְאֶגְדָּר כֶּנֶךְ צִיֹּן עַל־כִּנֶּךָ
עֲמֻמָּיָא וְאֲשִׁי יִנֶּךְ כְּחֶרֶב אֶדְמַסְכִּין
וְיִתְנוּהָ עֲלֵיהֶם יִרְאָה וְיִצָּא כְּכֶרֶק חֶצִי
וְאֶדְנִי יְהוּדָה כְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהוּדָה כְּסַעֲרוֹת
תִּנְמִין וְיִצָּע עֲלֵיהוֹן יִתְגַּלִּי וְיִהוּדָה נְפִקִין
כְּכֶרֶקִין פְּתַגְמוֹהִי וּמִן קָדָם שְׁאֵהִים
כְּשׁוֹפָרָא יִתְקַע וְיִדְבַּר כְּעַלְעוֹלָה
דְּרוֹמָא יְהוּדָה צְבָאוֹת יִגָּן עֲלֵיהֶם וְאֶתְכֹז
וְכְּשׁוֹאֲבֵי קָרַע וְשִׁתִּי חֲמוֹכְמוֹיִין
וּמִלְאֵי כְּמִזְרֵק כְּזוֹיִת מִזְבֵּחַ וְשִׁי צְבָא
דְּרַחֲמִים עֲלֵיהוֹן וְיִשְׁלָטוֹן כְּעֲמֻמָּיָא
וְיִקְטֹלוּנוֹן וְשִׁאֲרֵהוֹן יִגְמְרוּן כְּמָא
דְּעוֹדִין אֲבָנָא כְּקֹלַעֲאִיזְכּוֹן יִתְנַכְּסוּן
זִיסְכַּעֲזֹן מִנְהוֹן כְּשִׁתִּי חֲמֵר וְתִדְרִי
נְפִשְׁהוֹן מִלִּיא תְּפִלּוֹקִין כְּמִזְרֵק דְּמִלִּי
סוֹלֵת וּמִשְׁחָא וְיִהוּדָה מִזְהָרִין כְּדָמָא
דְּמִזְהָר עַל־כּוֹתֵל מִדְּבָחָא וְהוֹשִׁיעַם
יְהוּדָה אֱלֹהֵיהֶם כְּיוֹס הָהוּא כְּצֶאֱזֵן עֲמֹן
כִּי־אֲבָנֵי גִזֵּר מִתְנַסְּסוֹת עַל־אֲדָמָתִי
זִיפְרוֹקִיזֵן יִשְׂרָאֵל הוּדָה כְּעַלְנָא הוּא
עַל־דָּאֵת כְּדָדוֹ כְּעַנָּא עֲמִיחַ אֲדָרִי
יִכְחָרִינוֹן כְּאֲבָנֵי אִיפּוֹדָא וְיִקְרִיכְנוֹן
לְאֶדְעָהוֹן כִּי מַה־טוֹבֹו וּמַה־יִּפְּוֹ דְּגִן

יראה יג' מימנ' בחד יצ' מינוכ' ב'ו' שלש שלש ב'ו' ושאר מגן עליהם וכבודו בעיון פעלק יג' כזוית' ב' וסיג' מזבח מחטבות

כח

בְּחֹרִים וְתִירוֹשׁ יִנּוּכְכָּ בְּתִלּוֹת אֲדִי
מֵאֲטָב וּמֵאֵי אֹלֶפֶן אֲדִיתָא לְגִדְּיָא
וְדִין דְּקִשׁוּט מִתְקֵן בְּכַנֵּי שְׂתֵּי שְׂאֵלֵי
מִיְהוּה מִטֵּר בְּעֵת מִלְקוֹשׁ יְהוּה עֲשֵׂה
חַיִּיזִים וּמִטֵּר גִּשְׁמֵי יִתֵּן לָהֶם לֹאִישׁ
עֲשֵׂב בְּשִׂדֵּה יִשְׁאֵלֵי מִן קָדָם יֵשׁ
מִטֵּרָא בְּעִידָן לְקִישׁ שׁ עֲבִיד רֹחִין
וּמַחִית מִטֵּרָא לְבִנֵּי אֲנֵשׁ לְמַתָּן לָהֶן
עֲבֹרָא לְמִיכָל וְעַסְכָּא לְבִעִירָא בְּחִקְלָא
כִּי הִתְרַפִּים דְּבִרְוֹאֵן וְהַקְסָמִים חֲזֹן
שְׁקֵר וְחִלּוּמֹת הַשּׁוּא יִבְרֹךְ הַכֹּל
יִנְחֲמוּן עַל בְּנִסְעוֹ כְּמֹרֶצֶן יַעֲקֹב
כִּי אֵין רַעְיָא אֲדִי פִלְחָא צֶלְמִיָּא
מִמֶּלֶךְ לִי אֲוִיִּם וְקִסְמִיָּא מִתְנַפֵּן שְׁקֵר
וְנִבִּי שְׁקֵרָא בְּנִבּוּאָת שְׁקֵרָהֶן שְׁקֵרָא
מִמֶּלֶךְ לִי לֹא מִדְּעַם מִנְחָמִיךְ עַל כֵּן
אֲתַבְּדִין כְּבִידוֹר עֲנָא גִלּוֹ אֲדִי לִית
מֶלֶךְ עַל הָרַעִים חֲרָה
אֲפִי וְעַל הָעִתּוּדִים אֲפָקוֹד כִּי פִקֵּד
יְהוּה צְבָאוֹת אֲתַעֲדִין אֲתַבְּדִין
יְהוּדָה וְשֵׁם אוֹתָם כְּסוּם דְּהוּדָה
בְּמִלְחָמָה עַל מִלְכִּיא הוּה רֹגֵם וְעַל
שְׁלִטוֹנִיָּא אֲנֵא מִסְעֵר עַל הוֹן חֻבְדָּן
אֲדִי דְכִיר שׁ צְבָאוֹת יְתַעֲמִידָה יְתַ

ל
כ

ב
מ
ח

ל
מ

ל
מ

ל
מ

לא חלתי בתולדות אחריה וגם בתולדות וכו' מל' ינוככ בתולדות כות' ושה בתולדות כות' - טוגט ב מל' זסימב - יצא כלנוגש מעביר

כי פדיתם ורבו כמו רבו אכלו לנשא
 גלותהו ואתהו ואתהו ואתהו
 ויסגון כמאדאמר עליהו ויסגון
 ואזרעם בעמים ובמרחקים וזכרונ
 וחיו אתבניהם ושבו וכמאדאדעתהו
 כיני עממאדאדעתהו ואתהו
 דכירין ללחלת וזכרון שני חייז
 עם בניהו וזכרון והשבותם מארץ
 מצרים ומאשור אקבצם ואלא
 גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם
 וכמאדאתכתנון מאדעא דמצרים
 כין מאתור אקריב גלותהו ואלא
 גלעד ומקדשא אעילנון ולא יסופיק
 להו וזכרון כים צרה והנה כים גלים
 והכישו כל מצולות יאר והורדגאון
 אשור ושכט מצרים יסור וזיתעבדו
 להו נסין וגבורין כמאדאתעבדו
 לאכהתהו כמעבדהו כימאזיחזון
 בפורענות סנאיהו כמאדאיטרפו
 גיבא בגלי ימאזיכהתון כלמלכי
 עממאזיבטלתוקפא מאתוראח
 ושלטן מצראי יעדי וגברתם ביהוה
 ובשמו יתהלכו נאם יהוה ואגברעון
 במימלאדש ובשמה יהוה פליקין

ל
 ב
 בל
 בל

מ
 ב
 ב

ו
 כ
 כ
 כ
 כ

ו
 ו
 ו
 ו
 ו
 ו
 ו
 ו
 ו

אמרש
 ותאכלאש בארץ פתחו עממא
 תרעיון ותשיצי אשאתתוקפון
 היללברוש כינפל ארז אשראדלים
 שדרו הילולא לונכשן כיזכר
 יעד הכצור אילול מלכא אר
 איתברו שלטונא דעתירי נכסא
 מתבזין אילול טורני מדינתא
 ארי אתבזין מחוזתוקפון קול
 יללת הרעים כי שדרה אדיתם קול
 שאגת כפירים כי שדרגאון הירדן
 קל צוחת מלכא ארי אתבזין מחוזתוק
 קלניהו מתהו כבני ארין כד יביש
 עליהו רוס ירדנא
 אמר יהוה אלהי רעה את צאן חורבה
 כדנן אמרש אלהי אתנכי על פרנסא
 דאתמנאו לפרנסא עמא זאנון שליט
 בהו כענא לנכסתא אשר קנידו
 יהרגין ולא יאשמו ומכריהו יאמר
 ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמל
 עליהו דקנהו קטליהו להו זאמרין
 לית עלנא חובא ומזכנהו אמרין כד
 שדעתנא דעיהו לא חיסין עליהו
 כי לא אחמל עור עלישבי הארץ

וחיו בלש וסימנא וחיו ולא ימותו מן האנשים וחיו אתבניהם וסימנא וחיו וכתבת מזבח ויהוה זרמנו בנות עמר
 קנהו בית לחם וכל בליות כותש פתח וסימנא וחיו לחלוק לבנון פוך לחלם שפט צדק

נאסיהו והנה אנכי ממציא את
האדם איש בירדעו וביד מלכו
וכתתו את הארץ ולא אציל מידם
ארי לא אחוס עוד עליהם כי אדע אמר
יזהא אנא מגרי ית אנשא גבר ביד
חבריה וביד מלכיה דיכזון ית אדעא
זלא אשייזיב מידהו ווארעה את צאן
ההרגה לפן עניי הצאן ואקח לי שני
מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד
קראתי חבלים וארעה את הצאן ומעתי
פרנסים על עמא ואינון שליטו בהון
דעוא כענא לנכסתא מסכין וטלטילו
ית עמי ואתפליגו קדמי תרתין פולגוז
אתפליגו בית ישראל על דבית ידודה
קצו במלכותא דבית דוד דבהון דעוא
קדמי למחוי פרנסין על עמי ואפחד
את שלשת הרעים בירח אחד ותקצר
נפשי בהם וגם נפשם בחללה ביי
ושניציתי ית חללה פרנסים בירחא
חד ורחיק מימרי יתהון על דנפש הון
קצת בפולחני ואמר לא ארעה
אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד
והנשאדות תאכלנה אשה את בשר
רעותה ואמרית דלא למנאה עליכון

דמיתין ימותן ודמשותי צן ישתיצון
ודישת ארון יכזון גבר ית נכסי חייביה
ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו
להפר את כד יתי אשר כרתי את כל
העמים ואיתיתי ית מלכא דאתור על
מלכא דישראל ואגליתי יתיה על
דאשניאו ית קימא דגזיר עמהון דלא
למפלח לטענותא בכין גלו לבני עממא
ותפר ביום ההוא וידעו כן עני הצאן
השמרים אתי כי דבר יהוה הוא ועל
דאשניאו קימא גלו בעדנא ההוא וידעו
כין ענותנא חשיכי עמא דעבדו
דעותי ארי פתגמא דש הוא ואמר
אליהם אסטוב בעיניכם הבו שפרי
ואם לא חדלו וישקלו את שפרי
שלשים כסף ואמרית להון אסתקין
בעיניכון עבדו דעותי ואם לא
אתמנעו ועבדו ית דעותי גוברין
מקצתי ויאמר יהוה אלי השליכהו
אלהיו צר אחר היקר אשר יקרתי
מעליהם ואקחה שלשים הכסף
ואשליך אתו בית יהוה אלהיו צר
ואמר ש לי כתוב דוכרן עובדיהון
בחילש כתבא ורמי יתיה לבית מקדשא

אולים דכתי אולים ה וסימכב אך אולים כלי רעה אולים מדרך אולים יליט ומקד אולים ח ואשליך דאולי חס דנכי

ל
מל

ל
וחס

ל
ח

ב
ח
מל
וחד
חס
אר
עכיו

לתחותיד אמר כל לא חלף דיקרת
 דחלתי בעיניהן וכתבית דוכרן
 עובדיהן כחילש כתבא ורמית
 יתיה לבית מקדשא דש לתחותיד
 אמר כל לא רבא ואגרע את מקדש
 השני את החכמים להפראתה אהיה
 בין יהודה ובין ישראל ואיתידני
 נבוכדנצר מלכא דבבל על צדקיה
 מלך שבטא דבית יהודה ואגליתי
 יתיה על ראשינו קימא אף אנו
 דבית יהודה כראיהן דבית ישראל
 ויאמר יהוה אלי עוד קח
 לך כלי רעה אולי ואמר ש לי עוד
 איזיל אתנכי על פרנסא טפשא כי
 הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחות
 לאיפקד הנער לאיפקד שוהנשכרת
 לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר
 הבריא לא יאכל ופרסיהן יפרק ארי
 האנא מקים פרנסא בארעא דשגן
 לא יבעי ודאיטלסלו לא יתבע
 ודתכירין לא יסי דקמיז לא יסובר
 ונכסי עתיריא יבזו ושאר הון יגמרו
 הוי רעי האליל עזבי הצאן חרב
 על אזעו ועל עיני ימינו זרועו

ו

יי
 קב
 זק
 ובר
 אהב
 וסו
 פיה
 כוונ
 זג
 י
 אהב
 פיה
 יא

ה
 חס
 בליט

ו

ה
 חס

יבשתי כשועיני ימינו ככה תכהה
 זי על פרנסא טפשא דאתפקיד ליה
 עמא לפרנסא דהוא דמי לטבא
 דספיניה כידיה זעניה על שמינתא
 למיכס דרעיה מיכש ייכש זעניה
 דימינא מבהא תכדי
 דבר יהוה עלי ישראל נאם יהוה נטה
 שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם
 בקרבן מטל פתגמא דש על ישראל
 אמר ש דתלא שמיא ושכלילא דעא
 וברא רוחא דאנשא במעוהי הנה
 אנכי שם את ירושלם סף דעל לכל
 העמים סביב וגם עליה יהיה במצור
 על ירושלם האנא משוי ית ירושלם
 מן מלי מדי לכל עממא סחור סחור
 ואף דבית יהודה ייתנון עממא כד
 אנסינ בצירא לירושלם ויהיה ביום
 ההוא אשים את ירושלם אבן מעמד
 לכל העמים כל עמסיה שרוטי שרטון
 ונאספו עליה כל גוי הארץ וידדי
 בעידנא ההוא אשוי ית ירושלם
 אבן תקלא לכל עממא כל אנסא
 אתכזא יתכזון ויתכשון עליה
 כל עממי ארעא ביום ההוא נאם

רעי ה חס וסימנ - האמר לפרש דודי הוי חרב עולי יצ רעי לא אחרסר - אולי אולי ה חס בליט וכבר נמנו בפסס האש

יהוה אלהי כל סוס בת מחוז ור כבו
בשג עון ועל בית יהודה אפקח את
עני וכל סוס העמים אכה בעורו
בעדנא הוא אמר יצא מחי כל סוסות
עממא כספ שותא ור כבו
בשג עממותא ועל בית יהודה אגלי
ית גבורתי לאיטבא להוץ וכל סוסות
עממא אמחי כסמיותא ואמר
אלפי יהודה בלבם אמצה לוישבי
ירושלם ביהוה צבאות אלהי יהם
דיימרון רכבי יהודה בלחון אשתח
פורקן ליתבי ירושלם כמימרא דש
צבאות אלהוץ ביום ההוא אשים
את אלפי יהודה ככור אש בעצים
וכלפי אש בעמיר ואכלו עלימין
ועל שמאול את כל העמים סביב
וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם
בעדנא הוא אשוי ית רכבי יהודה
כלוש דנור באעיא וככור דאישא
בעמירא דיבזון מז דרומא ומן צפונא
ית כל נכסי עממא סחור סחור ותתב
ירושלם עוד באתרה ותעלה ירושלם
והושע יהוה את אחלי יהודה בדאשנה
למען לאתגדל תפארת בית דוד

ב
ח
ס
ו
א
נ
ו
נ
ב
ע
נ

ב
ח
ד
מ
ו
ח
ס

ותפארתו שכי ירושלם עליהודה
ויפרוק ית קרוא בית יהודה
בחדמיתא בדיל דלא תסגי את לבנות
בית דוד זאת לבנות יתבי ירושלם
על בית יהודה ביום ההוא יגן יהוה
בעד יושבי ירושלם והיה הנכשל
בהם ביום ההוא כדור ובית דוד נא להם
כמלאך יהוה לפניהם בעדנא הוא
ירחים י על יתבי ירושלם וידי
דחלש בהוץ בעדנא הוא כדור ובית
דוד כרכבי יצחון כמלאכא דש
קדמיהוץ והיה ביום ההוא אבקש
להשמיד את כל הגוים הבאים על
ירושלם ויהי בעדנא הוא אתבע
לשיצאה ית כל עממא דמתכנשין
זאתן על ירושלם וישפכתי על בית
דוד ועל יושבי ירושלם רוח חץ
ותחננים והביטו אלי את אשר דקרו
וספרו עלי כמספר על היחיד והמר
עלי כהמר על הבכור ואשפוך על
בית דוד ועל יתבי ירושלם לוח חסד
ורחמין ויבעוץ מן קדמי על אטלסון
ויספדון עלוהי כמא דספדין עג
יחידא וימרון עלוהי כמא דממרן

ג
ו
ה
י
ב
י
ת
ו
י
ד
ו
ג

אלפים חס בליג וסימנתי לאלפיהם תנצ אלפים לדאש והיה כאלף ואמר אלפי יהודה ושלחתי יד באלהים ג וסימנתי וביד

על בוכרא ביום ההוא יגדל המספר
 בירושלם במספר הדד רמון נבקעת
 מגדון בעדנא הוא יסגי מספרא
 בירושלם במספר אחאב בר עמרי
 דקטל הדד רמון בר טב רמון ובמספר
 יושיה בר אמון דקטל פרעה חגיא
 נבקעת מגדון וספרה הארץ משפחות
 משפחות לבד משפחת בית דוד
 לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן
 לבד ונשיהם לבד ויספרון דירי
 ארעא זרעייך זרעייך גובריהון
 לחוד ונשיהון לחוד זרעית בית
 דוד גובריהון לחוד ונשיהון לחוד
 זרעית בית נתן גובריהון לחוד ונשיהון
 לחוד משפחת בית לוי לבד ונשיהם
 לבד משפחת השמע לבד ונשיהם
 לבד זרעית בית לוי גובריהון לחוד
 ונשיהון לחוד זרעית בית שמע
 לחוד ונשיהון לחוד כל המשפחות
 הנשארות משפחת משפחת לבד
 ונשיהם לבד כל זרעיתא דישתאדון
 זרעייך זרעייך לחוד ונשיהון לחוד
 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית
 דוד ולישבי ירושלם לחטאת ולגדל

חס
בעז

18

i

מעביר ג' וסימנא מעביר כל טובי לו חיה רעה רוח טמאה מעביר מקי החרם חז בתורה ובנביאים

בעדנא הוא יהי אולפן אורייתא
 גלי במבוע דמייך לבית דוד ולינת
 ירושלם ואשבוק לחוביהון כמא
 דמירכך במי אריותא ובקטסטותא
 דחטאתא ויה ביום ההוא נאם יהוה
 צבאות אכרית את שמות העצבים
 מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את
 הנביאים ואת רוח הטמאה מעביר
 מן הארץ ויה בעדנא הוא אמר
 ש צבאות אש יצי ית שום טעות
 עממיא מן ארעא ולא יהי דוכרן
 משומהון עוד ואף ית נביי שקלא
 וית רוח מסאבא אכטיל מן ארעא
 והיה כיינבא איש עוד ואמרו אליו
 אביו ואמו ילדי לא תחיה כי שקר
 דברת בשם יהוה ודקרהו אכירו
 ואמו ילדין בהנבא ויהי אריותא
 גבר עוד ויימרו ליה אבוה ואמיה
 ילדוהי לא תתקיים ארי שקרא
 אתנביתא בשמא דש וייחדוניה
 אבוהי ואמיה ילדוהי באתנביותיה
 והיה ביום ההוא יבשו הנביאים
 איש מחזינו בהנבאתו ולא ילכשו
 אדרת שער למען כחש ויהי

חנ

י
חס
בלע

כוס
אלה

מעביר ג' וסימנא מעביר כל טובי לו חיה רעה רוח טמאה מעביר מקי החרם חז בתורה ובנביאים

בעדנא חווא יכחוז נביי שקראגד
 מנבואתיה באתנכיותיה ולא יתנבון
 עוד שקר כדיל לא לפא כדבין ואמר
 לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי
 כי אדם הקנני מנעורי וימר לאנכי
 אלא גבר פלח באדעא אנא אדאנשא
 אקניני מזעורי ואמר אליו מה
 המכות האלה ביך ואמר אשר
 הכיתי בית מאהבין וימר ליה מא
 מחתא האלין אתאח עלנא הלא
 בעובדי ידנא וימר יאות לקינא
 בחובין דרחימנא
 עורי עלדעיו עלגבר עמיתנאם
 יהוה צבאות הק את הרעה ותפוצין
 הצאן והשבת ידיו עלה צעדים
 חרבא אתגלא על מלכא ועל שוטנא
 חבדיה דכותיה דמי ליה אמר יש
 צבאות קטול ית מלכא ויתבדרון
 שלטונא ואתיב מחת גבורתא על
 תנניא והיה בכל הארץ נאסיהוה
 פישנים בה יכרתו וגו' והשלישית
 יתברכה ויהי בכל ארעא אמר יש
 תריץ חולקין דבה ישותי צון יסופון
 ותלתא ישותאר בה והבאתי את

השלישית באש וצרפתים כצורף
 את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב
 הוא יקרא בשמי ואני אענה אותו
 אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה
 אלהי ואעיל ית תלתא בעקא ככור
 דאישא ואצרו פנן כמא דצרפין ית
 כספא ואבחרין כמא דבחריץ ית
 דהבא הוא יעלי בשמי ואנא אקביל
 עלותיה אמרתי עמי הוא והוא ימר
 ש אלהי
 הנה יוסבא
 ליהוה וחלק שללך בקרבך דא
 יומא עתיד למיתי מן קיש ויפלגון
 בית ישראל נכסי עממא בגויך
 ירושלם ואספתי את כל הגוים אל
 ירושלם למלחמה ונלכדה העיר
 ונשסו הבתים והנשים תשגלנה
 ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם
 לא יכרת מן העיר ואכניש ית כל
 עממא לירושלם לאגחא קרבא
 ותתכביש קרתא ויתבזון ברתא
 ונשיא ישות כבן דיפוק פלגה דקרתא
 בגלותא ושאר עממא לא יפסוק מן
 קרתא ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם
 כיום הלחמו כיום קרב ויתגלי יד

חס
 ב בחנתים
 הגני מל
 צורפת בלש
 בחון
 כבחון

תשכבה
 ק

י
 ז
 ט

לזכר
 ראשון
 שמיני

את הזהב וס' מנכ' והם יקחון את הזהב אך את הזהב ויקח משה וחב' ושרי דליתות ובחנתים - ונלחם ה' פל' ופי' נלחמה וחי'

ויגיה קרבא בעממא האנון כיום
אגחותיה קרב על ימא דסוף ועממו
רגליו ביום ההוא עלהר הזיתים אשר
על פני ירושלם מקדם ונגבק על הר
הזיתים מחציו מזרחתו וימח גיא
גדולה מאד ומש חצי הקר צפונה
וחצי נגבה דיתגלי בגבורתיה על
טור זיתא דעל אפי ירוש' ממדנחא
דיתבצע טור זיתא מפלגיה למדנחא
ולמדנחא חילא רבא לחדא זיתלש
פלגיה דטורא לצפונה ופלגיה לדנחא
ונסתם גיא חרי כייגיע גיא חרים
אלא צל ונסתם כאשר נסתם מפני
הרעש בימי עזיה מלך יהודה ונא
יהוה אלהי כל קדשים עמך ויסתתם
חילא דטורא ארי ומטי חילת טורא
לאצל ונתערקון כמא דערקתון מן
קדם זיעא דהוה בימי עזיה מלך
שבטא דבית יהודה דיתגלי שאלהי
כל קדישוהי עמיה ויהיה ביום ההוא
לא יהיה אור יקרות יקפאון ויהיה
בעדנא ההוא לא יהיה נהורא אלהין
עדי וגלדי ויהיה יום אחר הוא יודע
ליהוה לא יום ולא לילה ויהיה לעת

ג

ג
וחי
דדף
גיה
הדי
כאשר
נסתם
א

וקפאון
פ

ערב יהיה אור ויהי יומא חד הוא
דזיע קדם י' לא כנהור יימם ולא
כקבל לילי ויהי לעידן רמשא יהי
נהורא ויהיה ביום ההוא יצאו מים
חיים מירושלם חצים ארבעים
הקדמוני וחצים אלהים האחרון
בקיץ ובחרף יהיה ויהי בעדנא ההוא
יפקון מי מבוע מירושלם פלגהון
לימא מדנחא ופלגהון לימא
מערבא דקייטא וכסתא ירוש'
נפקין ויהיה יהוה למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד
ותתגלי מלכותא דש' על כל יתבי
ארעא בעידנא ההוא יפלחון קדם ש'
כתף חד ארי שמייה יציב בעלמא
לית בר מניה יסוב כל הארץ בעדנא
מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה
וישבה תחתיה למשער בנימן עד
מקום שער הר אשון עד שער הפנים
ומגדל חננאל עד יקבי המלך ויקפח
לכל ארעא כמי שורא מגבע לרמון
דרום ירושלם ותתגלי ותתב באתרה
למחרע שיכט בנימן עד אתר תלעא
קדמא עד תלעא זיתא ומגדל פקום

י
בטעם
בס

א
זפ
א

מגדל
מגדל

ויהיה ש' וסימנ' ושבתי וכי הקים ויהיה ש' לדיין ויהיה ש' עמו וברוך הגבר למלך א- וואסקט וסימנ' חיל כל הגוים שללכס פ

עד שיחי מלכא וישבו ביה וחרם
לא יהיה עוד וישבד ירושלם לבטח
ויתבון בה וקטלא לא יהי עוד ויתב
ירושלם לרוח צן וזאת תהיה
המגפה אשר יגף יהוה את כל העמים
אשר צבאו על ירושלם המקדשו
והוא עמד על דגליו ועינו תמקנה
בחר יהוה ולשונו תמק בפיהם ודא
תהי מחתא דימחי שית כל עממא
דמתכנשיז ואתן על ירושלם יתמסי
בסריה והוא קאים על דגלוהי ועינוהי
יתמסיז בגלגליהו ולישנהו יתמסי
כפומהו ויהיה ביום ההוא תהיה
מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש
יד רעהו ועלתה ידו עליה רעהו ויהי
בעדנא ההוא יהי שגוש קטלא מז
קדם ש סגי בהו ויתקפון גבר ביד
חבריה ויתלש ידיה עם ידא דחבריה
וגם יהודה תלחם בירושלם ואסר
חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ונדדים
לרב מאד ואף דבית יהודה ייתנו
עממא כידאניסיז לאגחא קרבא
בירושלם ויכנשוז נכסי כל עממא
סחור סחור דהבא וכספא ולבושיז

שלם

לסגי לחדא וכן תהיה מגפת הסוס
הפרד הגמל והחמור וכל בהמה
אשר יהיה במחנות ההמה במגפה
הזאת וכיז תהי מחת סוסיא כודנא
גמלא וחמלא וכל בעירא ויהי
במשריתא האנוז כמחתא חדא ויהי
כלהו תר מכלה גוים הבאים על
ירושלם ועלו מדי שנה בשנה
להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג
את חג הסכות ויהי כל די שתאר
מכל עממא דמתכנשיז ואתן על
ירושלם ויסקון כזמן שנא בשנא
למסגד קדם ש מלך עלמא ש צבא
ולמיהג ית חגא דמסר יא ויהיה אשר
לאיעלה מאת משפחות הארץ אל
ירושלם להשתחות למלך יהוה
צבאות ולא עליהם יהיה חג שם ויהי
דלא יסק מז זרעית עממי ארעא
לירושלם למסגד קדם מלך עלמא
יש צבאות ולא עליהו יהי מסר
ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא
באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר
יגף יהוה את הגוים אשר לא יעלו
לחג את חג הסכות ואם מלכות

ש
ד

ש
א

שלם

לרב מאד הוסימו ויעש שלמה ותתן למלך כי בגזע עור ויאספו שלם וסמך וסמך חיל כל הגוים ואסף

מצרים לא תיסקולא תיתי ולא להון
 יסקנינוס כרם עליהון תהי מחתא
 דימחי ית כל עממיא דלא יסקון
 למיחג ית חגא דמטליא זאת תהיה
 חטאת מצרים וחטאת כל הגוים אשר
 לא יעלו לחג את חג הסכות דא תהי
 פורענות מצראי ופורענות כר
 עממיא דלא יסקון למיחג ית חגא
 דמטליא ביזס ההוא יהיה על מצלות
 הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית
 יהוה כמזרקיס לפני המזבח בעדנא
 ההוא יהי על פירות סוסא קודשא
 קדם ש ויהוה דודא בבית מקדשא
 דש סגיאין כמזרקיא קדם מדבחא
 והיה כל סיר בירושלם וביהוה
 קדש ליהוה צבאות וכל חזנים
 ולקחומהם ובשלו בהם ולא יהיה
 כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביזס
 ההוא ויהי כל דוד בירושלם וביהוה
 קודשא קדם ש צבאות וייתון כל
 דבחיז דיסבון מנהון ויבשלו ביהון
 ולא יהי עבד תגרא עוד בבית מקדשא
 די צבאות בעידנא ההוא

אפסר
 דמלה
 תולדות
 יצחק

ה
 י

ז
 לבת
 יטח

ה

ה
 מל

ס

בתגלותא

ר"א פסוק

משא דבר יהוה אלישראל ביה
 מלאכי מטל פתגמא דש על ישרא
 ביד מלאכי אהבתי אתכם אמר יהוה
 ואמרתם במה אהבתנו הלוא אה
 עשו ליעקב נאס יהוה ואהב את יעקב
 רחימית יתכון אמר ש ואם תימרון
 במא רחימתנא הלא אחא עשו
 ליעקב אמר ש ורחימית ית יעקב
 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו
 שממה ואת נחלתו לתנות מדבר
 וית עשו רחיקית ושויתי ית טוורוהי
 לצדו וית אחסנתיה לצדות מדבר
 כיתאמר אדום רש שנו ונשוב ונבנה
 חרבות כה אמר יהוה צבאות המה
 יבנו ואני אהרום וקראו להם גבור
 רשעה וזה עם אשר זעם יהוה ער
 עולם ארי יימרון אדומא את מסכנא
 פען עתלנא ונתוב ונבנה חרבתא כדנ
 אמר ש צבאות אינו יבנו ונא
 אפגר ויקרון להון תחומא דעמיה
 רשיעא ועמא דאיתי ש עליהון לוט
 עד עלמא ועיניכם תראנה ואתם

כנען ה בתגלותא וסימכא כנען בידו והיה כל פיר נכבדי יכדו סדין י דבירה אלי שרל ב בנבי וסי וזלה הדברים ביד מלאכי

מִקֶּדֶץ דָּחִיר וְדִמְרִיעַ הָלֹא בִישׁ
וְדֹאֲתוֹן מִקֶּדֶץ דָּחִיר וְדִמְרִיעַ הָלֹא
בִישׁ קִרְיָהּ כֶּעֶן לִשְׁלֹטוֹן דְּעֵלֶךְ
הִתְרַעֲי בֶּךָ אוֹ הִסָּב אֶפֶךְ אֲמַר יִצְחָק
צִבְאוֹת וְעַתָּה חֲלוֹתָ פִּנְיָ אֵל וַיִּחַנְנוּ
מִיָּדְכֶם הִתְחַזַּאתָ הִשָּׂא מִכֶּם פְּנֵים
אֲמַר יְהוָה צִבְאוֹת וְכֶעֶן עָלוּ כֶּעֶן קִשׁ
אֵלֶּה וַיִּקְבֵּל עֲלוֹתָ נֹא מִיָּדְכֶם הִתְחַזַּאתָ
הִתְנַסְּבוֹן לְכוֹן אֶפֶיךָ אֲמַר יִצְחָק צִבְאוֹת
מִגֶּם בְּכֶם וַיִּסְגֵּר דְּלִתִּים וְלֹאֲתֵי אִירוֹ
מִזְבְּחֵי חֲנֻם אֵיזֵלִי חֲפֵץ בְּכֶם אֲמַר
יְהוָה צִבְאוֹת וּמִנְחָה לֹא אֶרְצֶה מִיָּדְכֶם
אֶתְמֵן הֵכָא בְּכוֹן וַיִּבְרָךְ שֵׁי בֵּית מִקְדָּשׁ
וְלֹאֲתֵי בְכוֹן עַל־מִזְבְּחֵי קוֹתֵיךְ מִחֻקֵּי
לֹאֲרַעֲזָא קִדְּמֵי בְּכוֹן אֲמַר יִצְחָק צִבְאוֹת
וְקוֹרְבָן לֹאֲרַעֲזָא לֹאֲאֶקְבֵּל מִיָּדְכֶם
כִּי מִמִּזְבְּחֵי שִׁמְשׁ וְעַד־מִבְּנוֹ אֶבְרָהָם
שָׁמַיִ בְּגוֹיִם וּבְכָל־מָקוֹם מִקְדָּשׁ
מִגֵּשׁ לְשָׁמַיִ וּמִנְחָה טְהוֹרָה כִּי־דָוִל
שָׁמַיִ בְּגוֹיִם אֲמַר יְהוָה צִבְאוֹת אֵרִי
מִמִּדְּנָה שִׁמְשׁ אֶעֱדֵם מִיָּעֲלִיהָ רַב־שָׁמַיִ
כִּי־נִי עֲמַמִּי אֲבָל עֲדָן דֹּאֲתוֹן עֲבָדִין
אֲנִי מִקְבֵּל עֲלוֹתֵיכֶם וְשָׁמַיִ רַב־אֵל
מִתְקַדֵּשׁ עַל־יְדֵיכֶם וְעֲלוֹתֵיכֶם כְּקוֹרְבָן

منا

ב
א
ב
ג
ד
ה
ו

ג
ז
ח
ט
י

ד
רפי
בנב
ח
ז

מגישים ג' מל' אחד חס' וסימנ' מגשים מנחה חס' מגשים אליה על מזבח מל' טהורה ו' מל' בל' וסימנ' מכל הבהמה קדש
דפיסו מן הבהמה קדמו' ובכל מקום מקטר יראת ע' טהורה ג' -

דכי קדמי ארי רב שמי בני עממיא
אמר ש צבאות ואתם מחללים אתו
באמרכם שלח יהוה מגאל הוא
ונבו נבזה אכלו וראתו מחללי יתיה
בדאתו אמרי פתורא רש כסיר
הוא ובסיר מתנתא מניה ואמרתם
הנה מתלאה והפחתם אתו אמר יהוה
צבאות והבאתם גזול ואת הפסח
ואת החולה והבאתם את המנחה
הארצה אותה מידכם אמר יהוה ואם
תימרוז האדאית נא מליאות נא
ושניקתו יתיה אמר ש צבאות
ומיתן אתו ראנים ודחגיר ודמריע
ומיתן אתו ליה בקורבני האקביל
יתיה ברעוא מידכו אמר ש ואחור
נכל ויש בעדרו זכר ונדר וזכר
משחת לאדני כי מלך גדול אני
אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים
וליט דיעביד בנכל ואית בעדריה
דכר והוא חייב למידר ודבחד מחל
קדם ש ארי מלך רב אלא אמר ש
צבאות ושמי חסינ בעממיא ועתה
אליכם המצוה הזאת הכהנים ובען
לכונ תפקידתא חדא כהנא אסלא

ב
ובענ
נא

ב
מונע
ג
ז
כח
כ

תשמעו ואסלא תשימו על לב לכת
כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחת
בכם את המארה וארות את כרכותיכם
וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב
אם לא תקבלו ואם לא תשוו רחלי
על לב למיתן יקרא לשמי אמר ש
צבאות ואשלח ככונ ית מאירתא
ואלוט ית כרכותכו ואף אלוטינה
ארי לית ככונ משוון רחלתי על לב
הנני גער לכם את הזרע וזירית פריש
על פניכם פריש חגיכם ונשא אתכם
אלין האנא נזיק לכונ בעללת ארעא
ואגלי בהתת חוביכונ על אפיון ואנטי
רבות חגיכונ ויתמנע חולכונ מניה
וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה
הזאת להיות ברית את לוי אמר יהוה
צבאות ותידעון ארי שלחית לותכונ
ית תפקידתא חדא למהוי קימי דעם
לוי אמר ש צבאות בריתי היתה
אתו החיים והשלוש ואתנסלו מורא
וייראני ומפני שמי נחת הוא קימי
הזה עמיה חיי ושלמא ויהבית ליה
אולפן אוריתי שלים ודחיר למך
קדמי ומך קדם שמי דחיל הוא תורת

ל
ומל
ל
ומל

ל
מלעיל
ג

ל
ומל

לאדני זכר כן וסימכ אלכא וחברו הנה חזק בעליו והשלחות יספר בפשי... וארור ב וסימכ מונע חרבן וארור כוכל... פ

אמת היתה בפיהו ועולה לאנמצא
בשפתיו בשלום ובמישר הדרך אתי
ורבים השיב מעון אורייתא דקשטא
הזת בפומיה ושרא לא אשתכח
בספותיה בשלמא ובתרי צותא הליך
קדמי וסגיאין אתיב מחובא כי שפתי
כהן ישמרודעת ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא ארי ספתי
בהיך יסרץ מדע ואוראח יבעון מפומיה
ארי משמיש קדם כי צבאות הוא
ואתם סרתם מז הדרך השלחתם
ביום בתורה שחתם ברית הלי
אמר יהוה צבאות ואתון סטיתון
מאורא אתה קילתון סגיאין באורייתא
חפיתון קימא דעם לוי רמר כי
צבאות וגם אני נתתי אתכם נביאים
שפלים לכל העם כפי אשר אינכם
שומרים את דרכי ונשאים פנים
לעון ואף אנא יהבית לתון בסירין
לכל עמא כמא דלית כון
וית אורחך דתקנן קדמי ונסבין
אורייתא
הלוא אב
לנו הלוא אלא אחד בראנו
דענב גדאיש באחי לחלל ברית

אבותינו הלוא אלא אחד לכוננא הלא
אלה חד ברא יתנא מדין נשקד גבר
באחיה לא פסא קימא דעם אלהתנא
בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישורא
גברו שלם כי חלל יהודה קדש יהוה
אשר אהב ובעל בבת אל נכר שקרו
דבית יהודה ונתועבתא את עבדות
בישורא וכיו שלם אריא פיסו דבית
יהודה נפש הון דהזת קדישא קדם
ש ואתרעיא למיסב להון נשין מננת
עממא יברת יהוה לאיש אשר
יעשנה ער וענה מאחלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה צבאות ישיצו
יש לגבר דיעבדינה בר ובר בר מקרוי
יעקב ואם כהיך הוא מקריב קרבן
בית מקדשא דש צבאות
וזאת שנית תעשו בסות דמעד
את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד
פנות אלה מנחה ולקחת דצון מידכם
וזאת ננינות דאתון עבדין חפת דמעמא
ית מדבחא דש דבכך ודמדינא קיין מ
מדלית עוד את פנאח לקרבנא ולקבא
יתיה ברענא מידכון ואמתם עלמה
על כיהנה העיר בינך ובין אשת

ו

ל

ל

בס

4

לחלל ברית

oni

ו ב ו י ימכד הלוא אלא אחד כיס אחד יהיה ו לקחת ו סימכד יברוחי דיוסף לבושיך דרענה וחד ולקחת בידך ו פנות

וערבה ליהוה מנחת יהודה
וירושלם כימי עולם וכשנים
קדמוניות וקרבות אליכם למשפט
והייתי עד ממחר במכשפים ו
ובמנאפים ובנשבעים לשקר
ובעשקי שכר שכור אלמנה
ותום ומטי גר ולא יראונו אמר
יהוה צבאות כי אני יהוה לא
שנתי ואתם בני יעקב לא
כליתם למימי אבותיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם שובו אלי
ואשוב אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במדבר
נשוב היקבש

ש
שעך
בא
ספיק

יחזקיהו
המלך
היה
במשנה
למשפט
במנפים
וישכר
ברוך לא
אתגרי
מימרי
וכפיצא
לא אגרא
סין דין
מור יע
ית ואתם
לא ש לא

טו
דגני
ג
ג
כת
יו

לְכוּן אָמַר יְיָ עֲבֹדוֹת זָאִם תִּמְלוּן בְּמֶא
נְתוּבֵי הַיִּקְבֵּעַ אֲדָם אֱלֹהִים כִּי אֶתֶם
קִבְעִים אֲתִי וְאִמְרַתֶם כִּמָּה קִבְעֵנוּךְ
חֲמֵשׁ שָׁר וְהַתְרוּמָה הִירְגִיז גִּבֹּר קָדָם
יִינָא אֲרִי אֲתוֹן מְרַגְזִין קָדָם יִי אִם
תִּמְלוּן בְּמֶא אֲרִיזָא קָדָםךְ בְּמַעֲמָא
וּבְתַלּוּמָתָא בְּמֶא רַח אֶתְּם נְאֻרִים וְאִתִּי
אֶתְּם קִבְעִים חֲגוּי כְּלוּ בְּלוּטָא אֲתוֹן
מִיתְּלִטִין וְקָדָם יִי אֲתוֹן מְרַגְזִין עֲמָא
כּוֹלְחוֹן הִלְיָאוּ אֶתְּ כָּל חֲמֵשׁ שָׁר אֶלְבִּית
הָאֻצְרוּיָהּ יִטְרַף בְּכִיתִי וּבְחֲנוּנֵי נָא
בְּזֹאת אָמַר יְהוָה עֲבֹדוֹת אִסְלָא אֶפְתַּח
לְבָם אֶת אֲרָבוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרְיָקְתִּי לִבָּם
בְּרִכָּה עַד בְּלִידֵי יְאִיתוּ יִתְּ כָּל מַעֲסָרָא
לְבֵית אוֹצְרָא וִיְהִי פְּרִנּוֹס לְדַם שְׂמִי שִׁין
בְּכִיתִי מִקֹּדֶשִׁי וְנָסוּ כַּעַן קָדָם יִי בְּחֶדְא
אָמַר יְיָ עֲבֹדוֹת אִם לֹא אֶפְתַּח לְכוּן
יִתְּ כֹוִי שְׂמִיָא וְאַחִית לְכוּן טוֹבָא עַד

וַגַּעַרְתִּי לָכֶם בָּאֵכֶל

ולא ישחית לכם את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הגפן בשדה אמר יקוה
עבא ותואזיק לבון במדבלא ולא
תחביל לבון ית איבא דארעא ולא
תתכיל לבון גופנא כחקלא אמר נ

והשמים יעשו ויטהו החרוץ יוצא מקדו ויסרררך וכל וקדוהו כוונתו להושיע את העם

५
५३१

ג
ח
ז
ג

[illegible][illegible]

ופשתם כעגלי מרבק

אמש צזכו
כעגלי
יהיו אפר
אשר אנ
ותדושון
ותרות פרסת
יד אמר ש
ותורת
ותובחוב
אטיסאדכו
דיתתה
איתחזק
חלכם
יהוה
לפון ית
עתיד
אזהשי
כותס
ז
א
וכחית
ל

אמש צזכו
כעגלי
יהיו אפר
אשר אנ
ותדושון
ותרות פרסת
יד אמר ש
ותורת
ותובחוב
אטיסאדכו
דיתתה
איתחזק
חלכם
יהוה
לפון ית
עתיד
אזהשי
כותס
ז
א
וכחית
ל

אמש צזכו
כעגלי
יהיו אפר
אשר אנ
ותדושון
ותרות פרסת
יד אמר ש
ותורת
ותובחוב
אטיסאדכו
דיתתה
איתחזק
חלכם
יהוה
לפון ית
עתיד
אזהשי
כותס
ז
א
וכחית
ל

